

ميو
جگه رگوشه كه م

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی پوښنځیری

*

خاوه‌نی ټیمتیار: شهوکت شیخ یزدین

سهرتووسیار: به‌دران تهمه‌د ه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شهقامی گولان، هه‌ولیر

ئىستىرد لىندىرىن

مىو

جىگەرگۆشەكەم

رۇمان بۇ مىندال و مىردمىندال

وهرگىرانى:

له سويدىيەوه بۇ عەرەبى: فازىل جاف

له عەرەبى بۇ كوردى: مەحمود زامدار

ناوی کتیب: میو جگه رگوشه کهم - رۆمان بۆ منداڵ و میردمنداڵ
نووسینی: ئیسترید لیندگرین
وهرگیرانی له سویدییه وه بۆ عهره بی: فازیل جاف
وهرگیرانی له عهره بییه وه بۆ کوردی: مهحموود زامدار
بلا وکراوهی ئاراس - ژماره: ۸۹۰
ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل + بۆکان نووری
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: کارزان عهبدولحه مید
بهرگ: مریه موته قییان
چاپی دووهم، ههولیر - ۲۰۰۹
له بهرپوه بهرایهتی گشتیی کتیبخانه گشتیهکان له ههولیر ژماره ۸۸۵ ی
سالی ۲۰۰۹ ی دراوهتی^۶

پېرېست

۷ به شەو و پوژ... دەگەپئ
۲۷ مېرامېس
۳۷ ئەو ئەستېرانەى گوى بو ئاوازەكانت رادەدېرن
۴۵ ئەو بېرەى بەشەو قسان دەكا
۵۹ لەنيو جەنگەلە تاريكەكەدا
۷۷ بالندەى فرۆسمېنراو
۹۹ لەنيو قوولتەرين ئەشكەوتى رەشتەرين چيادا
۱۱۳ چنگرۆكى ئاسنين
۱۲۵ شمشيرىكى سامناك
۱۴۳ كورم ... ميو
۱۵۹ لەباتى پېشەكى

بہشہو و رپوژ... دہگہری

ئايا كەسى له ۱۵ى ئۆكتۆبەرى پارەو، گوئی له رادیو بووه؟ ئەى كەسى
گوئیستی قسه و باسى خەلك بووه كه: له بارهى منالئىكى گوم بووه وه
دهوان؟ پۆلىسى ستۆكهۆلم له منالئىكى تەمەن نۆ سالهى ناو «بوفيلهیلْم»
دهگهړئ. له 13-uppland sgatatan وه و له سعات شهشى دواى نيوهړۆى
پيړئ له مال دەرچوو. ئەم منالە قژەكهى سوورفەله و دوو چاوى شينه،
پانتۆرىكى كورتى رەنگ به پووى و كراسيكي ژيله يى له بهره و شهفقه يه كى
بچوك و سوورى له سەر. تكايه هەر كەسى شتئىكى له باره يه وه ده زانى، با
پۆلىس ئاگەدار بكاتەوه.

به لام تا ئىستا هيچ زانياريه كه له بارهى «بوفيلهیلْم ئۆلسن» هوه
نهگه يشتوو... ئەمەيان دووباره دهكردهوه... ئەم رازهى «بوفيلهیلْم» هەر له
ئەگەر و مەگەر دايه، چونكه به يه كجاره كى له بهرچاوه نه ما و بزربوو،
كەس ياش نازانى له كوئيه، كەس ياش جيگه ي نازانى تەنيا من نه بئ، چونكه
من بوفيلهیلْم.

به دهسكى ميبه وه، ده بوايه «بينكه» ئاگەدار بكمه وه، چونكه من رموودى
بووم و ياريم له گه ل ده كرد، ئەميش هەر له شه قامه كهى ئيمه دا نيشته جيئيه
و ناوى راسته قينه شى «پينجامين» ه. به لام خەلك هەر به «بينكه» بانگى

دهكەن، هەروا منیش كەس بە «بوفیلھیلْم» ناوم نابەن، بەلكو بە «بۆسی» و بەس. ئیستا من گومم و كەسیش نامناسیتهوه، تەنیا پووره ئیدلا و مامە سیکستین نەبی، چونکە تەنیا ئەوان و بەس بە بوفیلھیلْم بانگیان دەکردم. مامە سیکستینیشم بېر هەی بېر بانگی نەکردووم، چونکە بەراستی هەر قەت لەگەلم نەدواوه.

پووره ئیدلا و مامە سیکستین، لە تەمەنی یەك سالیمةوه لە پەسارگای مندالان دەریان هیناوم و منیان گرتووه تە باوهش. جاران لە پەسارگای مندالان دەژیام. لە بنجدا پوورم دەیویست کچی بەخاوهن بکا، بەلام پەسارگ کە کچی تیدا نەبوو. ئەوهبوو منی بەخاوهن کرد، هەرچەند هەردووکیشیان ئەوئەندە حەز لە منال ناکەن، بەتایبەتی ئەو منالانە ی تەمەنیان لە نیوان هەشت نوۆ سالان دایە، چونکە هەردووکیان لەو باوهرەدابوون کە من هەرا و قازووژ لە ناو مالددا دەسازینم و کە بۆ یارییش بچمە دەرەوه، شتی پیس و بۆگەن لەگەل خۆم دەهینمەوه و جلو بهرگەکانیشم لیڕە و لەوئ پەرش و بلاو دەکەم، قسەم بەدەنگیکی بەرزە و پیکەنینیشم قاقا. ناوه ناوه پووره ئیدلا دەیگوتەوه: «ئەو رۆژە ی کە من هاتمە لایان، رۆژیکی شووم بوو بۆیان» مامە سیکستینیش بیدەنگ بوو، لە پاشا گوتی: «یاللا دەرچۆ، نامەوی ئەم دەموچاوت بپینمەوه».

زۆربە ی کاتم لە مالی «بینکە» بەسەر دەبرد.. جار ناجاریش باوکی لەگەلی دەئاخفت و لە دروستکردنی کۆلارەیش یارمەتی دەدا و چەند نیشانە یەکیشی لەسەر دەرگە ی موبەق دادەنا، تا درێژایی «بینکە» و نەشونمای لەشی دەسنیشان بکا... ئا گەلی شتی لەم بابەتە...! زۆر جار بینکە لە تریقە ی پیکەنینی دەدا و دەمەوهری دەکرد و نەیدەبڕیپیهوه و جلیشی پەرش و هەر پارچە ی لە شوینی، کەچی باوکی زۆری خۆش دەویست، هاوڕیانی بینکەیش بەویهری نوازشتەوه پيشوازيبان لی دەکرا، بەلام کەس

نەیدەتوانى لەگەڵ من بێتە مالمان، چونکە پوورە ئیدلا نەیدەهیتشت، مامە سیکستینیش پشتگیری لى دەکرد و دەیگوت: «ئیمە زۆر ئازارمان بە دەست ئەم منالە چەتوونە چەشتوو»

هەندى جار کە خۆم بۆ نووستن تەیار دەکرد، هەزم لى بوو باوکی بینکە، باوکی منیش بوایە، بۆیە گەلى جار دۆش دادەمام کە ئایا کى باوکی راستەقینەمە، لەبرى ئەوەى لەگەڵ پوورە ئیدلا و مامە سیکستیندا بژیم، بۆ لەگەڵ باوكم و دایکم ناژیم.

جارىکیان پوورە ئیدلا پى گوتم: «گوايە دایکم بەسەر مندا مردوو...» بەردەوامیش دەیگوت: «کەس هیچ شتى لەبارەى باوکتەو نازانى، بەلام دەتوانى خۆت بزانی کە: ئەو باوکتە چەند نابووت و بى نمود بوو».

بەلام من لە ناخەو دەمزانی کە: باوكم بى نمود نەبوو... زۆر رقم لە پوورە ئیدلا بوو کە ئەم قسانەم لەبارەى باوكمەو لى بیست. لەوانەىە مەسەلەى دایکم راست بى، بەلام زۆر لەو قسەىەى پەست بووم کە: گوايە باوكم کابرایەکی نابووت و بى نمود بوو.

دەم نا دەم لەسەر چارپایەکەم بۆ باوكم دەگریام، تەنیا یەك کەس، ئەویش خاتوو «لۆندین»ى میوهژاتفرۆش بوو، کە دلنەوازی لى دەکردم، هەر جارەیش کە بەلای دووکانەکەى رەتبوو مایە میوهژاتی دەدامى.

سەرگوزشتەى بزربوونیشم لەو رۆژەى مانگی ئۆکتۆبەرى پارەو، هەر لە دووکانەکەى ئەو دەستی پى کرد.

ئەو رۆژە پوورە ئیدلا بۆ چەندین جار پى گوتم: «چ گێژەبایەکی شووم بوو، تۆى بۆ ئیمە هینا...» بەر لە سەعات شەشیش بەچەندانى، داواى لى کردم بچمە لای نانهواکە و جۆرە کیکىکى بۆ بکرم کە زۆر حەزى لى دەکرد. شەفقە سوورەکەم لەسەرناو بۆى دابەزیم.

کە بەلای میوهژاتگاکی خاتوو لۆندین تىپەرىم، لەبەردەرگە وەستا بوو،

دهستی له ژیر چه ناگه م دا و به سه راسیمه یی سه یریک ی کردم و گوتی:

– سیویکت دهوی؟

گوتم:

– ئه ری به خوا، ئه گه ر به زحمه ت نازانی.

سیوه لاسوره یه کی جوانی دامی و گوتی:

– تکایه ئه م کارته م بو به ره سنووقی پووست.

گوتم:

– به سه رچاو

چهند وشه یه کی له سه ر کارته که نووسی و دایه دهستم و گوتی:

– بای بای بو فیله یلم ئولسن گیان.

پیم سه یربوو ناوی راسته قینه ی خو می لی بیستم، چونکه ئه میش وه ک
خه لکانی تری شه قامه که مان هه ر به «بو سی» ناوی ده بردم.

به ره و سنووقی پووستی کولانه که ی ته نیشته، پیم هه لئینا، ئه و ساته ی که
ویستم کارته که بخه مه نیو سنووقه که، سه رنجم دا: ئه و وشانه ی که خاتوو
لوندین له سه ری نووسی بووی، وه ک گر ه ئاگری دهره وشایه وه، هه ر ئه م هیش
وای لی کردم نامه که بخوینمه وه، که ئه مه ده که که یه تی:

«بو پادشا!»

ناوونیشان: ولاتی دور

ئه و که سه ی سه رده مان ی بوو به دوایدا ویل بووی، ئیستا وا به ریوه یه و دی
بو لات. شه و و روژ ده گه ری و سیویکی زیرینیشی به دهسته وه یه.»

له نامه که نه گه یستم، به لام جهسته م به شیوه یه کی سه یر که وته له رزه و
دانه چوکه گرتمی. پتر هه نگاوم هه لئینا تا نامه که بخه مه نیو سنووقی

پۆستەكە.

«كۆپىيە ئۇو كەسەي بە شەو و رۆژ دەگەرئى؟ ئەي كى سېو زېرېنەي
هەلگرتووه؟»

كە سەيرى سېوئەكەي دەستمم كىرد، زېر دەرچوو. بەلئى: سېوئەكەي زېرېنم لە
نېو دەستا بوو. خەرىك بوو لە پىرمەي گىريان بەدم، چونكە هەستم بەتەنبايى
و قالى دەكرد. بە هەلەداوان رۆيشتەم و لەسەر كورسىيەكى باخچە گشتىيەكە
دانىشتەم. ئەوئى كەسى تېدا نەبوو، هەموويان بۆ نانى شيوان چووبوونە
مالەو. باران نەي دەكرد و نېوان دار و درەختەكانىش زۆر تارىك و
نووتەك. بەلام تەنبايى ئەو رۆوناكىيەي كە لە پەنجەرەي مالى «بېنكە»و
دەترووسكا. «بېنكە» بېنم كە دانىشتبوو كۆك و كولىچەي لەگەل دايك و
باوكى دەخوارد.

وام هاتە بەرچاوكە: لە پشت هەر پەنجەرەيەكى ترووسكەداردا، مندالان
لەگەل دايك و باوكيان دانىشتوون، تەنبايى نەبئى، كە تاكوتهرا لەم
چۆلەوانىيە، بە كزى دانىشتووم و سېوئەكەي زېرېنم لە دەستايە و نەشمەزەنى
چى لى بكم. بەشېنەي سېوئەكەم لە تەنبايى خۆم دانا و خۆمىش
نوقمەسارى لېكدانەو بووم... لە نزيك گلۆپى شەقامەكە دانىشتبووم و
رۆوناكىيەكەي بەسەر من و سېوئەكەدا پەخش دەكرد، بەلام هەر ئەو
رۆوناكىيە، دەرژايە سەر شتېكى تىش كە: لەولا لەسەر زەوييەكە كەوتبوو،
شووشەيەكى بۆشى ئاسايى «بېرە» بوو. لەوانەيە يەكئى لەو مندالانەي كە
دواي نيوەرۆ لەم باخچەيەدا وازىي كردبئى، چوكلەدارىكى خستبئتە
گەرۆي شووشەكەو. لەوانەيشە فەراژىيەكى تر، دواي نيوەرۆ يارىي لەگەل
شووشەكە كردبئى.

شووشەكەم هەلگرت و لە نزيكەو لئى رامام، دياربوو دروستكراوى
فابرىقەي ناودارى «ئاوشيلە»ى... شارەكەمان بوو. هەر كە لە خويندنەوئى

ناوونیشانی فابریقه که بوومهوه، دیتم شتی له نیو شووشه که دهجوولی... جاریکیان له کتیبخانه دا، کتیبی «هزار و یهک شهوه» م خواست و سه رگوزشته ی ئه و جنۆکه یه م خوینده وه، که له نیو شووشه یه کدا به ند کراوه. به لام ئه و به ر له هزاران سال له عه ره بستان پرووی دابوو، که چی ئه و شووشه یه، شووشه ی ئاسایی ئاوشیله یه و هیچی تر. بر وایش ناکه م هیچ جنۆکه یه که له نیو ئه و شووشانه که له شاره که مان بو ئاوشیله دروست کراوه، به ند کرا بی... سه رباری ئه وه ییش، وا دیار بوو به راستی جنۆکه یه که له نیو ئه و شووشه یه دایه.

به لی: له نیو شووشه که دانیشتبوو، وای بو چووم، ئه و ده یه وی بیته دهر و ره هابی، ئاماژه یه کی بو چوکلله داره که ی ناو گه رووی شووشه که کردو زور به لانه وازییه وه ییش ته ماشای ده کردم. به راستی من هیچ جو ره سه ر بر ده یه کم له گه ل جنۆکه دا نه بوو، بویه زور ده تر سام چوکلله که هه لپچرم. که چی که هه لم پچری، جنۆکه که ره هابوو، ده ستی کرده قریشکه و هه را و ناله یه کی سه یر. په یتا په یتا هه لکشا و داکشا و گه و ره بوو، گه و ره تر و گه و ره تر بوو، تا در یژاییه که ی هه ر هه موو خانوو به ره که ی ده و ره ی باخچه که ی گه ره وه. ئه و ساته بیرم کرده وه که: جنۆکه بو یان ده لوی بچووک بچووک بن و نیو شووشه بکه نه ژووری خو یان، له پاشان وه ریچه رخین و بین به فلامه رز و بالایان له بنم یچه ی مالان به رز تر بی. که س نازانی من چه ند ده تر سام و هه لده له رزیم... ترس و بیم هه موو ده ماره کانی له شی دا گرتم.

له پاشان جنۆکه که له ته که ما که وته په یقین. ده نگه که ی وه که قریشکه یه که به هارژن بوو، ساته وه ختی بیرم کرده وه که ده بوایه: پوره ئیدلا و مامه سیکستینم ئه م قریشکه یه یان ببیستایه، چونکه هه میسه پیان ده گوتم: «تو به ده نگیکه به رز قسان ده که ی».

جنۆکه که پیی گوتم:

- مادامهكى تۆ منت لهم زيندانه پزگار كرد، بۆيه هه چييت بوى بۆتى جيبه جي ده كه م.

كاتى كه من سه رى شووشه كه م هه لپچرى، هيچ ئاوات و ئوميدى كم نه بوو. جنۆكه كه له وه حالىي كردمه وه كه: «دوينى هاتوو ته شاره كه مان و چوو ته نيو شووشه كه، تا سه رخه وى بشكيني».

وا دياره جنۆكه هيچ شوينىكى خه و تنى به قه د نيو شووشه پىي خو ش و باش نيه. كاتى كه ئەم له نيو جه نغه ي خه و دا ده بى، مرو فيك دى و ده مى شووشه كه داده خا. جا ئەگه ر من ئازاد م نه كرايه، ئەوا هه زار سال و تا ده مى شووشه كه داده رزا، له نيويدا ده مايه وه. وام بو هات جنۆكه كه به ده ننگىكى نزم ده لى:

«له وانه يه شاي شكودارم له م كاره م دلپه ست بى.»

بۆيه به زات و زاوه ريكه وه ليم پرسى:

- تۆ له كوئى هاتووى... جنۆكه گيان؟

ساتى بيدهنگ بوو، ئينجا گوئى:

- من له ولا تىكى زور دوورى هه ندرانه وه هاتووم.

ئەم رسته يه ي به ده ننگىكى روون و ئاشكرا دركاند. من واى بو چووم كه هه و ره تر يشقه له نيو گو يچ كه ما ده هار ژتى... له ده ننگه كه يدا شتى خو ي هه شار دابوو، واى لى كردم هه ز بكه م بچه ئەو ولا ته دووره ده سته... هه ستم كرد ئەگه ر خو م نه گه يه نمه ئەو ولا ته، ناتوانم بژيم... قسه ي جنۆكه كه بو من زور تو يكلدار و واتاى هه بوو.

ده ستم دريژ كرد و گوتم:

- له تهك خو ت بمبه... تكا يه بمگه يه نه ئەو ولا ته دووره ده سته، يه كى له وى چاوه چاومه.

جنوڪهڪه سهرى لهقاند... نا ليڙه كه سيوه زيڙينهڪهم پي نيشان دا،
ٺاهيڪي كرد و گوتي:

– تو نيشانهت له دسته، تو ٿو مندالهي كه من بهدوايدا دهگهڙام، تو ٿو
كهسهي كه سهردهمانئڪه بهدوايدا دهگهڙپين.

چهمايهوه و مني خسته نيوان دوو دهستيهوه، دهنگي ستران و گرمه و
نالهي ههورهتريشقهيش ٿو ناوهي تڙي كردبوو. باخچه گشتيههڪه مان جي
هيشت، باخچه تاريڪ و مونهڪه. ههروا ٿو مالانهي كه پهنجهريهان
دهترووسڪي و منالهڪانيش لهگهل باوك و دايڪيان دانيشتون و ناني
شپوان دهخون، كه چي مني بو فيلهيلم، له نيو بوشايي ٺاسمان و له ڙير
ههسارهكان بهرترتر دهبوومهوه و زور بهرزهفر بووين، تا بهسهرڪهشه
ههورهڪانيش كهوتين، له برووسكه به لهزتر بووين و له نيو ڙارو ڙهنگيڪي
وادا، كه دهنگهڪهي له گولهي ههورهتريشقه بهشريخهتر بوو... ٺهستيره و
هيف و ههتاوهكان له دورهماندا دهدرهوشانهوه. سات ناساتي سهرلهبهري
شتهكان، وهك شهي ٺهنگوستهچاوي لي دههات، ههندي جاريش
درهخشانيڪي زور تيڙ دهدرهخشا، بهچهشني ناچار دهبووم پيلووم
لهسهرهڪه بنيم.

هر ٿو ساهه، ٿهوقسه تهمومڙاوييهي كه خاتوو لوئدين لهسهر
كارتهڪهي نووسي، هاتهوه يادم: «بهشهو و پوڙ دهگهڙي».

لهناكاويڪا جنوڪهڪه دهستي ههلخت و ٺامازهي بو شتيڪي دور و
سهوزي سهر ٺاويڪي شيني، بهرههتاويڪي پرسنگدار كرد و گوتي:

– ٺيستا دهتواني ولاته دورهڪه ببيني.

ههلنيشته سهر شوينه ڙنگارهڪه... دورگهيهڪ بوو له نيوزهريايهڪدا،
شهباهڪهي بوزهني ههزاران گولاله و گولهمهقهه دهپهخشاند، له تهڪ
موسيقايهڪي فروسمينراوي وادا كه: چريڪه و ٺاوازهڪهي، له ٺاوازي

سەرلەبەرى جیهان بەرزتر بوو. لە پاشان لەسەر کۆشکی سپی و داخراوی سەر کەناری دوورگە هەلنیشتین. کابرایەك بە هەناسەپرکیو هەسەر زیواری ئاوهکەوه بەرهو پیرمان هات. ئەوه پادشای باوكم بوو، هەر کە دیم ناسیم و زانیم ئەمە باوكمه... بەلەکانی بو واز کردم و بوی چووم و تا ماوهیهکی زۆر، توند گرتمییه هەمیز... هیچ کامیکمان متهقمان لە دەم دەرنهچوو.

بەهەموو هیژ و پەرتکمهوه باوهم پێدا کرد و گەردنیم ئالانده نیوان دوو بەلم. پەککو! چەند حەزم دەکرد پووره ئیدلا، پادشای باوكم ببینی! ئای کە چەند ریکپۆش و جوان لە نیو پۆشاکێ ئەلماس و زێر کەفتا خووی دەنوینی. رۆخساری وهك رۆخساری باوکی «بینکە» وابوو، بەلام ئەم لە ئەو جوانتر بوو. زۆر بەزەبیم بە پووره ئیدلا هات کە چۆن باوكمی نەبینیوه، خو ئەگەر بیدیاپیه ئەوا دەیزانی باوكم ئەو پیاوه بی کەلکە نییه. پووره ئیدلام راستی کرد، کاتی کە پێی گوتم: «دایکم لەسەر من مردووه» ئەو خەلکە گەلۆرانەیی کە لە پەسارگەیی مندا لان کار دەکەن، حەزیان نەکردبوو، باوكم لە شوینەکمە ئاگەدار بکەنەوه.

ماوهیهکی درێژ لێرهدا دەمێنمهوه، رۆژانیش بە ئاسوودەیی تێدەپەرن، هەموو سەر لە ئیوارانێک باوكم دێتە ژوورەکمە و لە تەك مندا خەریکی دروستکردنی کۆلاره کاغزینە دەبی و لەگەلم دەدوێ.

لێره ژیانم زۆر ئاسوودەیه، لەم وڵاتە دوورەدا، بەخێراییی نەشونما و بالا دەردەکەم. پادشای باوکیشم لەسەر دەرگەیی مۆبەقەکە، بەژنم دەپێوێ و هەر مانگەیی نیشانەیهك دادەنێ، تا بزانی بالام چەندئ هەلچوو، کە بالایشی دەپێویم دەیگوت:

– رۆلە میو، سوپاس بو یەزدان، تۆزێ بالات دەرکردوو.

هەروا بە دەنگێکی گەرم و ناسک دەیگوت:

– رۆلەم ميو...!

ئىستا بېراى بېر ناوم بۆسى يا بوفيلھيئلم نىيە.

ھەروا باوكى پادشام گوتى:

– نۆ سال بەدوات گەپام، شەوان خەوم دەزپا و لە بەردەم خۆمەو
دەمگوت: كورپ ميوگيان، من بەتەواوى ناوت دەزانم، ئەى وا نىيە؟
ناوزەدكردنم بە بۆسى و بوفيلھيئلم، ھەلەيەك بوو، لەو ھەلە و پروداوانەى
بەسەرم ھات، كاتى كە لە شار دەژيام. كەچى ئىستا من ناوى راستەقىنەى
خۆم ھەلگرتووھ. من باوكى پادشام خۆش دەوى ئەويش من. حەزىش
دەكەم ھەموو باس و خواسم بگەيەنمە بىنكە، لايشم وايە نامەيەكى بۆ
دەنوسم و دەيخەمە ناو شووشەيەك و دەمەكەى بە تەپەدۆر دادەخەم و
توورپى دەدەمە نيو ئەو زەريا شىنەى كە ولاتە دوورەكەى لە ھەمىز ناو،
كاتىكىش كە بىنكە لەگەل داىك و باوكى لە كابىنە ھاوينىيەكەى سەر كەنار
زەريا دەبن، لەوانەيە لەو شوئىنەى كە بىنكە مەلەى تىدا دەكا، شووشەكە لە
بەردەمىدا قوت بىتەوھ. بەراستى ئەمە شتىكى دلخۆشكەرەيە، چونكە من حەز
دەكەم ئەو پروداوھ سەيرانە كە منى تىدا ژيام بزانتىت، كە زانىشى ناگەدارى
پۆلىس دەكا و پىيان دەلى:

– ناوى راستەقىنەى بوفيلھيئلم ئۆلسن «ميو» يەو ئىستا بە ساغ و
سەلامەتى لەگەل باوكى لە كىشووھرە دوورەكە دەژى و ھەموو شتىكىش
بەدلى ئەوھ.

نازانم چۆن ھەموو سەرنويشتەكەم بۆ «بىنكە» بنووسم، ئەوھى بەسەر من
ھات، شتىكى يەجگار ناويزە و سەير و سەرپەرە و بەسەر كەسى دىكەدا
نەھاتووھ. نەزمانى بە چ شىوازى، شى بكەم، تا «بىنكە» بە باشى لىي حالى
بى. گەلى ھەولم دا بىر لە وتەيەك بگەمەوھ، تا بەتەواوى سەربردەكانم
سەراوھلە بكاتەوھ، بەلام نەكرا.

حەزم دەکرد بۆلیم: شتیکی سامدارم بەسەر هاتوو، کەچی «بینکە» هیشتا
هیچ شتی لەبارەى ئەو ولاتە دورە، نازانی، دەبوايە دەستەپەك بوتلە
شوشەم بۆ بناردایەو تێیدا لەبارەى پادشای باوکم و گولستانە
خەملیووەکەى و گوگۆم و کۆشک و میرامیسی سپى و دلارا و هەروا کاتۆى
دلسەختى دەرەهەى شار بدوابام... نە، بە هیچ کلۆجى لە سەربردەکانى
خۆمى ئاگەدار ناکەمەو.

سەر لە ئۆارەى یەكەم رۆژمدا، باوکم بردمیە گولستانەکەى، سروەپەکى
فینک لە نیو درەختەکاندا بەلەشنەى بوو، ئەو مۆسیقا بەکسپوکۆیەم ژنەفت
کە یەکیارچە چریە بوو، بەلام لیورپیز و پوون بوو، دلای دەگەشاندەو. باوکم
لیی پرسیم:

– دەتوانی گوی لە ئاوازەى سپى چنارى زیوینی من بگری؟

باوکم دەستی لە ناو دەستما بوو، هەرگیز پوورە ئیدلا و مامە سیکستیم
دەستیان لە دەستم نەکیشابوو، کەسپیش دەستی نەکیشابوو بەلام.
هەرئەمەیش وای لى کردم ئەم گەشتەم زۆر بەدل بى و دەستیشم لە ناو
دەستى باوکما بی، هەرچەندەیش گەورە بووبووم نەشەلوا یەکی بى
دەساندەسۆکەم بکا. گولستانەکە بە شوورەپەکى جوان هەلچنرابوو، پادشای
باوکم دەرگایەکى لە شوورەکە کردەو و چووینە ژوورەو. جاریکیان وا
رێککەوت لەگەل «بینکە» و خانەوادەکەى بچم و لە کابینەکەى سەرکەنار
زەریا لەگەلیان بم. کە زەردەپەر ئاوابوو، ماسییەکمان راونا، ئاسمان سوور
هەلگەرابوو، زەریاش بەتەواوى خامۆش بووبوو، ئەمە لە پاژیکى ئەو
سالەدا پرووى دا، کە گولە کۆیلەکان شکۆفەیان دەردابوو، بەشیکیان لە پال
ئەو تاویرە بەردەى سەر پۆخى زەریا و دوور لە کەنداو، تۆقەلەیان
دەرکردبوو. بەلندەى واقواقیش بە چریکەپەکى بەرز دەچریکاند. لەبەر
خۆما گوتم: «هیچ شتی لە دنیادا بەقەد ئەمە جوان نییە». بەراستى من

بالندهكهم نهدي، چونكه زور دور بوو، بهلام چريكهكهی وای لی کردم تا هموو شتیكم خوش بوئ. نه مویست ئه مەیان به «بینکه» بلیم، نا به لکوهر بیرم ده کردهوه که: شتیکی وا و بهرله مه له دنیا دا نه بووه، بهلام ئه مەیان بهر له بینینی ئه م گولستانه ی پادشای باوكم بوو، بهرله مه گولاله ی وا بزاردهم نه دیوه، که چهند به سرکی، که رویشکه دهکا و زه مه قه سپیه که ش له گهل سرودها دهس له ملانییه. بهرله مه سپی چناری گه لازویون و هه لچووم نه دیبوو، که له ئه ستیره دهکات و له سه ر ساپیتیه دره خته کان ده چریسکیته وه.

که ئیواره داهات، ئه و پاسارییه سپیانه م نه دی که له ئاسمانی گولستانه که دا هه لده فرین و قه تاره یان ده به ست. بهر له میش گوئیستی هیچ جوړه ئاوازیکی مؤسیقای وا نه بوو بووم که دهنگه که ی له دره ختی سپی چناره وه درده هات. هیچ ئافه ری دیکیش بیستن و بینینی ناو گولستانه که ی پادشای باوكمی، نه دیوه و نه بیستوو یه تی.

دهستم هر له دهستی باوكم بوو، به ته وای مه ست بوو بووم، ده مویست متمانه به وه بئیم که: ئه و له ته ک مندایه، ئای! که چهند جوانیشه هر به دووان بین و بهس. باوكم به که شاره ی دهستی هیواش له گونای دام و گوتی:

– کورم میو، حه ز له م گولستانه م ده که ی؟

نه متوانی وه لامی بده مه وه، چونکه هه ستیکی نامو دایگر تبووم، خه ریکیش بوو خه میکی قوول بمپیچی، بهلام من خه مگین نه بووم، نا بگره به پیچه وانه وه زور دلگوشادیش بووم.

له پاشا باوكم له گهل باخه وانی گولستانه که ی که وتنه ئاخافتن. من خووم چووم تا رازی ئه و جوانییه بدرکینم، هه موو شتیکی ئیره له بهر جوانی و بهنگینی، سه ره خولی پی گرتم، وه ک بلئی: شوک و شیله ی زه نجه فیلم

هەلقوراندی.

هەردوو قاچم لەبەر شادمانی بەعەرد نەدەکەوتن، تاسەیهکی دوورەندیش (بینکە)ی هینامەووە یاد، چەند حەزم دەکرد لێرە «بینکە»م لە تەك بوايە، چونکە من پێویستیم بە هاوتەمەنیکی وەك خۆمە تا بەشداریم لەگەڵ بکا. لەوانەیه ئیستا بینکە ی کلۆل لە باخجە گشتییە کەدا بئ و ئاسمانیش شەستە بارانە ی بئ و لە نیو ئەو تاریکییە خاکە سارەدا، لە گرمە ی هەورەتریشکە بدا. تازە ئەو جارێکی تر من نابینیتەووە. ئای! بینکە ی کلۆل چۆن چۆن جاری جارن لەگەڵ یەك گەمەمان دەکرد. لەم گەشتە ی گولستانی پادشای باوکمدا، ئەلھام بوو بینکەم لەگەڵ بوايە، تەنیا بینکە و بەس و هیچ کەسیکی تر نا. لەوانەیشە خاتوو لۆندنیش، کە هەمیشە نازی هەلدەگرتم و بەدڵنەوازییەووە لەگەڵم دەجوولایەووە. بەلام لە هەموو کەس پتر بینکەم لە بیر بوو.

بەئەسپایی لە نیو رارەوۆچکە یەکی سروەداردا دەرپۆشتم، چاوم برپیبوووە زەوی و هەستم بەتەنیا بایی خۆم دەکرد. ئەو سەرەخولییەم نەما، وەك ئەو کەسە ی کە شیلە ی زەنجەفیلی هەلقوراندی، بۆیە بەرەو بەرزتر هەلمپوانی. لەپەر وا هاتە بەرچاوم کە لەو رارەووەدا منالێک دەبینم، وام زانی بینکە یە، بەلام ئەو نەبوو گۆگۆم بوو، هەرچەندەیش نەمدەناسی، کەچی لێم پرسسی:

– ناوت چییە؟

وہلامی دامەوہ:

– گۆگۆم

یەکسەر زانیم ئەوہ و چی وای لە بینکە جیاوازییە، بەلام ئەم لە ئەو سەنگینتر و دڵنەوازترە. بیگومان بینکە دڵنەواز بوو، هەر لە خۆیشمی دەکرد، بەلام تاووناتا و دڵنەوازییە کە ی نەدەما، چەل ناچە لیکیش دەکەوتینە مملانی و لە یەك توورە دەبووین، کەچی ئەوئەندە ی پئ نەدەچوو، وەك دوو

هاورپئی تازه، ئاشت دهبوینهوه.

هەرگیز بیرم لهوه نهدکرد، که کهسی ههبی و بیهوی شهڕملانیم لهگهڵ
بکا، چونکه زۆر دلنهوازه. بۆیه پیم گوت:

– ئایا ناتهوئی ناوم بزانی؟ من بۆسیم، نانا من «میو»م.

گۆگۆم بهرپههچی دامهوه:

– هەر له بهراییهوه دهزانم ناوت «میو»یه، چونکه پادشای شکۆدار
چهندین تهتیری ناردوووته سهرتاسههه کیشوههکه و موژدهی گهڕانهوهی
تۆی، بهههر ههمووان داوه.

سهیرکهن، باوکی پادشام به دۆزینهوهی من، زۆر شادمان بووه، بۆیه
هەر ههموو لایهکی تی گهیاندوووه. ئەم کارهی مندا لانهیه، بهلام که ئەمهم
بیست، جووره شادمانییهک دای گرتم. له گۆگۆم پرسی:

– تو باوکت ههیه؟

حهزیشم کرد بلی بهلی باوکم ههیه، چونکه بۆ ماوهیهکی درێژ ههستم
بهههتیویی کردوووه و دهشرانم منالی بی باوک ههستی چۆنه.

گۆگۆم گوتی:

– بهلی، باوکم ههیه و باخهوانی گولستانهکهی پادشای شکۆدارمانه.
دهتهوی لهگهلم بییت، تابزانی له کوئی دهژیم؟

پیم گوت:

– ئەمهم زۆر بهدله

له بهردهمم و بهدریژیایی رارهوه پر له شنه شنی سروهکه پویشته، تا
گهیشته دوا سووچی نیو گولستانهکه، لهوی هیلانیهکی سپی
بهچلوچیویکی چر و داپوشراوم بینی، هەر له ههمان ئه هیلانیهی دهکرد
که له نیو سهرگوزشته ئەفسانهیهکاندا خویندوو مانهتهوه، ههندی گوله

وردیله له سهرووی شوورهکه و بانی هیلانهکه، چرۆیان دهرکردبوو، به رهنگی نهمتوانی بهباشی هیلانهکه بهدی بکهه. پهنجهرهکانی وازبوون و پاسارییه سپی کیویلهکان بهئازادی دهچوونه ناو و دهردهچوون و پهرهوازهیان دهکرد. له دوورهوهش و له تهنیشت شوورهکه میز و کورسییهکهه مینی، پوورهی ههنگ شیلهی شیرینی گولیان ههلهدمژی، له دهوری هیلانهکهش دارهگولینه تهپرکهکان، له پال درهختی سپی چنار و شهنگهبییدا ههلتوقیبوون.

دهنگی له لای موبهقهکهوه هات:

- گوگۆم، چیه نانی شیوانت له بیرکردوو؟

ئهمهیان دهنگی دایکی گوگۆم بوو، به زردهخه نهیهکهوه هاته بهردهرگه. هه له خاتوو لۆندینی دهکرد، بهلام ئهم له ئهو ناسکتر نهبوو، دووچالی قوول و جوان سهه رومهتیا نهخشاندبوو، دهستی خسته ژیر چهناگهه، وهك ئهوهی خاتوو لۆندین كه پئی دهگوتم:

- بای بای بوفیلهیلیم ئۆلسن، بای بای

دایکی گوگۆم پرووی تی کردم گوتی:

- چۆنی چۆن میو؟ دهتهوی لهگهله گوگۆم نانی شیوان بخویت؟

وهلامم دایهوه:

- بهلی، تکایه زۆر ههز دهکهه، ئهگهه بهزهحمهتی نازانی.

گوتی:

- وهی بهسههچاو زۆریشم پی خوشه.

من و گوگۆم له نیو باخچهکه و لهسهه خوان دانیشتین و دایکی قاپیکی گهوههی له کولیچه و ههرزنی بهمورهبای ههنجیری لهگهله دهفریکی پر له کریمی شیرین و ناسکی بو هاوردین، بهدووان دهستمان بهخواردن کرد، تا

تیر و تهژی بووین، ناوه ناووش سهیری یه کتریمان دهکرد و دهخاینه وه: زور زور که یفم به بوونی گوگوم خوش بو. چوله که یه کی سپی هات و به دنو که کی پارچه کولیچه یه کی له قاپه کی من فراندو هه لفری، بهم دیمه نه زور پی که نیم. له ساتانه دا دیم و پادشای باو کم له ته که باخه وانی گولستانه که به ره و نیمه دین. یه کانسهر ترسیک دای گرتم: له وانه یه باو کم رازی نه بی من له گهل گوگوم نان بخوم... دامه قاقای پی که نین. نه شمزانی باو کی پادشام نه ونده به پوو خوشی و خوشه ویستییه وه، به پی که نینی من شادمان ده بی. نه وه بوو باو کی پادشام وه ستا و که منی دی گوتی:

- کورم میو، تو پی ده که نی؟

که وه لامم دایه وه، وام ده زانی باو کی پادشام له پی که نین په ست ده بی، هه روه که چون مام و پوورم په ست ده بوون.

باو کی پادشام گوتی:

- پی که نه و له پی که نینه که ت به رده وام به.

ئاو پی کی له باخه وانه که دایه وه و شتیکی سهیری پی گوت:

- من حه ز له جریوه جریوی چوله که و له موسیقای دره ختی زیوینی سپی چنار ده که م، به لام هه موویان سه ره پرت، حه زم له پی که نینی کور که مه له م گولستانه دا.

بویه هه ر له یه که م جاروه بوم پوون بووه وه، که ده بی له باو کی پادشام نه ترسم، چونکه هه همیشه به چاوی پر له میهره وه تیم ده روانی، هه روه که نیستا روانی. راوه ستا و دهستی خسته سه ر شانی باخه وانه که و چوله که سپییه کانیش له ده ره یدا هه لفر هه لفریان بو. که له قسه ی باو کم گه یشتم، ته زووی کامه رانییه کی به ربلاو دای گرتم، که له ژیاندا کامه رانی وام نه دیوه، نه ونده خوشحال بووم ئاو پم دایه وه و له قاقای پی که نینم دا، هه ر هه موو چوله که کان هاژواژ بوون... گوگوم هه ر وای ده زانی هیشتا من به و

چۆلەكە دزە پى دەكەنم كە پارچە كولىچەكەى پفاند، بۆيە ئەمىش سەرلەنۆى دايە تىقەى پىكەنن، ھەروا باوكى پادشام و باخەوان و دايكى گۆگۆم، بەلام نەمدەزانى ئەوان بەچى و بۆچى پى دەكەنن، من بۆيە پى كەننم تا باوكم دلى خۆش بى.

كە من و گۆگۆم لە خواردن بووينەو، پياسەيەكمان لە نيو گۆلستانەكە كرد و لەسەر مېرگۆلە سەوزەكانىش تلور دەبووينەو و لە نيو چرە چقرەكەشدا چاوشاركېمان دەسازاند، گەلى شوين بۆ خۆشاردەنەو ھەبوو، ئەگەر لە باخچە گشتىيەكەدا، دەيەكى ئەم شوينە و نكئيانە بوايە، ئەوا لەگەل «بىنكە» چاوشاركېم ساز دەدا، مەبەستم بىنكەش چاوشاركېى لەگەل ساز دەدام. بەر لەمە ھىچ جىگەيەكەم لە باخچەى گشتيدا نەديو، تا خۆمانى تىدا بشارينەو و ئىستاش نامەوى بگەرئيمەو ئەوى، سوپاس بۆ يەزدان.

تارىكى بالى رەشى كىشا و تەمومزىكى شىنى تەرچكىش گۆلستانەكەى تەنيەو، چۆلەكەكان لە جىكە و جىوۋە كەوتن و چوونەو ھىلانەكەى خۇيان، ھەروا درەختى سېى چنارەكەش. بالندەيەكى رەشى زل و كەتە لە پەنا و پەسارىكى لاتەرىكا ھەلنىشت و دەستى كرده چرىكاندن، چرىكەكەى ئەو لە تىكرای چرىكەى چۆلەكە سېيەكان جوانتر و شىرىنتر بوو، وا ديار بوو ئەو تەنيا ھەر بۆ من دەيچرىكاند، ھەرچەندىش من حەزم نەدەكرد گويى بۆ شل كەم، چونكە چىرۆكەكەى تاراندىمى و شەو سۆى خستە گيانمەو.

گۆگۆم گوتى:

– ئىوارەيە و شەویشى بەدواو دەى و دەبى بگەرئيمەو مال.

پىم گوت:

– تكات لى دەكەم مەرۆ، چونكە نامەوى بەتەنيا گوى لەم ئاوازە

خەمگىنە بگرم.

ناماژهم بۆ بالنده رهشباوهکه کرد و ناویم له گوگۆم پرسى.

له وهلاما گوتى:

- نازانم، من هەر به بالنده خه مگینه کهى ناو ده بهم، چونکه رهنگى
رهشباوه، بهلام له وانیه ناویكى ترى هه بى

گوتم:

- من خو شیم ناوى.

گوگۆم هه لیدایه:

- من خو شیم دهوى، چونکه ئەم بالنده خه مگینه دوو چاوى زۆر خومار
و جوانى هه یه. ئینجا گوتى:

- ئیوارت باش میو گیان

به پهله پهله، پى هه لگرت و به رهو مال بووه وه.

باوکی پادشام له ته که مه وه وه ستابوو، دهستى خسته ناو دهستى و له
گه رانه وه ماندا، سووکه گه شتیکمان له نیو گولستانه که دا کرد. بالنده
خه مگینه که ش هەر دهیچریکاند، بهلام چونکه من له ته که باوکی پادشام
دا بووم، چریکاند نه کهى ئه وه نده ئازارى نه دام، نا به لکو به پیچه وانیه وه
هه زم ده کرد له چریکه کهى به رده وام بى، دوا شتیکیش که بهر له چونه نیو
باخه که بینیم، شه قژنى ئەم بالنده خه مگینه بوو بۆ په رپه رپوچکه ی ئاسمان،
ئا له و ساته دا سى ئه ستیروکه م بینى که ده پرتان و ده دره و شانیه وه.

میرامیس

حەز دەكەم راي «بينكە» بزائىم، ئەگەر لوا ئەسپە سىپپە پۆپىنە زىپىنەكەم
بىنى مىرامىسى ئەسپىم، بە خۆى و سم و پۆپىنە زىپىنەكەى... ھەردووكمان
من و بىنكە ئەسپمان زۆر خۆش دەويست، ئەم و خاتوو لۆندىن تاكە برادەرم
بوون كاتى كە لە گەرەكى ئەپلاند دەژيام.. برادەرىكى دىكەشم ھەبوو، لە
بىرم نەبوو ناوى بىنم كە ئەويش «كالە پۆنت» بوو، كە پىرە ئەسپىك بوو لە
كارگەى «بىرە» كارى دەكرد، گالىسكەى راگويزانى بىرە لە ھەفتەبەكدا دوو
جار بوو، تا بىرە بەسەر دووكانەكانى سەر شەقامى ئەپلاند دابەش بكا.
سەرلەبەيانى زوو، ئامادەكرا، يانى: ئەو وەختەى كە من دەچومە
قوتابخانە، لىم بووبوو بە خوو، دەرفەتم دەدۆزىيەو تا نەختى لەگەل كالە
پۆنت بدویم.

پىرە ئەسپىكى زۆر بەوفا بوو، كۆشەكر و پارچە نانم دەخستە دەمىيەو،
بىنكەش وەك منى دەكرد، چونكە كالە پۆنتى خۆش دەويست. گەلى جار
لەسەر كالە پۆنت لە يەك دەكالاین، بەلام كە بىنكە لەوى نەبوایە،
دەمچىرپاندە گوچكەى كالە پۆنت و پىم دەگوت:

– سەرەراى ئەمەيش تۆ ھەر ئەسپى خۆمى.

وا دياربوو لە چرىكەم دەگا و سەرم بۆ دەلەقىنى. بىنكە دايك و باوكى
ھەبوو، بۆيە بەقەد بىكەسىك ئەوئەندە بەتەنگ ئەسپەو نەبوو، بۆيە رەوا بوو
كالە پۆنت ئەسپى من بى، نەك بىنكە... خو ئەگەر راستىشتان دەوى،

بەۋەكەت كاله پۇنت ئەسپى ھىچ كامىكمان نەبوو، بەلكو ھىنى خاۋەن كارگەي «بىرە» كە بوو، كە چى ئىمە واماڭ لە قەلەم دابوو گوايە: ئەسپى ئىمەيە. لە لايەن منىشەۋە ئەۋا من زۆر موکورپووم كە بەراستى كاله پۇنت ئەسپى منە و بەس. ھەندى جار و بۆ ماۋەيەكى چاك لەگەل كاله پۇنت دەدوام و لە دەۋامى قوتابخانە دوا دەكەۋتم، كە مامۇستا ئافرەتەكەش لە ئەنگىزەي دواكەۋتەنمى دەپرسى، ئەۋا نەمدەزانى چى بلېم، زۆر نەنگە و ناكىرى بە مامۇستا بلېي گوايە: تۆ لەبەر پىرە ئەسپىكى خاۋەن كارگەي «بىرە» دواكەۋتەۋىت. ھەندى جار بەيانىيان گالىسكەي راگويزانى بىرە، دوا دەكەۋت، ناچار دەبووم بە راكەراك بچمە قوتابخانە و كاله پۇنتىش نەبىنم، بۆيە زۆر لە ئەسپەۋانى خاۋەن كارگەي ئاۋشيلە توورە دەبووم، چونكە دوا دەكەۋت. كە لەسەر تەختەي پۇلىش دادەنىشم، كلۆ شەكر و پارچە بانە وشكەي نىۋو گىرفانم ورد دەكرد و بىرىشم ھەر لە لاي كاله پۇنت بوو. يادى ئەۋ رۇژە رابردوۋانەيشم دەكردەۋە، كە كاله پۇنتم تىدا نەديۋە. ئەۋسا مامۇستا لىي دەپرسىم:

– بۆسى بۆۋا ناخ ھەلدەكىشى؟ چى وا خەمبارى كردوۋى؟

ۋەلامم نەدەدايەۋە، باشە چىم پى بوتايە؟ چونكە بىراي بىر مامۇستا لە خۇشەۋىستىيەكەي من بۆ كاله پۇنت خالى نەدەبوو. لام وايە ئىستا بىنكە تەنيايە، شتىكى چاكىشە بۆ بىنكە، تا لە جياتى من ئەۋ بىتتە خاۋەن و ھاۋدەمى كاله پۇنت و منىش مىرامىسى ئەسپى پۇينە زىرپىنەم ھەيە، كە ئاۋا دەستم كەۋت: ئىۋارە ۋەختانىك بوو، كە من و پادشاي باۋكم لە تەك يەك بوۋىن و چەندىن كۆلارە كاغزىنەمان دروست دەكرد و لەگەل يەكتر دەداۋىن. «ھەرۋەك ئەۋەكەي بىنكە و باۋكى ئەئاۋا». من لەبارەي كاله پۇنتەۋە قسەم دەكرد، يەكسەر گوتى:

– كورم ميو، تۆ ئەسپت خۇش دەۋى؟

– بەلى باۋەلى ۋەك بلىي

لام وايە مەبەستم بوو، بلىم زور خوش ناوي، بەلام نەمويست باوكى
پادشام وا بزاني كه من شتي له مه زياتر كه هەمه، داوا دەكەم.

بو رۇزى دوايى، كاتى كه له نيو گولستانه كه بووم، ئەسپىكى سىي و
رەھوان، بەرەو روم هات، من ھەرگىز ئەسپى وا رەھوانم نەدىبوو، پۆينە
زىرينەكەي پزوپول بووبوو، سمە زىرينەكانيشى له بەردەم رۇشنايى خور له
ترىسكەي دەدا. بەلوق ھەلپانان بەرەو روم هات و زور بەتونديش
دەحیلاند، بەر لەم ھەرگىز حیلاندنى ئەسپىكى تری وام نەبىستبوو، ترسام
و خوم بە باوكى پادشامەو ھاويزاند، كه بەدەستە بەھيزەكانى توند پۆينە
زىرينەكەي گرتبوو. يەكانسەر ئەسپەكە داسەكنا و دەمى خستە نيو گيرفانم
و بەدواي كلو شەكر دەگەر۱– ۋەك كاله پونت دەيكر ئەئاوا–. ئەوھى جىي
حەپەسان بوو، بەرىككەوت كلو شەكرى له نيو گيرفانى خوم دانابوو، ئەو
دۆزىيەو و كرماندى.

باوكى پادشام گوتى:

– كورم ميؤ، ئائەمە ئەسپەكەتە و ناويشى ميراميسە.

ھە ھ... له ميراميسى ئەسپم! ھەر له يەكەم چركەو كەوتە بەردلم و خوشم
ويست، ويدهچى كه ئەمە جوانترين ئەسپى بى له ھەموو جيهاندا، ھەرگىز له
كاله پونت ناكا، كاله پونتي پير و كەفتەكار. من ھىچ ويكچوونىكم له
نيوانياندا نەدى. تەنيا ئەو ساتە نەبى. كه ميراميس كەللەسەرە
چاخوچلەكەي بەرز كردهو و تيم روانى، ئەو ساتە خروگز، زانيم كه چاوى
له چاوەكانى كاله پونت دەچى، دوو چاوى پر لە مېھر و وەفا. لەبەر خومەو
گوتم:

«بەر لەمپوقەت سواری ئەسپ نەبوويت!؟».

باوكى پادشام گوتى:

- كورم ميؤ، چييه بۇ زات ناكهئ؟

خۆم هەلدايه سەر پىشتى و دەسته و ساريم گرت و له نيو گولستان و له ژير درهختى گەلا زيويى چناره سپيهكهه كه خۆى له قژم دهخشان تيم تهقاند و تيم تهقاند. رهوانيهكهه زور سرك و جوان بوو، خهريك بوو خۆى له قهره شورهكهه دارگولهكهه بدها. گۆگۆم هات و كه منى بهسواری ئهسپهوه بينى، چهپلهيهكى بۆ ليدام و بهدهنگيكي بهرز گوتى:

- هئى... ميؤ سواری ميراميس بووه، ميؤ سواری ميراميس بووه.

دەسته و سارهكهيم راکيشا و ميراميس وهستا، داوام له گۆگۆم كرد تا لهگهلم سواری بى، به خوشتحالييهوه وهلامى دامهوه و خۆى هەلدا و له پىشتم سواری بوو. بهدووان و له دهرهوهى گولستان و له بهههشته سهوزهه كهوتينه گهپ... ئههه بهكهه شتى بوو كه ههژاندى و بهر لههه شتى وام نهديبوو، كيشوهرى باوكم بهرفراوانترين كيشوهره و قهلهمپهوهكهه بهرهو باكور و باشوور و پۆژههلات و پۆژاوا پهلى هاويشتوه، ئهه دوورگهيهه كه كوشتكى باوكى پادشامى لييه، به دوورگهه بهههشتى سهوز ناوزهه كراوه و تهنيا پاژيكي بچووكى ئهه كيشوهره بهرفراوانهيه. كاتى كه له دهرهوهى گولستان و له نيو بهههشته سهوزههكهه دابووين، گۆگۆم گوتى:

- ئهه خاكهه كه كهوتوهته ئهه و ديو زهرياوه له پشت كهزهكانه، خاكى پادشاهى خاوهن شكويه.

كاتى ئاوا و لهسهر پىشتى ئهسپى گۆرين و له ژير تيشكى خۆردا بهرزهفريمان بوو، بيرم له بينكه دهكردهوه، كه لهوانهيه نيستا له شهقامى ئهپلاند و لهبن باران و له نيو تاريكيدا وهستابى. كهچى من دلگوشادم و له نيو بهههشتى ئهه دوورگه سهوزهه دام. ههههه شتى جوان بوو: گۆگياى سهوز و نهرم، گۆله گهشاوهكان ئهه ناوهيان پر كردبوو، جۆگه ساف و سازگاركان لهه زوورگ و نهواله سهوزانه دادهپژرين، مهپ و مالاتيش

بەخورييه سىپىيەكانىيانەو لەو لەوەرگاىە دەلەوەرپن.

شوانە بچكۆلەيەكمان دى، پەزەكانى دەلەوەراند و نايەى دەژەنى،
ئاوازەكانى زۆر دلرفين بوون، واى بۆچووم كە بەر لە ئەم، ئەم ئاوازەيەم
بيستوو، بەلام نازانم لە كوئى؟ بيگومانم و متمانەشم ھەيە، لە شەقامى
ئەپلان دەو دەرنەچوو.

وہستايىن و قسەمان لەگەل شوانە بچكۆلانەكە كرد، ناوى «نوونو» بوو،
داوام لى کرد بۆ چەند ساتى نايەكەم لە لا بى، بەخوشحالىيەو دەى پىم و
ئاوازەكەيشى پى فير كردم و لە پاشان گوتى:

– ئەگەر بتانەوى، بۆ ھەريەكەتان، نايەيەك دروست دەكەم.

لە وەلاما بەگەرمى، خوشحالى خۆمان دەربرى. لە تەنیشتمان جۆگەيەك
ھەبوو، گەلای شۆرەبى شۆر بووبوو سەر رووى ئاوەكەى، نوونوو چوو
لاى دارەكە و گەلایەكى لى قرتاند، ئيمە لەسەر كورسيەك دانیشتبووین و
پيمان خستبوو نيو ئاوەكە، نوونوش خەرىكى دروستکردنى دوو نايەكە
بوو. لە ھەمان كاتا گۆگۆميش فيرى ژەننى نايەكە بوو، ئاوازی سەير
سەيرى پى دەژەند، نوونوو پى گوتين:

– ئەم ئاوازانە بەر لە ھەموو ئاوازیكى دى لە جیھاندا باو بوو، بەر لە
ھەزاران سال شوانەكان لە لەوەرگاكاندا ژەنيويانە.

نوونوو ئەمەى بۆ درکاندين، بۆ دروستکردنى ھەردوو نايەكە و
فيكرکردنى ئەو ئاوازە دیرينانە، زۆر سوپاس بژيرى بووين. لە پاشان
خۆمان ھاويشتە. سەر پشتى ميراميس و گەرپان خۆت بگرە وا ھاتين.

لە دورەوھيش بەرەبەرە گويمان لەو ئاوازە بەسۆزانەى نوونوو دەبوو.
بە گۆگۆمم گوت:

– دەبى ھەر يەكەمان نايەكەى خۆى بژەنى، ئەگەر لە يەكتريش دابراين

و گو مپابووين، ئەم ئاوازانه دەچرپين، گوگۆم ھەردوو دەستی ئالاندبووھ ناو قەدم، تا لەسەر پىشتى ئەسپەكە نەخزى و ئارام بگرى و دەيگوت:

– ئەبى ھەريەكەمان نايەى خۆى بپارىزى، ئەگەر گویت لەم ئاوازەيەى من بوو، ئەوا بزانه بانگت دەكەم.

لە وەلاما گوتم:

– سەرچاو، ھەروا تۆيش ئەگەر گویت لەم ئاوازەيە بوو، بزانه منيش گازت دەكەم.

گوگۆم گوتى:

– بەسەرچاو، من دەزمانى تۆ چاكترين ھاوړپى منى.

من لەم گەردوونەدا بەر لە گشت كەسى باوكى پادشاي خۆم خۆش دەوى، گوگۆم وەك من منال بوو، بەلام لەبەرئەوھى جاريكى تر بينكە نابينمەوھ بەچاكترين ھاوړپى خۆم داناوھ.

بيرم دەكردەوھ:

– من باوكى پادشام ھەيە، گوگۆم و ميراميسم ھەيە، لە نيو ئەو گرد و زوورگ و ميڤرگوزارە سەوزانەشدا دەخوليمەوھ، بەراستى من لە ئەوپەرى بەختەوھرى دابووم.

لە گوگۆم پرسى:

– مروڤ چۆن دەگاتە ئەوديوى زەرياي پشت شاخەكان؟

گوتى:

بەرپى «پردى گەرد و گولى بەيان»

گوتم:

– ئەى پردەكە لە كوێيە؟

گوتی:

هەر ئیستا دەیبینین.

راستی کرد، پردیکی بەرز و تا چاو برکا درێژ، بەچەشنى نەمانتوانی
ئاسۆکەى بەدى بکەین. پردى گەرد و گولێ بەیان وا دەدرەوشایەوه، بینەر
واى دەزانى دینگەکانى لە زێر دروست کراون.

گۆگۆم گوتی:

– ئەمە درێژترین پردیکە لەم جیهانەدا، دوورگەى بەهەشتى سەوز بە
خاکى ئەودىوى زەریاکان دەبەستیتەوه، بەلام پادشای شکۆدارمان،
بەشەوان لەودیوهوه پردهکه دەپچیتەوه، تا بەدلنیاىی بخەوین.

پرسیم:

– باشە بۆ؟ کى بەشەو بەسەرىدا رەت دەبى؟

گوتی:

– کاتۆ!

کە ئەم ناوه لە دەم دەرچوو، هەستم بەباھۆزىکى سروساردى وەك بەفر
کرد، میرامیسیش کەوتە لەرزىن و دانەچۆقە.

گوتم:

– بۆیەكەم جارە گویم لە ناوى کاتۆ دەبى و دەکەومە لەرزە.

گوتی:

– بەلى، کاتۆ پیاویکى ستەمکارە.

لێرەدا میرامیس قریشکەیهکى گروقهبەى لى دەرھات حیلاندى. بۆیە
وازمان لەسەر گوزشتەى کاتۆ هینا.

ویستم لەسەر پردهکه و بۆ ئەودیو گەشتى بکەم، بەلام وام بەراست زانى

مۆلەت لە باوکی پادشام وەرگرم. گەراینەوێ گولستانەکە، نەشمویست ئەو
رۆژە لەمە زیاتر بسوورپیمەو...

میرامیسمان بەستا و پۆینە زێرینەکەیمان شانە کرد و نەختی
دەسگەمەمان بەبرناخەکەیی کرد و کلۆشەکرێک و تیکە نانیکمان دایی، کە
دایکی گۆگۆم پێی دابووین.

لە پاشان من و گۆگۆم زنجیکمان لە نیو گولستانەکە بنیات نا، کە لی
بووینەوێ لە نیوی دانیشتین و دەستمان کرد بە قرتاندنی کێک، من زۆرم
هەز لە کێکە، جار ناچارێ دایکی بینکە بۆی دەکردین و هەریەکە کێکی
دەداینی، بەلام ئەم کێکەیی دایکی گۆگۆم زۆر لە کێکەکەیی ئەو بەتامترە.

زۆر شادمان بووم، چونکە توانیم ئەو زنجەیی بنیات بنییم، جارێ چەند
هەز دەکرد شتیکی ئاوا بنیات بنییم، گەلی جار بینکە باسی ئەو زنجانەیی بۆ
دەکردم، کە لەسەر زێواری زەریادان. هەز دەکرد نامەیهک بۆ بینکە بنووسم
و هەموو ئەمانەیی بۆ باس بکەم، هەزیشم لی بوو لەبارەیی ئەم زنجە
جوانەیی کە لەم کیشوهرە دوورەدا بنیاتیمان ناوێ بۆی بدویم.

ئەو ئەستىرانەى
گوى بۇ ئاوازەكانت رادەدیرن

بۇ رۆژى دوايى گەشتىكىمان كرد و گەشتىنە لاي نوونوو، يەكەم جار نەمانبىنى، كەچى لەپەر گويمان لە دەنگى نايەكەى بوو، كە لەوديو گردۇلكەكانەو دەھات. دانىشتبوو گورانى بۇ خۇى دەچرى، كارژىلە و پەزەكانىش لە نيو گياوگۇلدا دەلەوەرپىن، كە دىمانى نايەكەى خستە لاوہ و بەبزه خەننەيەكەوہ گوتى:

– ھا ھەم ھاتنەوہ لام؟

ئىمە بەم دىدارەى زۇر خۇشئوود بووین، ھەريەك لە ئىمە نايەكەى خۇى دەرھىنا و بەھەرسىكىمانەوہ دەستمان كردە ژەنن، ئاوازەكان بەكسپوكۇ و زۇر بەسۆز بوون، نەشمزانى چۆن ئەم ئاوازە بەسۆزانە وا دارپژان و گوتم:

– مخابن! ئىمە ئەم نايە دەژەنن و كەسپىش گوئى بۇ شل نەكردووین.

نوونوو بەرپەرچمى دايەوہ:

– گژوگيا دەمانبىستى، گولالەكان دەمانبىستن، ھەروا كزەبا، درەختەكان دەمانبىستن، شەنگەبى و رەگە رەگاژۇبووہكانى نيو جوئبارەكەش دەمانبىستى.

گوتم:

– تۇ بلئى و ابى؟ ئايا ئەوانىش حەز لەم ئاوازانە دەكەن؟

نوونوو گوتى:

– بەلى، ئەوانىش حەزبان لئىيە

بۆ ماوه يەككى دريژ، نايەمان بۆ گزۇگيا و گول و كزهبا و دار و درهختهكان
ژەنى، بەلام ھەر دەلیم: مخابن! كەس نەيژنەفتين.

نوو نوو گوتى:

– بابچينه لاي داپيرەم و بۆي بژەنين

لیم پرسى:

– شوينه كە ليروهه دووره يا نا؟

نوو نوو گوتى:

– ئا بەلى، بەلام ئەگەر برۆيت و پەي دەريەي نايە بژەنين، ئەوا
ھاماجەكە كورتتر دەبى.

گۆگۆميش گوتى:

– راستە، ستران وامان لى دەكا كە ھەست بەدريژايىي ريگەكە نەكەين،
نوو نوو ھەزى دەكرد بچينه لاي داپيرەي، من خۆم وام بەراست زانى كە
دەبى ئەو داپيرەيە ببينم.

بەرخۆلەكانيمان رانى، شان بەشانى ميراميس. ھەر لە كاروان دەچووین:
من و نوو نوو و گۆگۆم لە پيشەنگ دابووين پەز و بەرخۆلەكانيش
بەدواوہمان بوون، ميراميسيش ھىدى ھىدى، وەك چۆن كاله پۆنت
دەرپۆشت، ئەئاوا. بۆ چەند سەعاتى لە نيو شيو و زەندۆل و ليروہوارەكاندا
ھەسايەنەوہ، لە پاشان تەكانمان دا تا گەيشتینە مالى نوو نوو، مالىيان ھەر
لەو زنجانە دەچوو كە لە ئەفسانەكاندا خویندوو مانەتەوہ. زنجەكە چكۆلانە
و دلاراو دارەرا كرابوو، گولە ميخەك و ياسەمەنیش لە دەورەي ئالابوون.

لەپر نوو نوو گوتى:

– وس بن، با ھاتنمان بۆ لاي داپيرەم شتىكى كوتوپر بى...!

پەنجەرەيەك والا كرابوو، دەنگە دەنگى ليوہ دەھات، چووینە لاي

په نجه ره كه، من و نوونوو و گوگوم، له به ریا ریزمان گرت.

نوونوو گوتی:

– با دەس پی بکهین: یهك، دوو، سی.

دهستمان به ژهنینی نایهكان كرد و له بهردهم ئاوازه به جوشهكاندا، كارژۆلهكان به ههلبهز و دابهز له پهكوتهیان دهكرد. پیره ژنیک هاته بهر په نجه ره و زۆر به میهرهوه دهپروانی. داپیره ی نوونوو بوو، ههلی دایه:

– ئای كه ئەم ئاوازه چهند به جوش و جوانه.

تا له بهردهم په نجه ره كه بووین نایهمان بۆ ژهنی. پیره ژنیکي كه فتهكار بوو، له پیر بۆمان ده رچوو به پیرمانه وه هات. چووینه ناو زنجه كه پرسیری لی کردین، ئەگه برسیمان بی یا نا؟ گوتمان:

– بهلی برسیمانه.

کولیره یه کی هینا و له تله تی کرد و هه ریه كه تیکه یه کی داینی.

نانه كه رهنگی په ریبوو، به لام تامی له هه موو ئەو نانانه ی كه له ژیاندا خواردوو مه به چیتتر بوو.

به نوونوو گوت:

– ئای كه ئاوکی به تامه، ئەی کانيله كه چ جوریکه؟

نوونوو گوتی:

– نازانم، جوره کانیاویکی تایبه تیبه و کانیه «تینوو شکینه» ی پی ییژین. میرامیسیش تینووی بوو، هه روا په ز و کارژۆلهکانیش، تینوویه تی هه ر هه موویان لهو ئاوه شکاند. ئەو گاقه هات كه ده بی نوونوو بچیته وه لای رانه مه رکه ی، لهو گردۆلکانه دا. داوای ئەو پالتویه ی له داپیره ی کرد، كه راهاتبوو شه وان له له وه رگاکاندا به خو ی دابدا، داپیره ی پالتویه کی قاوه ییباوی بۆ هینا. نوونوو لهو خه وتنه ی نیو له وه رگاکان زۆر به خته وه ر

بوو. من هيچ جارى له له وهرپگا نه خه و تووم چهل ناچهلئك بينكه و دايك و باوكى به سواري پايسكله وه، جانتايان پر ده كرد له شتومهك و پرويان ده كرده بيشه لانيك و له وي چادريان هله ددا. بينكه ده يگوت: «خوشترين كاتى له وي دا به سه ربردوه» منيش بروام پى ده كرد.

به نوونووم گوت:

– ئاى كه چهند حهز ده كم به دريژايي شه و له له وهرپگادا بنووم.

وه لامى دايه وه:

– ئى جا بو نا، له گه لم وهره.

وه لامم دايه وه:

– نا، ناتوانم، چونكه نه گهر نه چمه ماله وه باوكى پادشام تووره و زوير ده بى.

داپيره ش گوتى:

– بو ئه م مبه سته، ده توانم نامه يهك بو شاي شكودارمان بنيرم كه: تو حهز ده كه ي شه و له ناو له وهرپگادا بنووى

گوگوم گوتى:

– توخوا داپيره، نامه يه كيش بو باوكى من بنيره.

داپيره هلى دايه:

– هه ر وا بو گولستانه كه ش

من و گوگوم زور شادمان بووين، له كارژوله كان پتر، كه وتينه له په كوتى و سه ما. به لام كه داپيره سه يرى كراسه سپيه كانى بهرمانى كرد، گوتى:

– نه گهر ئاونگ ببارى سه رماتان ده بى.

له پر روخسارى خه مى داگرت و به ميهر يكه وه گوتى:

– چاوه نۆرپن، دوو پالتۆم ھەيە بۆتانی دادەنیم.
 چووہ ژوورەوہ دوو پالتۆی، یەکی سوور و یەکی شینی ھینا و بە
 دلەراوکیوہ گوتی:
 – ئەم دوو پالتۆیە، ھینی دوو براکەمن.
 لیم پرسى:
 – ئەى کوا براکانت؟
 نوونوو چرپاندىیە گوچکەم:
 – کاتۆ... کاتۆی ستەمکار بردنى.

ھەر کە ئەمەى گوت: لە دەرەوہ میرامیس بەتوندی حیلاندى، وەك بلیى
 یەكی قامچى كوتى كوردبى، كارژۆلەكانیش لە ترسان بەرەو دایكەكانیان
 بوونەوہ. پەزەكانیش كەوتنە باعەباغ، وەك بلیى: چەقۆى مەرگیان لى نزیك
 بووبیتەوہ... داپیرە پالتۆ سوورەكەى دا بەمن و شینەكەش بەگوگۆم. كۆلیرە
 تیرەيەكیشى دا بەنوونوو لە تەك دەفرتك كە لە كانیاوہ تینوویەتى شكینەكە
 ھەلینجرا بوو. ئینجا ھەموومان بەرەو رپى گردۆلكەكان بووینەوہ... بە
 فپاندنى دوو براكەى داپیرەى نوونوو، زۆر پەشيو و دلگران بووم، لە ھەمان
 سات زۆر شادمانیش بووم چونكە شەو لە لەوہرگا دەنووم، كە لە رپى
 شۆرەببىيە شۆرپووەكەى ناو ئاوى جۆگاكەوہ، گەپشتینە گردۆلكەكە وەستاین.
 نوونوو گوتى:

– دەبى ئەمشەوہ لیرە بین.

كەلوپەلى خۆمان ھەلگرت، لەپەر ئاگرىكى بە كۆلكۆى ھەلايساومان
 بینى، نانە تیزكەرەكەمان خوارد و ئاوە تینوویەتى شكینەكەمان خواردەوہ.
 شەونم پزاو تاریكىی داھات، بەلام قەینا، ئاگرەكە ھەر دەگرا. خۆمان لە دوو
 پالتۆكە لوولدا و لە تەنیشت ئاگرەكە لپى پاكشاین. میگەل نووست و نووزەى

لى بىرا. مىرامىسىش ھەر دەلەۋەرى، گويمان بۇ وشەى شىنەبا رادىراپو، كە كەرويشكەى بەگياوگول دەكرد، چاومان بە مەشخەلانى تاگرىك كەوت، كە لەو شەۋەدا دەدرەوشاپەۋە، دىارىۋو تاگرى شوانكارەكانى دوورگەى بەھەشتە سەۋزەكە بوو، لە نىۋ جەنگەى شەۋدا، گويبىستى ئەو ئاۋازەيان بووين، ئەو ئاۋازەى كە نوونوو گوتى «ھەزاران سالە شوانكارەكان دەچىرن.» پاكشاپووين و گويمان لەو ئاۋازە دىرىنەى شىل كىردبوو. ئەو ئاۋازە لە لاي ئەو شوانكارانەۋە دەھات كە ئىمە نەماندەناسىن، بەلام ئەوان لەبەر من بەدىراپى شەۋ ھەر دەيانگوت و دەيانگوتەۋە. ئەستىرەكان لە نىۋ دلى ئاسمان دەيانجىواند، ئەو ئەستىرانە مەزنتىن و درەوشاۋەترىن ئەستىرەكە بوون كە من لە ژياندا ببىنم.

لەسەر مازگى پشت پاكشام و گويم بۇ ئاۋازى شوانەكان شىل كىردبوو، ئالېردە ئەۋەم ھاتەۋە ياد كە چۆن ئىمەش ناپەمان بۇ گزۇگيا و گول و شىنەبا و دار و درەخت دەژەنى، ئەۋانىش حەزىان لە بىستىنى ئەو ئاۋازانە بوو، بەلام ئەفسووس، ئەو ئاۋازانەمان بۇ ئەستىرەكان نەژەند، بۇيە لە نوونووم پرسى:

– ئايا ئەستىرەكانىش بايەخ بەو ئاۋازانە دەدەن؟

گوتى:

– لام واىە!

لە پاشان لە دەورى تاگرەكە كۆبووينەۋە و ھەر يەك لە ئىمە فووى لە ناپەى خۇى كىرد و ئاۋازمان بۇ ئەستىرەكان چىرى.

نُهَو بیره‌ی به‌شه‌و قسان ده‌کا

زهوييهكهي ئه وديو زهرياكه و پشت چياكانم نه ديوه، به لام رۆژيكيان له گه ل
باوكي پادشام، له گولستانه كه دا ده گه راين، ليم پرسى:
- ئايا ده توانم به سهر پردى گهر د و گولى به ياندا تىپه ږم؟
باوكي پادشام وه ستاو دهموچاوى له ناو ده ست نا و له پاشان
به ميهرىكه وه گوتى:

- كورم ميؤ گيان، تو ده توانى له سهر تاپاي كيشوهره كه مدا بسوورپيته وه،
دهشتوانى له دوورگه ي به هه شته سه وزه كه يارى بكه يت، به سوارى
ئه سپه وهش بو ت هه يه گه شتېك له زهوييهكهي ئه وديو زهريا و پشت چياكان
بكه يت، بو يشت هه يه و ئه وه نده ي ميراميس بارته قا ده گرى، له باكور و
باشوور و رۆژه لآت و رۆژاوادا هاموشو بكه يت، به لام ده بى يه ك تاكه شت
هه يه بيزانى، ئه ويش و لآتى هه يه، ناوى كيشوهره دووره كه يه.

پرسيم:

- كى تىدايه؟

باوكي پادشام به دلّه قرچيوه گوتى:

- كاتو، كاتوى سته مكار

كه گوتى: كاتو، وام هه ست كرد، ئه رژه نكي سامناك هاته نيؤ
گولستانه كه، چوله كه سپيه كان داچله كين و به سه ركزى گه رانه وه
هئيلانه كانيان، بالنده خه مگينه كه يش نالاندى و به هه ردوو شاپه ږه

رەشەكانى لە خۆى دا، چەندىن گول سىس بوون و زاكان و گيانيان دا، درەختى زيويىنى شورپەبىش زەرد داگەرا و گەلاكانى ھەلۆھەرىن، وەك بلىئى: گىژەبايەك كەمەرى سمى بى، كە ھەلىش دەوھەرىن بەزارە زراو گريانەو ھەلدەوھەرىن، بەراستى منىش ترسم ھەوى كرد و داچلەكام و لەكاتۆ ترسام، زۆرىش ترسام.

بەباوكى پادشام گوت:

– ئەگەر سەرگوزشتەكەى مۆنج و ھەراسانت دەكا، بىرى لى مەكەرەوھە.

باوكى پادشام سەرى دانەواند و دەستى گرم و گوتى:

– راست دەكەى، دەبى من ھەر ئىستا كاتۆ فەرامۆش بكام تۆش دەتوانى نايەى خۆت بژەنى و چەندىن زنجىش لە گولستاندا بنیات بنىئى.

لە پاشان رۆيشتن و بەدواى گوگۆمدا گەراين، لە كيشوھەرەكەى باوكى پادشامدا گەلى ئەرك و كارى لەسەرشان بوو، بەلام سەرومەر دەرفەتەكى بۆ من دەدۆزىيەو، قەت پىشى نەوتووم «ئىستا تۆ برۆ من كارم ھەيە». زۆر بەدلنەوايى لەگەلم دەجوولايەو، بەيانيانىش لە تەكدا لە نيو گولستانەكە دەخولايەو، ھىلانەى چۆلەكەكانى پى نىشان دام، سەيرى ئەو زنجەى كرد، كە من و گوگۆم بنىاتمان نابوو، فېرىشى كردم چۆن سواری سەرىشتى مىرامىس بم، گەلى جارىش لەگەل من و گوگۆمدا، بەدەمودوى خۆشەو دەدوا... ئەئەمانە وای لى كردم كە ھەر زۆر خۆيشم بووى، چونكە لەگەل من و گوگۆمدا قسەى خۆش بوو، خروگز وەك چۆن باوكى بىنكە، قسەى لەگەل دەكردم و منىش پى بەختيار دەبووم، بىنكەيش زۆر شانازى بەباوكى دەكرد و دەيگوت:

– ئەو ھەباوكمە، بەلام زۆرىش بەختەوھەر دەبم كە لەگەل تۆش قسان دەكا.

من لەو ھەباوھەردا بووم كە سوارە ئەسپىم لەگەل گوگۆمدا شتىكى چاكە، بۆيە ھەرچارەى دەمپرسى: «باوكى پادشام كوا ئەو دەرفەتەى ھەيە، تا

كاروبارى كيشورەكە بەرپۆە ببا؟» ھەرچەند ئىمە ھەندى جار، بە درېژايى رۆژ ئەومان نەدەدى، بۆيە لەو باوۋەرەدا بووم لەجياتى ئەوھى باوكى پادشام كار و ئەرکەكانى خۆى راپەرپىنى، خۆى لەگەل من خەرىك كردوۋە. بەراستى شتىكى جوانە گۆگۆم و مىرامىس لەتەكماين. چەندىن كەرەت سوارى سەرپىشتى مىرامىس بووم، ھەر ئەويش بۆ يەكەم جار منى لەسەر پردى گەردوگۆلى بەيان پەراندەۋە.

ئەمەيان ھەرگىزاۋ ھەرگىز لە ياد ناكەم.

سەرلەبەيانىيەكى زوۋ بو، كاتى پاسەوانەك، دەرگەى پردەكەى كردەۋە، گژوگيا ھىشتا بە شەونم داپۆشراۋو، كە بوۋە مايەى ئەوھى سمە زىرپىنەكانى مىرامىس تەربىن، بەلام قەينا ھىچ نىيە، من و گۆگۆم لە كازيوەدا بىدار بوۋىنەۋە، سىروەيەكى فىنك و شىدار لە گۆناى دايىن، ھەزىمان لە گەشتوگوزار بو، كە لە پردى گەردوگۆلى بەيان چوۋىنە ناۋ، خۆر گزنگى دا، كە لەسەر پىشتى پردەكەش بوۋىن زۆر زۆر لە پروبارەكە بلىندتر بو، وامان زانى لەسەر ھىلە زىرپىنى ترووسكەدار پى دەكەين... پردەكە زۆر زۆر بەرز بو، بۆيە كە تەماشاي خوارەۋەم دەكرد، سەرەخولى دەيگرتەم، ئىمە لەسەر بەرزترىن و درىژترىن پردى دنيادا سوارى ئەسپ بوۋبوۋىن... پۆپنە زىرپىنەى مىرامىسىش ھەرچەند ئەو خىراتر دەبوۋ و لە پردەكە نزيك دەكەۋتەۋە، لەگەل گرشەى ھەتاۋ دەبرىسكايەۋە و دەنگى سمەكانى ۋەك گۆلەى ھەۋرەترىشقىۋە ۋابو... ھەر بەم نزيكانە ئەۋ كيشورە دەبىنم كە كەۋتوۋتە ئەۋديو زەرياۋە.

لە گۆگۆم پىرسى:

– توخوا شتىكى زۆر مەزن نىيە؟ ئەى تۆ شادمان نيت كە خەرىكە دەگەينە ئەۋديو؟

لېرەدا ۋاى بۆچووم كە شتىكى ترسناك ۋو دەدا. مىرامىس ئىمەى بەرەۋ

هەلدیڤیکی هەزار بەهەزار ڤادەپێچا. ڤردهکە لە ناوەراستییهوه کۆتایی هات، چونکە پاسهوانهکەى هەر هەموو قەفە زنجیرهکانى خاوەنکردبووهوه، بۆیه نهگهيشتمه زهوييهکەى ئەوديو زهرياکه. هەلدیڤیکی زۆر تووش بوو، ههچ ڤردیکيش نهبوو، قهت وهك ئەمجارهيش، ترس نهيشیواندبووم. ويستم بقيرژينه رووی گوگۆم، بهلام دەمم بهسترا، توند توند جلهوی میرامیس گرت تا ڤای گرم، بهلام نههاته ڤای، بهلكو حيلهیهکی بهتاوی حیلاند و تیی تهقاند و دهنگی سمهکانیشی له گرمه گرمی ههورهتریشقهی دهکرد، ئەم بهرهو مهرگ پینگاف دههاویژێ، دواى چەندانیک دهکەوینه نیو قهموچکەى هەلدیڤهکە... چاوم نووقاند و بیرم له باوکی پادشام کردهوه، لهو کاتهدا دهنگی سمهکانی میرامیس وهك گرمه و گۆلهی ههورهتریشقه وابوو... له ناکاویکا دهنگی سمهکانی نهما، گویم له ههچ دهنگ و مهنگیک نهبوو، بهلكو وای لئ هات، وهك بلیی: لهسەر نهزمانیک ههنگاو ههلینی، که چاوم کردهوه دیم وا میرامیس له نیو بادا دهڤوا، میرامیسی ئەسپی سمهزیرینه و پۆینه زیرینهم به سرکی له نیو بادا دهڤری، وهك بلیی لهسەر زهوی دابی.

ملی له کهشه ههورهکان نابوو، بشیویستایه لهسەر ئەستیرهکانیش دادهبهزی و ئینجا ههلدەبهزی، من بیگومانم ههچ مروقیك ئەسپیکى وهك ئەسپهکەى منى نییه و نهبووه، دهشتوانی ئەوه بینیته بهر ورکهى دل که: من ههستم به چى دهکرد، کاتی که لهسەر پشتی له نیو بۆشاییدا ههلدەڤری. تهماشای خوارهوهم دهکرد، زهوييه دوورهکەى ئەوديو زهريا، بووبوو بهخورستانیک بۆ خوی.

به گوگۆم گوت:

— سهیرکه، میرامیس لهسەر کهشه ههورهکان دهڤری.

گوتی:

— بۆ ئەى ئەمهت نهزانیوه؟ خو ئەمه بۆ ئەو شتیکی زۆر ئاسانه.

گوتى:

– نە، جا چۇن بىمزانىيە

بىزە خەننىيەك گرتى و گوتى:

– ميوگيان، ئەمە نەننىيەكە جارى تۇننايزانى.

بۇ ماوئەيەكى دىرئىخايەن، لە نىو كاكەشانى ئاسمان خولايىنەو،
مىرامىسىش لەسەر ھەورە سىپىيە خورى شىوھكان، لوقەى دەكرد. بەراستى
ئەمە شتىكى يەكجار سەير و سەمەرەيە، بەلام ھەر دەبوايە دواجار
ھەلنىشىنە سەر زوى. ئەو بوو مىرامىس، سرك و بەشىنەيى ھەلنىشت و
وہستا، لەو ساتەدا ئىمە گەشىتبويىنە زەوييەكەى ئەوديو زەرياكە.

گۇگۇم گوتى:

– ئىرە بەھەشتىكە بۇ خوى، وازبىنە با لە نىويدا مىرامىسى پوپنەزىرپىن
گىزۇگىيەى خوى بخوا، ئىمەيش دەچىنە لاي زىرى.

پرسىم:

– زىرى كىيە؟

گوتى:

– پاشماوئەيەك دەبىينى، خوى و خوشكەكانى لەو نىزىكانە نىشتەجىن.

پەلى گرتىم و بەرەو زنجىكى سىپى، وەك ئەوانەى ناو ئەفسانەكان پراى
كىشام. زۇر قورسە ئەو شىيە بىكەم، كە بۇ ئەم زنجە لە زنجەكانى ناو
ئەفسانەكان دەكا. لەوانەيە لەبەر زىنگەكەى بى، يا لەبەر ئەو درەختە
تەمەندارانە بى كە وەك تەيمان دەورەى داو، يا لەبەر ئەو دىمەنە دلگىرانەى
گولالەكانى نىو باخەكەى بى، يا لەبەر ھەر شتىكى سەمەرە؟

بەرامبەر بە باخى زنجەكە، بىرىكى بازنەيى و قوول ھەيە، لام وايە ھەر
ئەو بىرە دىدىكى ئەفسانەيى بەخشىوہتە ئەم زنجە، چونكە زۇر دەگمەنە لەم

رۆزگارانه ماندا، بېرېكى ئاوا بدۆزىنه وه. من خۆم ھەرگىز بېرى وام
نەدىبوو.

پىنچ كورپىژگە و كچۆلە لە دەورى بېرەكە دانىشتبوون، گەرەكەيان
مندالېكى دەم بەخەندە و رووخۆش بوو. پېى گوتم:

– دەزمانى دېتە ئېرە، تەححا! ئەسپەكەت چەندى جوانە.
گوتم:

– ناوى مىرامىسە، ئەمەيش گۆگۆم و منىش مېوم.
وھلامى دايەوھ:

– دەزانم، منىش ناوم ژىرىيە و ئەمانەش براو خوشكەكانمن.

سەرنجدانەكەى، لە سەرنجدانى ئاشنايەكى بەوفا دەکرد، برا و
خوشكەكانىشى بە دیدارمان زۆر كامەران بوون، ھەموو شتى لېرەدا
بەپېچەوانەى گەرەكى ئەپلاند بوو، لەویدا كە لە مندالانى نزيك دەبوويتەوھ،
وھك گورگ دەيانمراند، كەسېش بايەخى پېت نەدەدا، ھەمېشە لە دژى ھەر
مروڤىك بوون، بۆيە منىش يارىم لەگەليان نەدەسازاند، ھەر تەنيا منىش
ئەمەم دەکرد، ھەر تەنيا بېنكەش وازى لەگەل دەکردم، كورپىكى كەتە و
رموزنى تېدا بوو ناوى «جان» بوو، ھەزم لى نەدەکرد، ھەر جارەى
بمىدبايە، دەقىژانده رووم و دەيگوت:

– دەى لېرە دەرچۆ، ئەگىنا بەمشتە كۆلەيەك قەپۆزت دەشكېنم،
برادەرەكانىشى وھك خۆى لاسار بوون و لاسايييان دەكردەوھ، فېلەتەنىكى
تەژە و بەھىز و ھەرەنگ بوو، لەجياتى ئائەو «جان»، ئىستا ھام لەگەل
ژىرى و خوشك و براكانى، لەگەل گۆگۆم لەسەر زارى بېرەكە و لە تەنىشت
ژىرى دانىشتىن و سەيرى ناخىم كرد، زۆر زۆر قوول بوو، بنەكەى ديار
نەبوو، لېم پرسى:

- چۆن چۆن ئاوى لى ھەلدەگويىز نەوھ؟

ژيرى گوتى:

- ئاوى لى دەرناكەين، چونكە ئەمە بېرە ئا و نېيە

گوتىم:

- ئەي كەواتە، چ جۆرە بېرىكە؟

- گوتى:

- ناوھكەي: ئەو بېرەيە كە بەشەو قسان دەكا.

پرسىم:

- جا بو؟

گوتى:

- تا ئىوارە دادى چاوه نوپ بە، ئەوسا تى دەگەي.

دانيشتين و بەدرىژايىي ئەو پوژە لەگەل ژيرى و برا و خوشكەكانى لە ژير
درەختە دىرينەكە ياريمان ساز دا، كە برسېش بووين مینونانيلی خوشكى
ژيرى چووہ ناو موبەق و نانى بو ھينايين. ئەو نانە لەو نانانە بوو كە بە
«نانە تيرەي برسېيەتى شكين» ناوزەد كراوہ، تامەكەي زور خوش بوو، لە
ھېچ جۆرە نانېكى نەدەكرد كە بەر لەمە من تامم كردبى... كەوچكىكى
زيوينى چكۆلانەم لەسەر زەوى و نزيك درەختەكان دۆزيبەوہ، پيشانى ژيريم
دا، بە خەفەتيكەوہ تەماشايەكى كرد و گوتى:

- ئەمە كەوچكەكەي خوشكەمە

بەخوشك و براكانيشى گوت:

- كاكە ميؤ، كەوچكەكەي خوشكمانى دۆزيبەوہ.

لیم پرسى:

– ئەى كوا ئەو خوشكەت؟

گوتى:

– كاتۆ، كاتۆى ستمكار لەگەل خۆى بردى.

كە ناوى ئەم كابرايە هات، كە شوھەواكە، وەك سەھۆل ساردوسپ بوو، گولەبەرپۆژە دەمپانەكەى نىو باخەكە ھەلۆھەرى و ئاوزىنگى دا و مرد. چەندىن چەندىن پەپولەش باليان تىكشكا و لە ھەلڤرھەلڤر كەوتن، من خۆىشم لەو كاتۆيە ترسام و زەندەقپۆژ بووبووم. ويستم كەوچكەكە بدەمە دەس ژىرى، بەلام گوتى:

– ھەلى گرە با بۆ خۆت بى، چونكە تۆ دۆزىتەو، جارىكى تر خوشكم كارى پى نابى.

كاتى كە گوتى: «خوشكم جارىكى تر كارى بەو كەوچكە نابى» خوشك و براكانى دايانە كوركە گريان. لە پاشان ھەمدىس ياريمان سازدايەو و ھەموو ئەو شتە ناھەموارانەشمان لە بىرخۆ برد، كەوچكەكەيشم خستە ناو گىرفانمەو، بەدرىڤايى ئەو كاتەى كە ياريمان تىدا سازدابوو، ھەر چاوەنۆپى ئىوارەم دەکرد، گەلى شتم لەبارەى ئەو شتە سەمەرەيە بۆ ئاشكرا بوو، زەردەپەر ئاوابوو، شەو داھات، ژىرى و برا و خوشكەكانى تەماشاي بەكتريان كرد و لە پاشان گوتى:

– ھەر ئىستا دەى.

پۆىشتن و لەسەر لىواری بىرەكە دانىشتن، من و گوگۆمىش لە تەنىشتيان. ژىرى گوتى:

– تكاىە، بەپىتى توانا بىدەنگ بن...!

دانىشتىن و مەقمان لەخۆ برى و چاوەرپى بووين، شەو زەنگ شابالى بەسەر درەختەكان كپشا. زنجەكەى ژىرى، لەم ئەنگوستە چاوەدا، وەك

زنجيکی ناو ئەفسانەکان خۆی دەنواند، شتيکی خۆلەکهوویی و کۆن و
کهوودن، له دەورووبەری زنج و درهختهکان و بیرهکه دەبزوت. ژیری گوتی:

– ووس... ووس بن.

فززەمان لەخۆ بپری... ساوسیبەرە بۆرەکهی دەورووبەری درهختهکان تا
دەهات پەش دادەگەرا، من هیچم نەبیست، تەنیا دەنگی کزو خەفە نەبی،
که له ناخی بیرهکه و هەك نالەیهکی بەجۆش دەردەهات... دەنگەکه زۆر سەیر
و نامۆ بوو، هەك دەنگی ئیمەمانان نەبوو، سەرگوزشتەیی ئەفسانەیی
دەگێرپایەوه، سەرگوزشتەکه ئاسایی نەبوو، بەلکو بەجۆشتەری سەرگوزشتەیی
سەر پرووی زهوی بوو...

لەپەروو لەسەر لیواری بیرهکه پاكشام، تا پتر و پتر سەربردەیی ئەو دەنگە
ببیستم و ئاشنا بم، جار ناچار ئی چەندین گۆرانی زۆر سەیر و یەكجار
جوانی دەچری.

له ژیریم پرسی:

– ئەری جۆری ئاخاوتنی ئەم بیره چۆنە؟

ژیری گوتی:

– بیریکه، لیواولیوه له رازی سەرگوزشتەیی ئەفسانەیی و هۆرەولاژە،
ئەوهی دەیزانم هەر ئەمەیه و بەس، بیریکه و لەبارەیی کۆنەسەربردە و
پووداو و ئەو سترانانە دەپەیقی، که کۆن زۆر کۆن، ئەم گەله دەیزانی و
دەیگوت، ئەم بیرهیش که بەشەو قسان دەکا، سەرلەبەری ئەو پووداو و
سترانانەیی ئەزبەر کردوو.

نازانم چەندی لەوی ماینهوه، شەو تا دەهات دەبوو بەتاریکستان و دار و
دەوهنەکانی دەتەنییهوه، دەنگی ناو بیرهکهیش تا دەهات کز و کزتر دەبوو،
تا وای لی هات هیچمان نەدەبیست. لەپەر گویم له حیلەیی میرامیسی نیو

له وهرپگاکه بوو، هاکو دهبویست تیم بگهینهی که ومختی ئه وه هاتووه، پی
هه لگرین و بگه پینه ماله وه، بو لای باوکی پادشام.

پیم گوتن:

– شه وباش ژیری گیان، شه وباش مینونانیل، هه مووتان شه ووتان شاد.
ژیری وه لامی دامه وه:

– شه وشاد میوگیان، گوگوم گیان، هه ز دهکین هه بهم نزیکانه جاریکی
تر سه رمان لی بدهنه وه.

پیکرا گوتمان:

– به لین بی، هه بهم زوانه دهگه پینه وه لاتان.

بازمان دا سه ر پشته میرامیس، به له رزه له رزه گه پینه وه مال.
شه وه زه نگیکی قه تمه ر بوو، مانگ هه لات و هه هه موو ئه و چرستانه سه وزه
و ئه و دره ختانه ی روشن کرده وه، که م بوو بوون و وهک زیو و وهک
شه نکه بییه که ی مالی باوکی پادشای نیو گولستانه که م، خوئی نواند. هاتینه
لای پرده که، پاسه وانه که هه لی خستبوو، به لام به باشی نه مناسییه وه،
شيوه که ی رهنگیکی تر بوو، دینگه کانی له زیو بوون.

گوگوم گوتی:

– ده زانی ئه م پرده به شه وان ناویکی دیکه ی هه یه؟

گوتم:

– چیه؟

– «پردی تریفه ی مانگ»

به خیرایی له سه ر پرده که تیپه رین، چونکه پاسه وانه که ی گهره کی بوو رای
کیشیتته وه، له دووره وه چهند ترووسکایییه کمان به دی کرد، لیزگه لیزگی ئه و
ئاگره مان دی، که شوانه کانی دوورگه ی به هه شت سه وز دایان گیرساندبوو.

خاموشى بالى بەسەر ھەموو شتىكا دادابوو، تەنيا دەنگى كە دەھاتە بەرگوى، دەنگى ئەو ھەرگەمەي ھەرەترىشقە ئاسايە بوو، كە لە سمەكانى ئەسپەكە ئاورپىنگى دەدا و دەتەقىيەو.

لە بەردەم تريفەي مانگدا، مىرامىس ۋەك سامۆتكەيەك خوى دەنواند و ئەمجارەيان پۆپنەكەي زېرپىن نەبوو، زىوین بوو، بىرم لەو بىرە كىردەو كە شەوان قسە دەكا و سەرگوزشتان دەگېرپتەو. بەلام جوانترىن سەرگوزشتەيەكم بىستى، ئەو سەرگوزشتەيە بوو، كەوا دەستى پى دەكرد:

ھەبوو، نەبوو

جارى جاران، پۆژگارانى زوو

كۆرە پاشايەك ھەبوو

لە بەردەم تريفەي مانگدا

سواری ئەسپەك دەبوو

لەوانەيە مەبەستى من بووي، چونكە من كۆرە پاشام.

لە دوورگەي بەھەشتى سەوز، نزيك، نزيكتر بووینەو، سمەكانى مىرامىس ھەرەترىشقە ئاسا، دەيگرماند، بەدریژايى رى، بىرم لەو سەرگوزشتە خوشە ئەفسانەيىيانە دەكردەو:

ھەبوو، نەبوو

جارى جاران، پۆژگارانى زوو

كۆرە پاشايەك ھەبوو

لە بەردەم تريفەي مانگدا

سواری ئەسپەك دەبوو.

له نیو جه ننگه له تاریکه که د ا

سەردەمانى كە لەگەل مامە سىكستىن و پوورە ئىدلادا دەژيام، لە كتېبخانە، ئەو كتېبانەم دەخواست كە مۆركى سەرگوزشتەى ئەفسانەيىيان پېوھ لكاوو، پوورە ئىدلایش ھەريەكجار ھەزى لى نەدەكرد و دەيگوت:

– مادامەكى تۆ سەرلەنوئى لووت لە كتېب و متېب دەژەنى ئەوا ھەر رەنگپەر يو و بەدبەخت دەمىنى، برۆ بۆ خۆت وەك منالان يارى بگە باشترە. بېگومان ناچار دەردەچووم، نا بەلكو سەررومپ ھەر لە دەروەى مال بووم، لام وايە پوورە ئىدلا و مامە سىكستىنم ھەزىان نەدەكرد لەگەليان بم. بېگومانم ئىستا ئەوان زۆر خۆشحالن چونكە جاريكى تر من ناگەرېمەوھ لايان.

بۆ ماوھىكى كورت، ئەويش شەوان ھەولم دەدا موتالا بگەم، ئەمەيش رەنگى نەپەراندبووم. پېويستە ئىستا پوورە ئىدلام بمبىنى كە چۆن گەورە بووم و بەھيژ، گازى خۆريش لەسەر پوومەتمە و زۆريش لەشساغم. خۆگەر بگەرېمەوھ گەرەكى ئەپلاند ئەوا دەتوانم بەيەكدەست «جان» خپ بگەم، بەلام من ئەمەم نەگەرەكە، چەندم ھەزلى بوو پوورە ئىدلام گوئى لەو بىرە شل بگردايە كە بەشەو قسان دەكا، ئەگەر ئەمەى بزانيايە نەيدەگوت: «خويندن رەنگ و رووت دەپەرېنى» نا بەلكو دەيگوت: «برۆ بۆخۆت لە نيو سروي فينكدا بژى و ھەرچيش كتېبى سەرگوزشتەى ئەفسانەيى دەخوينى بخوينە». بەلام كارەكە لە لاي پوورە ئىدلادما، وەك يەكە و برواناكەم ھەز لە

هیچ شتی بکا، کاشکی تهنیا و بهس ئهوهی بزانیایه که له کیشوره
دوره که دا بیریک هیه و سه رگوزشته ئهفسانه ییبه کان دهگیرتهوه و دهلی:

هه بوو، نه بوو

جاری جاران، پوژگارانی زوو

کوره پاشایه که هه بوو

له بهردهم تریفه ی مانگدا، سواری ئه سپیک ده بوو

له نیو دارستانی تریفه ی مانگیشدا ده هات و ده چوو

ئاهمه ئه و دهسته واژه یه بوو، که بیره که دهیگوت و دهیگوته وه، منیش
ناتوانم فه راموشی بکه م. وا دیاره ئه و بیره گهره کی بوو شتیکی تایبه تی
بهدهم ئه و سه رگوزشته یه وه بدرکینی، له وانیه من ئه و کوره پاشایه بم، که
جاریکیان به ئه سپه که ی چوو ه گه شتی نیو دارستانی تریفه ی مانگ. ئا
ئهمه ییش ئیستا من ده یسازینم، هه ر ئهمه ییش بوو به دریزایی ئه و شه وه
بیره که بوی دهگوتم و دهیگوته وه و دهیچریکاند، وه ک بلئی ئه وه م بخاته وه
یاد، که ده بی چی بکه م و چی نه که م.

له باوکی پادشام پرسی:

– ئایا تو شوینی جهنگه له تاریکه که ده زانی؟

به دهنگیکی کزۆکه وه گوتی:

– ئه و جهنگه له تاریکه که وتووته پشت چیا که، میوگیان بو دهته وی ئه و

شوینه پی بزانی؟

وه لامم دایه وه:

– ده مه وی ئه م شه وه له بهردهم تریفه ی مانگ و به سواری ئه سپه که م

گه شتی بکه م.

باوکی پادشام به وردی تیم راما و به دهنگیکی کزۆکتره وه گوتی:

- ئاوا ھەر بەم خىرايىيە؟

گوتىم:

- لەوانەيە ھەز نەكەي بچم، لەوانەيشە لەو چوونە شەوانەم نىگەرەن بىت.

سەرى بادا و گوتى:

- نە، ھەرگىز نە، دارستانەكە لەبەر تريفەي مانگدا زۆر ھىمن و

خامۆشە و زيان بە كەس ناگەيەنئ.

ئىنجا دانىشت و سەرى لار كردهو. بىنيم دووركەوتنەوهم پىي ناخۆشە و،

لە ھەمىزم نا و گوتىم:

- دەتەوئ لە مال لە تەكتا بم؟

ماوھىي بەدووچاوە ھەمگىنەكانى تىي پوانىم و ئىنجا گوتى:

- گىانەكەم ميو، برۆ وا مانگ ھەلات و دارستانە تارىكەكەش

چاوەنۆپتە.

پرسىم:

- بەراستى نىگەرەن نابىت؟

گوتى:

- بەراستە

بە نەرمىيەكەو بە كەشارەي دەستى لە سەرى دام، يەكسەر چووم و

گۆگۆم ئاگەدار كردهو، تا بزەنم ئايا لەگەلم دئ بۆ جەنگەلە تارىكەكە يا

نا؟ زۆر دوور نەكەوتبوومەو، باوكى پادشام بانگى كردم:

- كورم ميو؟

گەرەمەو، ھەستابوو، باسكەكانىشى والا كرىبوو، خۆم كوتايە

نۆوانيانەو بەگەرمى لە ئامىزى خۆي گوشىم، پىم گوت:

– با وهلی، بو ماوهیهکی دریژ نامبینیتهوه

باوکی پادشام، بهکزییکهوه لئی پرسیم:

– چی! ناتبینمهوه؟

گوگوم له دهرهوهی زنجی گولستانهکه بینی، تیم گه یاند که من بهسواری
ئهسپهوه، گهرهکه له دارستانی تریفهی مانگدا، گهشتی بکهه. گوتی:

– ئهه برا... ئه انجام ههر کردت؟

نهمزانی بو باوکی پادشام پیی گوتم: «ئاوا ههر بهم خیرایییه؟» به
گوگومیشی گوت: «ئهه برا... ئه انجام ههر کردت». که پیم گوتن: «دهمهوی
بهسواری ئهسپهوه، له دارستانی تریفهی مانگدا گهشتی بکهه، ئهوهنده گویم
نه دایه قسهکانیان» له گوگوم پرسی:

– له گهلم دیی؟

بینیکی دریژی کیشا و گوتی:

– بهلی، له گهلت دیم.

بهشوین میرامیس گهراین که له نیو گولستانهکه دهلهوهپی و پیم گوت:

– ئاماده به و دهبی بمگهیهنیهته دارستانی تریفهی مانگ.

یهکسهه راپهپی، وهک بلئی موژدهی شتیکی چاوه نوپرکراوی گوی لی
بووی. به هله داوان من و گوگوم خو مان هله دایه سهه پستی، ئهه میش وهک
برووسکه ئاسا بوی دهرچوو. که گولستانهکه مان جی هیشت، دهنگی باوکی
پادشام بیست، هاواری دهکرد:

– هو...! کورم میوگیان

له کهسم نه بیستبوو بهم خه مناکییه بانگم بکا، به لام نه متوانی، نه متوانی
بگه ریمهوه، ئه و کیشوهرهی که کهوتووه ته پشت چیاکانهوه، زور زور دووره،
بهبی ئهسپیکی رهسهنی وهک میرامیس نهبی، نایگهینی، ناشتوانین بهو

شاخه سەرکێشانەى كە سەر لە هەور دەدەن هەلساخێين، بەلام لە چاو
میرامیس کارەكە زۆر سانا بوو، چونكە وەك بەلندە لە نیو بۆشایی ئاسمان
و لە دوندی چیاكان بەرزەفری بوو. وازم لى نەهینا تا بۆ بلندترین
ترۆپیکى بەفرپۆش بەرز بوووه... لەسەر پشتی میرامیسەوه سەیری ئەو
خاکەمان دەکرد، كە لە بنارى چیاكە چاوهنۆرى هەلنیشتمان بوو.
دارستانە تاریکەكەى بەردەممان لە نیو تریفەى مانگدا زۆر بەربلاو و
فراوان خۆى دەنواند، دیمەنەكەى زۆر جوان بوو، هیچ مەترسیەكیشی
تێدانەبوو... من گومانم نییه كە: دارستانە خامۆشەكەى بەردەم تریفەى
مانگ، هیچ مەترسییەكی بۆ مروڤى تێدا نییه، باوكی پادشام راستی كرد،
هەموو شتى هێمن و خامۆش بوو، نەك هەر تەنیا خەلك و بەس، بگرە هەموو
زیندەوهر و سەرتاسەرى كێلگە و جووتیار و دار و درەختەكانیش، هیچ
كامیان نەیان دەویست ئازار بە مروڤ بگەیهنن... شەوێكەى زۆر خۆش بوو،
لە ناسكیدا وەك پۆژ بوو، تریفەى مانگیش هەر لە گرشە گرشى خۆرى دەکرد،
شەوێكەى بوو بەلام هیچ شتى نەبوو مروڤ بسلەمینی، تەنیا شتى نەبى،
شتێك و بەس، كە لەسەر پشتی میرامیس ئارامم گرت، دوور زۆر دوور،
لەو پەرى دارستانى تریفەى مانگەوه، گوندیكى تاریكى قەترانیم بەدى كرد،
تاریکییەكەى نەكەوتە بەردلم، نەشتموانى بى دانەچە سەیری نەكەم، لە
گۆگۆمم پرسى:

– ناوى ئەو گوندە سامناكە چیه؟

گوتى:

– لەو پۆه كیشوهرە دوورەكە دەس پى دەكا

پرسیمەوه:

– ئەمەیان خاكی كاتۆیه؟

كە میرامیس گوێی لە ناوێكە بوو، لەرزەیهك گرتى وەك بلیی سەرما بەردەله

بووبى، چەندىن گابەردىش لەسەر چىياكە بەگرمە و شلپە و ھەراوھ بۆ نىو
دۆلەكە خلۆر بوونەوھ. بەلى تەنيا يەك تاكە مەترسى ھەبوو، ئەويش كاتۆ
بوو، زۆر لىي دەترسام و زۆر يىش ھەولم دا ھەرھىچ بىرى لى نەكەمەوھ.
بەگوگۆم گوت:

– دارستانە تاريكەكە لە كوئيە؟ دەمەوى ھەر ئىستا بۆي دەرچم مىرامىس
حىلاندى، زايەلەكەي وەك گرمەيەكى سامناك لە نىو لاشان و شيو و بالى
چىياكاندا دەنگى دايەوھ. لە پاشان بەنەرمى و لە نىو بادا و لە دارستانى
ترىفەي مانگ و لە بنار چىياكەدا كپ بوو، لە دارستانەكەوھىش دەردەنگى
سەدان ئەسپ كە ئەو شەوھ حىلاندىيان، بەرپەرچى حىلاندى مىرامىسيان
دايەوھ... پلە پلە ھاتىنە خوار تا سمەكانى مىرامىس لە پۆ و پۆي دەرختەكان
خشي، بەناسكى، زۆر بە نەرمى لە نىو چل و گەلا سەوزەكان ھەلنىشتىن و
گەيشتىنە دارستانە تاريكەكە. من لە ژياندا بەھىچ دارستانىكى راستەقانى
رەت نەبوويم، بەلام بىگومانم ھىچ جەنگەلئىك وەك ئەم جەنگەلە نىيە، ئەم
جەنگەلە تاريكە پەنامەكى و نەينى خۆي ھەيە، ھەستم كرد نەينىيەكى
گەرە و گرىنگى ھەيە، بەلام وەك بۆي چووم، ترىفەي مانگەكە، بوو
بەدەمامكئىك و سەرى جەنگەلەكەي داپۆشى و چەواشەي كردم، چونكە
كاتەكە لەبار نەبوو، زلەزەلى دەرختەكانىش نەينىيەكەيان دەچرپاند، بەلام
من ھىچى لى تى نەگەيشتم، دەرختەكانىش لە نەدركاندى نەينىيەكە
سووربوون و لە بەردەم ترىفەي مانگدا دەبرىسكانەوھ، نەينىيەكانيان
دەزانى، تەنيا من نەبى... لە دوورەوھ گوئىبىستى گرمەي ھەورەترىشقە
ئاساي سمەكان بووين، سمى سەدان ئەسپ، لەو شەوھدا گرمەيان دەھات.
كاتى كە مىرامىس بە حىلاندىنەكەي دەنگى دا، لە لايەكى تر ھەمان دەنگمان
ھاتە بەرگوئى، سمى سەدان ئەسپ دەيانگرماند، نەختە نەختە گرمەي
سمەكان نزيك بووھو، ئىنجا بلند، بلندتر بووھو... سەد ئەسپى سىپياو

لېمان نزيك كەوتنەوہ و پۆپنەكانيشيان دەلەرىنەوہ، بە ھەز و گزوفتېكەوہ
ميراميس دايە پاليان و لە تەك يەك چوونە نيوراپەويكى والاي نيو
جەنگەلەكە، ئيمە كەوتينە شويني، لە ژير درەختيكا وەستايين، ھەر ھەموو
ئەسپە سېپيەكانمان بيني، لەوانيش ميراميس كە زور بەھيژ، لە بەردەم
تريفەي مانگدا لەقەكوتيني بوو.

گوگۆم گوتى:

– بەراستى ئەمە شتيكى زور دلگيرە

گوتم:

– جا بونا؟

گوتى:

– چونكە ميراميس گەيشتەوہ زيدي خوئى، ئەي نازانى زيدي ميراميس
ئەم جەنگەلە تاريكەيە؟

گوتم:

– نە، نەمزانپوہ

گوتى:

– ميؤگيان، زور شت ھەيە تو نازانى.

گوتم:

– شاي شكودارمان ناردى، تا يەك لەو ئەسپە سېپيانە لە دوورگەي
بەھەشتە سەوزەكە ئامادە بكەن، تويش ببى بە خاوەنى.

لە ناکاو ديم ميراميس بە پروگەشيپەوہ لە ژير تريفەي ھەيقدا را دەكا، لە
پاشان لەپر دلي گوشرا، ئايا دەزاني بو دلي گوشرا؟ چونكە ھەر لە تەك من
بوو؟ يا سۆزيكى قوول بو زيدي خوئى لەم جەنگەلە تاريكەدا ھەژاندى؟

که ئەمەم گوت، میرامیس هات و سەری لەسەر شانم داناو چەند ساتی بۆ
جوولە هەر وا مایەوه، جارجار نەبی بە سووکە حیلکە یەکه وه دەکه و ته
حیلانن.

گوگۆم گوتی:

– ئاگات لێیه، چەند لەگەڵ تۆ رام و تەبایه.

من زۆر دلشاد بووم، که دەستم بەسەر سەری میرامیسدا هینا و کلۆ
شەکرێکم دایی و کرۆشتی، دەستم بەبڕناخە نەرمەکهی کهوت، سواربووین
و له نیو جەنگەلەکه کهوتینەوه گەشت و گەران، هەر سەد ئەسپه
سپییەکانیش بەدوامانەوه بوون، تۆزە تۆزە دەرکم بە نەینیی جەنگەلەکه کرد.
ئەو نەینییە هەموو داریک دەیزانی، دەرختەکانی لیمۆ و شەنگەبی لەسەر
سەرمان دەخشان و هاژەیان لێ هەلدهستا، ئەسپه سپییەکانیش ئەو نەینییە
دەزانن، چۆلەکه بەرزە فرەکانیش هەروا، هەموو لایەک نەینییەکان دەزانن،
تەنیا من نەبی، لام وایه گوگۆم زۆر راست بوو که گوتی:

– میوگیان، زۆر شت هەیه تۆ نازانی

له نیو دەرختەکان تێمان تەقاند، هەر هەموو ئەسپه سپییەکانیش
بەدوامانەوه بوون، ئەسپهکان تینوتاویان دەداینی، تا خیراتر بین. پالتۆ
سوورەکهەم له لقه داری گیر بوو، لهوانەیه ئەو ویستبیتی نەینییەکهەم بۆ
بدرکینی، بەلام من بەپەله بووم و پالتۆکهەم له لقهکه پراکیشا و لایەکی
داتلێشا، گەیشتینه ناوهراستی جەنگەلەکه و نزیک بە مالی لهو مالانەهی که
ئەفسانەکان باسی لێوه دەکەن. بنمیچەکهی له گەلای دارخورما بوو،
دارسپۆهکان لێی ئالابوون، گولەکانیش له بەردەم تریفەدا دەبریسکانەوه،
پەنجەرەیهکی والای پێوه بوو، گویم له چرکه چرکێک بوو هەر له دەنگی
چنینی دەکرد، به گوگۆم گوت:

– بابزانین ئەو چنینه کی دەیکا؟

گوتى:

– ياللا بابرۆين

لەسەر پىشتى مىرامىس دابەزىن، بەتوولە رېيەكى نىۋ دارسىۋەكاندا
رۆيشتىن، تاگەيشتىنە مالەكە، لە دەرگەمان دا، چركە چركەكە نەما و يەكى
گوتى:

– فەرمون وەرنە ژوورەو، دەمىكە چاۋەرۋانتانم.

چووينە ژوورە و دىمان ژنىك لەسەر تەونىك كار دەكا، ژنىكى زۆر زراف
و بەردال بو، ئاۋرى لى داين.

گوتى:

– بۇ بەشەو تەون دەكەي؟

گوتى:

– من كراسى خەونەكان دەچنم، ئەو كارەش دەبى بەشەو بى. تريفەي
ھەيف لە پەنجەرەكەو كەوتە سەرىارچە قوماشە چنراۋەكە و برىسكانىكى
زۆر دلرفىنەر برىسكايەو، من ھەرگىز لەم قوماشە جوانترم نەدىبوو. ئىنجا
گوتى:

– چنراۋى ئەفسانەبى و كراسى خەونەكان، دەبى بەشەو بچنرى.

پرسىم:

– ئەي ئەو تەل و داۋانەي بۇ ئەم جۆرە كراسە جوانانە بەكار دەھىنى،

چىن؟

وہلامى نەدامەوہ و بەھيورى و لەگەل چنندا، ئەم گۆرانىيەي دەچرى:

ئەي تريفەي مانگ، ئەي تريفە

ئەي خويىنى ترگارى دُل
ئەي زيو، ئەي رەنگى ئەرخەوانى
ئەي بەرى سېۋە لاسوورە
ئەي بەرى سېۋە لاسوورە
بېنە ھانام و با:

رېستن و چىنەكەم، لە شەنبەي ئەمشەۋەي
كە دەسلەملانىي گزۇگىايە
نەرم و ناسكتىر بى

كاتى كە بالندە خەمگىنەكە لە سەرووى جەنگەلەكەۋە دەيچىرىكاند،
ژنەكەش بە يەك ئەۋا گۇرانى دەچىرى، بەلام خۇش نەبوو، كە لە چىنەكەي
بوۋەۋە، گويم لە گۇرانىيەكى تىرى نىۋ جەنگەلەكە بوو. ئەم تەۋنكەرە راستى
كرد، بالندە خەمگىنەكە لەسەر چلەپۇپەي دارى ۋە ستابوو، گۇرانىيەكى زور
بەكولى دەچىرى و دلانى دەخستە ژان و ھەژانەۋە. لە ژنەكەم پرسى:

– ئەم بالندە خەمگىنە بو گۇرانى دەلى؟

لە پىرمەي گىرانى دا و فرمىسكەكانى ۋەك دانە مروارى پىرشنگدار، پژانە
سەر تەۋنەكە و برىقەيەكى جوانترى پى بەخشى. ھەم لىم پرسىيەۋە:

– بو ئەم بالندە خەمگىنە گۇرانى دەلى؟

گوتى:

– بو ئەۋ كچەي من دەگرى، كە پفاندىان

ھەرچەندەيش ۋەلامەكەيم دەزانى، بەلام پرسىم:

– كى پفاندى؟

يەكسەر بەرم لى گرت و گوتم:

– وهلام مهدهروهه

گوتی:

نا وهلام نادهمهوه، چونکه تریفه زویر دهبی و دهروا، زهرنه قووته
سپییهکان، فرمیسکی خوینین دهپژن.

لیم پرسپییهوه:

– جا بو فرمیسکی خوینین.

گوتی:

– له پیناوی ئه و جوانوه بچکولانهی که رفیندران. دهئیستا گوی له
گورانیهکهی بالنده خه مگینه کهی نیو جهنگه ل بگره.

وهستام و له په نجره والا که وه گویم بو گورانی بالنده خه مگینه که شل
کرد، هه رچهند چهن دین سه ره ئیواره، له گولستاندا گورانی بو چریوم، به لام
نهمده زانی له بهر چی و بوچی گورانی دهلی. ئیستا زانیم ئه و چرینهی له
پیناوی ئه وانیه که رفینراون، هه ره کچوللهی ئه م ژنه تا به براکانی
نوونوو و خوشکهکانی ژیری دهگات، بو هه موو ئه وانیه ش که کاتو
به زهفتی کردوون و له زیندانی کو شکه کهی ئاخنیون.

هه ره بویه شه ئه و هه موو نه هامه تییه بالی به سه ره ئه و زجه و به هه شته
سه وزه که و ئه و خاکه ی که وتووه ته ئه و دیو زه ریا و پشت چیاکان، کیشاوه،
هه موو شتی له پاوپیناوی ئه و مندالانهی رفینراون، خه م ده ده لئین، تا به
ئه سپه سپییهکانی نیو جهنگه له کهی به رده م تریفه که ش، که بیر له و پیاوه
سته مکاره ده که نه وه، دهگات، فرمیسکی خوینین ده بارینن. کاتو، کاتو: من،
من زور لئی ده ترسم، به لام که له نیو زجه که دانیشتم و گورانی بالنده
خه مگینه که م بیست، له ناخما هه ستم به شتیکی زور تینواره و نامو کرد،
ئه وسا زانیم بو من ئه مشه وه له م جهنگه له تاریکه دام، چونکه له پشت ئه م

جەنگەلەو سەنئەت كىشۈرە دورەكە دەس پى دەكا، دەبى ھەر بگەمە
ئەوى، دەبى ھەر بچم و بەرەنگارى كاتۇ بىم. بۇيە زۆر زۆر دەترسام كە
بىرېشىم لەو بەرەنگارىبۇنە دەكردەو، ھەزم دەكرىم بگىرىم. تەونكەرەكە
ھاتەو سەر تەونكەى و بەيەكنەوایى دەستى كردهو بەگۇرانى:

ئەى تریفە، ئەى تریفەى مانگەكە

ئەى خۇینە سوورەى فىچقاوى دل.

ئەمەى لە بەردەم خۇى و بۇ خۇى دەگوتەو، ئاورېشى نە لە من و نە لە
گۇگۇم نەدايەو.

سەراسا بە گۇگۇم گوت:

– گوى بگرە گۇگۇم، من ھەر ئىستا بەرەو خاكى كىشۈرە دورەكە دەپۇم.
گوتى:

– دەمزانى، ئا دەمزانى

بەسەر سېمانىكەو گوتم:

– چۇنت دەزانى، خۇ من ھەر ئىستا ئەم بېيارەم داو؟

گوتى:

– كاكە لى، زۆر شت ھەيە ھېشتا تۇ نايزانىت.

گوتم:

– وا ديارە تۇ ھەموو شتى دەزانى.

گوتى:

– بەلى، ھەموو شتى دەزانم، سەردەمانىكە دەزانم، تۇ گەرەكتە بچىتە
خاكى كىشۈرە دورەكە، گشت لايەك ئەمە دەزانن

گوتم:

– تو بەراستتە؟

گوتى:

– ئا بەلى، بالئندە خەمگىنەكە، ھەروا تەونكەرەكە ئەمە دەزانن، ھەر سەد ئەسپە سېپىيەكانىش دەيزانن، ھەر ھەموو جەنگەلەكەى تريفەى مانگىش دەيزانن و درەختەكانىش لە پىناويدا وژەوژيانە، گژوگيا و ھەر ھەموو گولە سىۋەكانىش دەزانن.

گوتم:

– ھەر ھەموويان؟

گوتى:

– بەلى، شوانەكانى دوورگەى بەھەشتى سەوزىش دەيزانن و ھەموو شەوى نايەى بۆ دەژەنن، نوونووش دەيزانى ھەروا ژىرى و خوشك و براكانى، شەوانەش بىرەكە لەمەر ئەمە، دەوى ھەموو لايەك ئەمە دەزانن.

لېم پرسىيەو:

– ئەى باوكى پادشام؟

گوتى:

ھەروا باوكى پادشات

بەقورگىكى نووساۋەوہ گوتم:

– دەيوست برۆم؟

گوتى:

– بەلى، بۆيە وا دلگران بوو، بەلام ھەر دەيوست برۆى.

لە پرمەى گريانم دا و گوتم:

– بەلام من زور دەترسم. ئىستا زانيم كە بەراستى من زالەم ترەكاوہ.

باسكى گۆگۆم گرت و گوتم:

- گۆگۆم گيان، من تى ناگەم بۇ باوكى پادشام دەيەوى من ئەو كارە
بكەم.

گوتى:

- تەنيا كورپك كە لە پىشتى پاشايەكەو كەوتبىتەو، دەتوانى ئەم كارە
جىبەجى بكا.

توند مەچەكىم گرت و گوتم:

- گريمان... ئەگەر مردم؟

هيچ وەلامىكى نەدامەو، بۇيە گوتم:

- ئايا باوكى پادشام دەيەوى ھەر بچم و ھەرچيش پوو دەدا با پوو بىدا؟
تەونكەرەكە وازى لە تەون ھىنا. زنجەكە ھىورتىر بوو ھە. بالئندە
خەمگىنەكە لە گۆرانى وتن كەوت. درەختەكان لە وشەوش. ھىچ سرتە و
چرپەيەك نەما. گشت شتى نوقمسارى بىدەنگى و خاموشى بوون.

گۆگۆم گوتى:

- بەلى، باوكى پادشات گەرەككىيەتى برۆيت و ھەرچيش پوو دەدا با پوو
بىدا.

دۇش دامام و گوتم:

- بەلام من ناویرم، نا.

وہلامى نەدامەو، بەس تەنيا لىم رامما. لەپر بالئندە خەمگىنەكە كەوتەو
چرپىن و زامى دلى داھىزاندم.

تەونكەرەكە گوتى:

- بۇ كچۆلەكەى من دەلالىتەو، وەك دانە مرواريش فرمىسكەكانى پزانە

سەر تەونەكە.

مشتەكۆلەمم وئىكنا و بەگۆگۆمم گوت:

– دەرپۆم، ھەر دەرپۆمە ئەو خاكە دوورە.

نالە و فيغانى لەناو جەنگەلە تاريكەكە پەرش و بلاو بوو، بالئندە خەمگىنەكە، وا قريشكاندى كە لە ھىچ جەنگەلئىكى ئەم دنيايە گويم لە قريشكەى وا نەبوو بوو.

گۆگۆم گوتى:

– دەمزانى، ئا دەمزانى.

بە دەم گريانەو گوتم:

– تا بە يەك دەگەينەو، خوات لەگەل گۆگۆم گيان، گۆگۆمى ئازىز.

بە دووچاوى پرلە ميهەرى وەك چاوەكانى بينكە سەيرى كردم و بە زەردەخەنە يەكەو گوتى:

– منيش لەگەلتام

بە راستى گۆگۆمى برادەرم، ھاوژان و ھاوکارم بوو، يەكجار دلگوشاد بووم كە بىستم دەبیتە ھاوړنگەم، بەلام نەمويست بکەوئتە نيو مەترسى، يا ھىچ ئازارىكى پى بگا، بۆيە گوتم:

– نە، نە گۆگۆم گيان نامەوى تۆ لەگەلما بئيت.

گوتى:

– نە، ناکرى، ھەر دەبى لەگەلتا بيم، چونكە ئەفسانەكە دەلى: كورئىكى شازادە، سوارى ئەسپىكى سپى و پۆينەزېرپىن دەبى و ھاوکارئىكىشى لەگەلە، بۆيە ناتوانى شتى بگۆرى، كە بەر لە ھەزاران سال گوترا بى.

تەونكەرەكەش گوتى:

- بهر له ههزاران سال، من بیر لهو شنه‌بایه‌ی شهوان ده‌که‌م، بهر له ههزاران سال که من دارسیوم ده‌چاند ئه‌و گۆرانی ده‌گوت.

سه‌ری دانه‌واند و گوتی:

- پېشکه‌وه میو گیان، ده‌مه‌وی پالتۆکه‌ت بو بچنمه‌وه، پارچه‌یه‌کی له ته‌ونه‌که‌قرتاند و شوینه داتلیشاوه‌که‌ی پالتۆکه‌می چنییه‌وه، که به‌لقه داره‌که ئالابوو. ناواخنیکیشی بو کرد و سه‌رشانمی گهرم و نه‌رم کرد، ئینجا گوتی:

- ئه‌مه جوانترین رستنیکمه، ده‌یبه‌خشمه ئه‌و که‌سه‌ی که کچه چکۆلانه‌که‌م رزگار بکا، نانی برسپیه‌تی شکینیشته ده‌ده‌می. وریا به، چونکه ریگه‌ی برسپیه‌تیت له‌به‌ره.

نانه‌که‌ی دامی و سوپاسیم کرد و گهرامه‌وه لای گۆگۆم.

گوتم:

- ئاماده‌یت؟

گوتی:

- ئاماده‌م

زنجه‌که‌مان جی هیشت، له پاره‌وی برسپیه‌تی نیوان دارسیوه‌کان به‌سواری ئه‌سپه‌وه ته‌کانمان دا. بالنده خه‌مگینه‌که له شه‌قزنی دا و به‌ره‌و ترۆپکی چیاکان هه‌لفری، سه‌ده ئه‌سپه سپیه‌کانیش هیور بوونه‌وه و سه‌یریان ده‌کردین و نه‌یان گه‌ره‌ک بوو له‌گه‌لمان بێن. گوله‌ سیوه‌کانیش وه‌ک کلۆ به‌فر و ته‌رزه له‌به‌رده‌م تریفه‌ی مانگدا ده‌چریسکانه‌وه، دوور نییه و له‌وانه‌یه جاریکی تر ئه‌م گوله‌ سپی و جوانانه نه‌بینمه‌وه.

بائدهی فروسمینراو

لهوانه يه جاريكى تر گوله سيوه كان و هه ژانه وهى درخت و گژوگيائى
نهر موّله نه بينمه وه، ئيمه دهچينه گونديك، نه گول و نه درخت و نه گژوگيائى
نهر مى تيدا نييه. ئه وه شه وه هه پاكه پاك، ماويه كى دريژمان بپى و جهنگه له
تاريكه كه كه وته دوامانه وه، جگه له تاريكستانىكى نووتهك نه بى هيچمان له
بهردم نه ما، دارستانى مانگ و خاكه كهى هه لگه پان و بوونه بهرد.
ديواريكى سماته بهردى گولين، له هه رچوارلا بهرزبوه وه و وامان زانى
ئابلووقه دراوين، له پاشان له پارهوى زهندو ليكى تهنگه بهر و قوول و
تاريكى نيوان دوو چيائى رهش و سهركهش تيپه پين. من نه مده زانى ريگه كه
ئه وه نده تاريك و نووتهكه، بيريشم له چيائى وا ره شه لگه پان وه نه كرد بو وه كه
له بهردميدا بچووك ده بينه وه و لاتهريك. پاره وه كه له بهر پيچ و پلوچ و
كهنده ندى زور و زبه ندى، گه لى ئاستهنگ بوو، هه زاران مه ترسيش
چاوه رييمان بوو. لام وايه ميراميسيش هه ر هه مان هه ستي ئيمه ي هه بوو،
دهله رزى و هه زى ده كرد بگه ريته وه، به لام من به توندى ده سته وساره كه يم
شه تهك دا و ناچارم كرد ته كان بدا. پاره وه كه تا ده هات ته سك و ته سكر
ده بو وه. چيا گولينه كانيش تا ده هات هه لده كشان، تاريكيش تا ده هات
تاريكتر ده بوو، لي ره گه يشتينه ده روازه يهك:

پيگه يه كى تهنگه بهرى نيوان تا وي ره كان. له دوامانه وه تاريكى تا ده هات
هه ر په شتر و په شتر ده بو وه وه.

گوگوم له بهر خو يه وه گو تى:

— ئيره كيشوهره دووره كه يه و ئه ويش ده روازه كه ي.

میرامیس سەری گەرم داھاتبوو، لەسەر ھەردوو لاقی قەلەمبازی دەدا و لەقە کوتیی بوو، لە پاشان کەوتە قۆلەپسکی و زۆر کەو دەنانە حیلاندى، من لەبەر قیژوواژى حیلەكەى، نەمتوانى گوێی لى ڤاگرم، كە چى ئەم تەنیا دەنگى بوو كە دەمانبىست... بیدەنگى لە ژیر تارىكیدا خامۆش و كفت بووبوو، بیدەنگیەكە گوێی بو ئیمە ھەلخستبوو، چاوەچاویش بوو، ئیمە ئەم كەوشەنە بېرین. دەزمانى ھەر دەبى دووچارى ئەو شەو ڤۆیینە بم، بۆیە ترسم شكا، ئیستا دەزانم بەر لە ھەزاران سال لە ناوچەوان و تەختى بەختم نووسراوە كە دەبى لەم ڤارەو تەسكە تىپەرم، زات و زاوهرىكى گەرم ڤژایە نىو جەستەمەو، دەزمانى ھىچم لى نایى، بۆیە تەكان تەكانم بوو، لەوانەى نەگەرپیمەو، بەلام من ھەموو جۆرە ترسیكم خستە لاو، لەم تارىكستانە ھانى میرامیس دەدا، كە زانى من ناگەرپیمەو، ئەمیش پتر تەكانى دایە خۆى، لەم ڤۆیشتنە زۆر شەكەت بووین چونكە ھەر ھەموو دەورو بەرمان تارىكە و ئیمەش شارەزای ڤیگەكە نەبووین، بەلام خۆ گوگۆم لەگەلە، لەپشتم سوار بووبوو، توندیش خۆى بەمنەو گرى دابوو. ھەستم كرد لە ھەموو وەختى زیاتر، خۆشم دەوى. من تەنیا بال نەبووم برادەرم لەگەل بوو، یەك ھاوخەم و بەس.

نازانم چەندى پىچوو كە ئیمە لەم ئەسپ سوارییەى نىو ئەو تارىكییەدا ڤیگەمان بڤى، لەوانەى ماوہیەكى كەم بووبى، لەوانەى شە چەند سەعاتىكى خایاندبى، لەوانەى شە ھەزاران ھەزار سالمان پى چووبى. من خۆم وا دەھاتە بەرچاؤ: لە نىو خەونا لەسەر پشتمى ئەسپ ڤیم دەكرد، خەونىكى سامناكى وا كە ھەر ھاوار ھاوارتە و بو ماوہیەكى درىژیش مێردەزمەى ترسەكە بەرت نادا. بەلام لە نىو خەون نەبووم، بەلكو بو پيشەو تەكانمان دەدا، نەشماندەزانى بو كوى دەڤۆین و ھاماجەكەى چەندە؟ ھەر ئەو ھەندەمان دەزانى ئیمە دلئى ئەو شەوگارە شەق دەكەین.

لهپر له بهردهم دهریاچهیهکی خاموش و پښدا، میرامیس کهوته
 قولهپسکی و یهکسهر وهستا، دهریاچهیه که له جیهانا هاتای نییه.
 دهریاچهکه به بهردهلانی تهژهو پښ و توقینه پهرژین کرابوو. هندی
 بالندهش دهورهیان لهو تاریکییه شهپوډاره دابوو، بالندهکان دیار نهبوون و
 تهنیا جیزه جیزیان دهبیسترا، زور داخمان بویان خوارد، نهو جیزه جیزانه
 بهدوای یهکی دهگهپان تا نازادیان بکن، جیزهکان له گریه و پورپو
 دهچوون، له گوښهیهکی دووردهستی دهریاچهکه و لهسهر ترؤیکی تاشه
 بهردیک قهلابهندیکی پښ هلتووتابوو، تهنیا یه که پهنجره پووناک بوو،
 نه میش ههر له چاوئیکی مپومون و شهپهنگیزی دهکرد، چاوئیکی سوور و
 ترسینه بومان له مهلاس دابوو.

گوگوم له بهر خوښه وه گوتی:

– کوښکی کاتو

میرامیس کهوتووته ژاروژهنگ و داچلهکا. ئیره قهلابهندی کاتویه و
 خویشی لهوییه، نهو دوژمنه کی که من هاتووم بهرنگاری بم. ههرچنده من
 ترسم بهلاوه نابوو، بهلام نهوچاوه نههریمه نییه بریقه داری سهر
 دهریاچهکه دای دهچلهکاندم. مروئیکی بچکولانه کی وهک من چون دهتوانی
 رووبهرووی نههریمه نیکی سامناکی وهک کاتو بیته وه؟

لهو ساته کی که گوگوم له بهر خوښه وه قسه کی دهکرد، له نزیکه وه گویمان له
 ناله و نوله کی مروئیک بوو، دهینووزاند: «ئاخ...! ئاخ...! برسپه تی کوشتمی
 خهریکه دمرم ... ئاخ...! ئاخ...! خ...» بیرم کرده وه که نابی لهو دهنکه نزیک
 بيمه وه، له وانه یه یهکی بی و دههو و داوی بو دانابین. که چی ههر سووربووم
 لهسهر نهوه کی که ئایا نهو مروقه پیوستی به هاریکاری هیه یا نا؟

گوگوم گوتی:

– دهبی بزانی نهوه کییه، دهبی بزگاری بکهین.

قه‌مۆچکه‌ی میرامیسم گرت و پیم گوت:

– تو لیره چاوه‌پروان به.

به‌نیگه‌رانیه‌که‌وه‌ حیلان‌دی، پیم گوت:

– نیگه‌ران مه‌به، زوو ده‌گه‌رینه‌وه.

نووزه‌که‌ دوور نه‌بوو، به‌لام له‌ نیو‌ ئه‌و تاریکیه‌دا دۆزینه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده
ئاسان نه‌بوو، به‌ره‌و سه‌رچاوه‌ی نووزه‌که‌ بووینه‌وه‌ به‌په‌له‌کوتی ده‌رۆشتین
و تاویره‌ به‌رد سه‌رسمتی پی‌ ده‌داین و ده‌که‌وتینه‌ نیو‌ تاریکیه‌وه‌. له‌ ئه‌نجاما
زنجیکمان به‌رچاوه‌که‌وت، زنجیکی که‌لاوه‌ و کلاوه‌هیچی تر، که‌ ئه‌گه‌ر پشتی
به‌پشتی گابه‌رده‌که‌ نه‌درا‌با، ئه‌وا به‌ته‌واوی داده‌رما. رۆشناییه‌کی کز له
په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌پرتا. چووینه‌ ناو، پیره‌مێردیکی له‌رو‌ لاواز و
ده‌سه‌وسانی سه‌ر‌بۆرمان بینی، له‌ سووچیکا و له‌ به‌رده‌م نیله‌ نیلی
ئاگردانیکا هه‌لتروشکا‌بوو ده‌له‌رزی و ده‌ینووزاند: «ئاخ!... ئاخ! برسییه‌تی
کوشتمی، خه‌ریکه‌ ده‌مرم... ئاخ!... ئا... خ...» که‌ هه‌ستی به‌ئیمه‌ کرد،
نووزه‌ی لی‌ برا. ئیمه‌ له‌ ته‌نیشته‌ ده‌رگه‌که‌ وه‌ستا‌بووین، وای سه‌یرکردین،
وه‌ک بلیی: ئاده‌میزادی نه‌دی‌بی، له‌ پاشان ده‌سته‌ چرچ و لوچه‌کانی
به‌رزکرده‌وه‌، وه‌ک بترسی و به‌کزییه‌وه‌ گوتی:

– وازم لی‌ بێنن.

پیم گوت:

– ئیمه‌ بۆ ئازاردانت نه‌هاتووین، گویمان له‌ نووزه‌ نووزت بوو هاتین تا
نانت بده‌ینی.

نانی ته‌ونه‌که‌ره‌که‌م ده‌ره‌ئینا و تیکه‌یه‌کم بۆ درێژ کرد، به‌چاویکی
ئه‌بله‌قه‌وه‌ لیم نزیکه‌ته‌وه‌، تیکه‌نانه‌که‌م لی‌ نزیکتر کرده‌وه‌، که‌چی ئه‌م
هه‌ر به‌ترس و له‌رزه‌وه‌ سه‌یری ده‌کردم و متمانه‌ی پی‌ نه‌ده‌کردین. پیم گوت:

– ھا بگره و مهترسه.

به هیواشی دهستی بو تیکه نانهکه دریزکرد و وهری گرت و ئەمدیو و ئەودیوی پی کرد، له پاشان بونی کرد و ئینجا به نوزیهکهوه گوتی:

– هم! ئەمه ئەو نانهیه که برسییهتی دهشکینی.

بهجۆریک چاوی، که بهر له م شتی وام نه دیبوو، دهیجاوی و قووتی دهدا و دهگریا، که تهواو بوو، له تکه و مهتکهی نانهکهی له سههر جلی کو کردهوه و لووشاندی. له مه زیاتر هیچی تر پرووی نه دا، که چی ئەم سههرله نوێ سهرنجی لی داینهوه و گوتی:

– له کوئی هاتوون؟ ئەی له کوئی ئەم جۆره نانهتان چنگ کهوت، بیر له رۆژانی برسییهتی بکه نهوه و پیشم بلین: له کوئی ئەم جۆره نانهتان چنگ کهوتوه؟

گوتم:

– ئیمه له ولاتی دووره دهستهوه هاتووین.

به کزییهکهوه گوتی:

– جا بو هاتوون بو ئیره؟

گوتم:

– تا له گهل کاتو بجهنگین.

که ئەو ناوهم هینا، زریکهیهکی لی ههلساو تاساو وهک گلۆله خوری خوی تلور کردهوه، له پاشان بهخشکه خشک هاته لای ئیمه و بهترسیکهوه له ژیر پیمان و بهدووچاوی کز و هاشوواش و بهنزمیهکهوه گوتی:

– له کوئی هاتوون برۆنهوه ئەوی، بهرلهوهی کار له کار بترازی؟

گوتم:

– ناگه پيمه وه دواوه، من هاتووم له گه ل کاتوی شه پهنگیز بجه نغم.
به ده نگیکی بهرز و ئاشکرا قسم کرد و ناوی کاتوشم به زهقی و پر به دم
هینا، نه مه وای لهو پیره میرده کرد به واقیعیکه وه سه یرم بکا، وهک وا بزانی
دهبی یه کسه هر لهو شوینه دا نه ژنوم بشکی و بمرم.

پیره میرده که گوتی:

– ه ه... تکایه بهر له وهی کار له کار بترازی، بیده نگ به و لهو شوینه ی
هاتووی بروره وه ئه وی.

گوتم:

– ناگه پيمه وه، هر دهبی بهرنگاری کاتو بم.

به ترسیکه وه سه یریکی دهره وهی کرد و به ده نگیکی نزمیش گوتی:

– وس... س س س، من گوتم بیده نگ به، چونکه ئیره پری به دزمان و
شو قاره و گو ییان لیته. له دهره وه گو یشه وانکی ده کن.

به ره و دهرگاکه بو وه وه و به دل ه پرا و کیوه گو یی شل کرد و له پاشان گوتی:

– که س له دهره وه نییه، به لام له وان ه یشه، لیره و له وی و له هر شو ینیکی ش
بن. شو قاره کان گشت لایه کیان ته نیوه ته وه.

گوتم:

– شو قاره کانی کاتو؟

به نزمی گوتی:

– کورم وس به، بو دته وی ژیان لایه خوت به فیرو پروا؟ بو بیده نگ
نابی؟

له سه کورسییه که دانیشته و سه ریکی له قاند و له گه ل خویدا دوا و
به ده نگیکی زور نزم چریاندی:

– بهلئى، بهلئى شوقار و سيخورهكانى له ههموو شوينن، بهيانيان،
ئيواران، شهوان، له ههموو لايهكن.

دهستى دهرهينا و دهستى گرتم و زور بههياوشى چرپاندى:

– بير له رۇژانى برسسيهتى بكهروه، متمانه بهكەس مەكە، لهوانهيه
بچيته مالئىك و وا بزاني ههموو هاوپرپتن، كهچى له راستيدا تو له ناو
دورتمانى، ههمويان بهدوات دهگهريين و دهندهنه دهستى، ئيستئا ئه و لهوديو
دهرياچهكه دهژى، متمانه بهكەس مەكە. چون دهزاني منيش يهكئىك نيم له و
شوقارانه و ههركه دهرجوى زمانت لئ نادهم؟

گوتم:

بروا ناكەم تو وا بيت.

چرپاندييهوه:

– ليژه كەس نييه متمانهى پئ بكهى، بويه دهبي بروا بهكەس نهكهى.

– بو چەند ساتئ دەنگى برا، بيرى دهكردهوه، له پاشان گوئى:

– من شوقاريت لهسەر ناكەم، بهلام لهم سەر زهوييهدا زور كهمن ئهوانهى
شوقارى ناكەن، زوريش كهمن ئهوانهى چهك دروست دهكەن.

گوگوم ههلى دايه:

– ئيمه پيداويستيمان بهچهكه ميو پئويستى به شمشيرئىكه.

پيرهميردهكه وهلامى نهدايهوه و بهرهو پهنجهرهكه روپشت و كردييهوه. له و
ساته دا گوئبيستى چەندين جرووكه جرووكى خهنگينى بالندهكانى سەر
دهرياچهكه بووين، لهو جهنگهى شهوهدا، ئه و جرووكانه له لووشهى
گريانيان دهكرد.

پيرهميردهكه گوئى:

– گوئ راديره، گوئ راديره و بزانه چون شيوهن دهكەن.

ئايا گەرەكتە تۆيش بىي بەيەكى لىوان؟

پرسىم:

– ئەو بالئدانه لى چ چەشنىكن؟

چرپاندىيەو:

– بالئدەي فروسمىنراون، لام وايە دەشزانى كى ئەوانەي فروسماندووه و دەسگىرى كردوون، خۆت باش چارەنووسى ئەوانەي كە بەرەنگارى دز و جەرەدە و رىگران دەبنەو، دەزانى...!

بەم قسانەي زور بەردلم گىرا، چونكە ئەو بالئدانه، براكانى نونوو و خوشكەكانى ژىرى و كچە بچكۆلەي تەونكەر و خەلكانى ترن، كە كاتۆ فروسماندوونى، ئەهها! كە چەندەن دەكەم بەرەنگارى بم، بەراستى حەزم لىو جەنگىنەيە.

گوگۆم گوتى:

– ميو پيوستى بەشمشئىركە، كەسىش ناتوانى بى شمشئىر شەر بكا.

بەپىرەمپىردەكەم گوت:

– تۆگوتت كەسانى وا هەن، چەك دروست دەكەن.

بەتوورەيىيەو سەيرى كردم و گوتى:

– وا ديارە تۆلە ژيانى خۆت ناترسى؟

دووبارەم كردهو:

– كوان، لى كوئىن ئەوانەي چەك دروست دەكەن؟

– وەلامى دايەو:

– بىدەنگ بە، بەپەلە پەنجەرەكەي داخست، وس بە، با شوڤارەكان

نەتبىستن!

بەرەو دەرگەكە چوو، لە كونی دەرگەوێ گوتی هەلخست و گوتی:

– گویم لە هیچ نییه، بەلام شوقارەكان لە هەموو شوێنن.

لە پاشا لاریبوهوێ و چریاندى:

– برۆ بۆ لای چەكسازەكە و پێی بلی: ئینۆ منى ناردووێ بۆ لات، پێشى
بلی شمشیریکم دەوی بەرد شەق بکات، هەروا بلی: من سازادەیهکی کیشوهره
دووهرهكەم.

تەواویك تيم راما و گوتی:

– لام وایه تۆ له خانەوادەیهکی خانەدانى.

گوگۆم پێی گوت:

– بەلى وایه، خانەزاد و میریشه، میو میویه و خەلکی کیشوهره دووهرهكانه
و دەبی شمشیریکى هەبی.

پرسیمهوه:

– جا له كوێ ئەو چەكسازە بدۆزمهوه؟

گوتی:

– له دوا زنجیرهى ئەشكهوتەكە، ئەشكهوتیکى قوولە و كەوتووته نیو
رەشترین چیايیکهوه، له رپی جەنگهلی مەرگهوه بۆی سەرکهوه... دە ئیستا،
هەر ئیستا برۆ.

لە پاشان چوووه لای پەنجەرەكە و هەمدیس کردییهوه... هەمدیس لەم
جەنگهى شهوهدا، گویم لە جرووكە چریانى بالندهكان بووهوه.

پیرهمیردهكە گوتی:

– برۆ، هەر ئیستا برۆ ئەى میر میو، من لیڤه نرات بۆ دهكەم و نزوولهت
بۆ دهگرمهوه تا سەرکهوویت، لهوانهیشه سبهى شهو گویم لە بالندهیهکی تر بی

که له دهریاچه که وه دنالینن؟

له نیو جهنگه لی مهرگدا

که دهرگه ی مالی ئینومان به دوایدا پیوه دا، گویم له حیلہ ی میرامیس بوو، حیلہ یه کی به هاره و هوره و پر له نیگه رانی، وهک بلئی هاوارم لی بکا: «میو، رزگارم بکه». خه ریک بوو دلّم بوهستی و زریکاندم:

– گوگوم، چی له میرامیس دهکن، گویت لییه؟ چی لی دهکن؟
چی؟

– له سه رخو به، شو قاره کان میرامیسیان ده سگیر کردوه.
زریکاندمه وه:

– شو قاره کان میرامیسیان گرتووه؟ نه وه ی گوئی لیمه، لی بی باکم.
گوگوم چرپاندی:

– ده بی بیدهنگ بی، نه گینا وهک نه مده مانگرن.

به لام من بیدهنگ نه بووم و هاوارم لی هه لسا یه وه:

– میرامیسی نه سپم، نه سپی من ده بن، میرامیس باشتین و سرکترین
نه سپیکی نه م جیهانه یه!

هه مدیس گویم له حیلانندی بووه وه، وهک بلئی پیّم ده لی: «میوگیان، وهره
رزگارم بکه».

گوگوم گوتی:

– واز بینه بابروا، بابزانین چی لی دهکن.

به ناو نه و نهنگوسته چاوه دا، هه لگژاینه سه ر تاویره به رده کان و له پاشان
له سه ر زگ خشاین، په نجه م به گرنجیکی تیژ کهوت و پروشانندی، به لام
هه ستم به هیچ نه کرد، دلّم هه ر له لای میرامیس بوو، له سه ر به رزترین

گابەردىك ۋەستابوو، لەو تارىكىيەدا، رەنگە سىپىيەكەى دەچرووسكايەو. مىرامىس سركتىن ۋە سىپىترىن ئەسپىكە لەم جىهانەدا. ۋىستى خۆى راپسكىنى، بەلام پىنج كەس لەو شوڧار ۋە سىخورپانە دەورەيان لى دابوو، دووانىش لالغاۋەكەيان توند گرتىبوو. بىگومان مىرامىس دەترسا، شوڧارە رەشەكانىش شىۋەى جىاجيا ۋە سامناكيان ھەبوو، بەدەنگىكى گىر ۋە ژار ۋە ژەنگ ۋە تۆقىنەر لەگەل يەك دەدوان. لەسەر زگ خشاين تا لىيان نزيك كەوتىن ۋە لە ژىر تاۋىرەكە ستارمان گرت، تا بزانين چى لى دەكەن ۋە چى دەلّين، يەككىيان گوتى:

– ۋا چاكە بىبەين ۋە بە بەلەمە رەشەكە لە دەرياچەى مەرگ ئاۋدىۋى بكەين.

يەككى تر ھەلّدايە:

– ئا... با لە دەرياچەى مەرگ ئاۋدىۋى كەين ۋە بىبەين ۋە بۆ كاتۆى مەزن. ۋىستم لە رۋويان بقىزىنم تا ئەسپەكەم رەھا كەن، بەلام چۆن؟ ئەگەر من كەۋتمە دەستيان، ئەى كى لەگەل كاتۆ بچەنگى؟ بۆ خۆم بۆ شەرى كاتۆ تەيار نەكەم؟ لە پشت تاۋىرەكە ئەم وتە ۋىرەيەم بۆ ھات ۋە لە خۆم پرسى: «باشە بۆ لەگەل باۋكى پادشام لە كۆشكەكەى نەمامەو، كە ھىچ كەسك ناتوانى ئەسپەكەم لى زەفت بكا.» گويم لە جرووكە فىغانى بالّندە خەمگىنەكانى دەرياچەكە بوو، بەلام بايەخم پى نەدان، چونكە ھەموويان فروسمىنراون، من ھەموو ھەۋلىكم تەنيا بۆ مىرامىسى پۆپنە زىرپىن بوو. يەك لە شوڧارەكان گوتى:

– لام وايە يەكى ئەم سنورەى ئىمەى بەزاندوۋە، يەكى سۋارى ئەم ئەسپە سىپىيە بوو. دوژمن لە نىوانماندايە.

يەككى تر گوتى:

- زۆر چاڭكە، بەناسانی دەتوانین بیگیرین و زۆر سانایشه کاتۆی مەزن
هەنجن هەنجنی بکا.

کە ئەم قسانەم بیست داچلە کام، من ئەو دوژمنەم کە سنوورم بەزاندوو
و هەر منیشم کە کاتۆ دەیهوئ هەنجن هەنجنم بکا، ئاواتەخووان بووم
نەهاتمایە ئیروکانە، بە قوولیی بیرم لە پادشای باوكم کردووه، بیگومان
باوكم زۆر بیری لی دەکردم و بۆم نیگەرەن بوو، دەك خۆزیا لیڤه بوایه و
پزگاری کردبام، ئەگەر بشکرایه بۆ چەند ساتی لە گەلی بدوابام و پیم
بوتایه:

- دەزانم تۆ گەرەکتە من لە دژی کاتۆ بجهنگم، بەلام تکایه بەتەنیا جیم
مەهیلە؟ پزگارم بکه و میرامیس بۆ بینهوه و وا بکه ئیڤه بەجی بیلم، خۆت
دەزانی من لە ژیانما ئەسپیکى ئاوام نەبووه، من زۆر خۆشم دەوئ، خۆ
ئەگەر کاتۆ بمگرئ، ئەوا جاریکى تر من نابینیتەوه، لیڤه دەرم بینه، دەمهوئ
لەگەل میرامیس بگەریمەوه مال و نیو بەهەشته سەوزەکه.

ئا لەو ساتەدا گویم لە دەنگی باوکی پادشام بوو، یا وا هاتە بەرگویم؟
نە، بەراستیمە و گویم لە دەنگیبتە دەلی:

- کوپم میو!

لەمەش زیاتر نالی و هانم دەدا، تا زات بدەمه خۆم و ئازا بم. ئی! خۆ من
خانەدانم و ئەو میویەنیم کە لە گولستانەکهدا زنجی بنیات دەنا و لە گرد و
میرگۆلەکانی بەهەشته سەوزەکه دەگەرە و نایهی دەژەنی. من بەراستی
شۆرەسوارم، شۆرەسوار، بەلام نەك وەك کاتۆ! شۆرەسواریش دەبی ئازا
سەربى و نەگرى و نەترسى.

بۆیه نەگریام و بەچاوی خۆم دیم: شۆقارەکان چۆن میرامیسیان بەرەو
دەریاچەکه رادەکیشا و ناچاریان دەکرد سوارى بەلەمه گەورە و پەشەکهی
بکەن... نەگریام...! میرامیس دەیحیلانند و ئەوانیش قامچییان تی

دەسرهواند. نەگريام! كاتى كە شوقارەكان لە نيو بەلمەكە دانىشتن، چاويان دەزەقايەو. گويم لە قرتەى سەولەكەى سەر ئاوە پەشەكە بوو، تۆزە تۆزە قرتە و خرچەكە دوور كەوتەو، لە دوورەوەش گويم لە دواحیلەى پەر لە دلەقرچىيى ميرايمىس بوو، بەرلەوەى بەلمەكە لە چا و ن بى، نەگريام...! چونكە من خانەدانم! ئەرى بەراستى من نەگريام؟... بەلى گريام! لە پشت تاویرەكە و تيوەليشم لەسەر زەويیە بەردینەكە دانابوو، زۆر بەگور دەگريام، گريانىكى وا كە هەرگيز لە ژيانما نەگريابم. مروقى شوپەسوار دەبى سەرراست بى و راستى بدرکينى... بەلى: من بۆ ميرايمىس گريام... كە بيرم لە چاوه پەر لە وەفاكەى كردهو، گر گرتى و گريام...! ژنە تەونكەرەكە پىي گوتم: «هەر سەد ئەسپەكە بۆ جوانوو دزراو، كە، فرميسكى خوینينيان رشت...» وا ديارە كاتى كە بۆ ميرايمىس دەگريام، فرميسكى منيش هەر خوینين بوو، ميرايمىسى ئەسپى پۆینە زيرپنەم. لام وايە ئيتەر تا هەتايە نايبينمەو. گوگۆم چەمايەو و دەستى داناىە سەر كرۆژەلەى شانم و گوتى:

– ميو گيان! لەمە زياتر مەگرى، دەبى بچينە لای چەكسازەكە، دەبى شمشيرىكت هەبى.

حەژمەتى فرميسك لە قورگمدا پەنگابوو، قووتم دا، بەپىي توانا قووتم دا، لە پاشان بەيەكەو بەدواى چەكسازەكە گەراين... ئينۆ پىي گوتبووين دەبى لە جەنگەلى مەرگ بپەرينەو، بەلام كوا جەنگەلى مەرگ، لە كوئىيە؟

گوگۆم گوتى:

– بەرلەوەى شەو برۆا، دەبى ئيمە ئەو چەكسازە بدۆزینەو، چونكە ئەم تاريكيبە لە چاوى شوقارەكان دەمانشاريتەو. دەبى هەر ئەمشەو بەرەو جەنگەلى مەرگ پينگاف هەلپين.

ئەو تاویرەى كە زنجەكەى ئينوئى لەسەر بوو. بەرمان دا و تاريكى و خاموشى بالى رەشى بەسەر هەموو شتىكا كيشابوو ئىستا هيج بالندەيەك

سۆزە ناکاۋ نانالیئینی.

بەرى كەوتىن تاگەيشتىنە جەنگەلەيك كە نەباى تىدا بوو، نە گەلایەكى سەوز، هیچ گەلایەك نەدەھەژا، ھەموو شتىكى تىدا خپ بووبوو، دامردبوو: لقەدارى رەشپراگەراوى پر لە گرى و تۆقلەى مردوو.

بەدەم رۆيشتنەوہ گوگۆم گوتى:

– ئىستا گەيشتىنە جەنگەلى مەرگ.

گوتم:

– راست دەكەى، بەلام چۆن لىي دەرباز بين؟

لەم جەنگەلەدا زۆر ئاسانە مروڤ رى گوم بكا، لەو رپپە ھات و نەھاتانە بوو كە ھەندى جار مروڤ لە خەونا دەيبىنى، ھەر دەرپويت و دەرپويت و دەرپويت و دەرناچيت و دەبى بەئاوى ئاموون.

توند دەستى يەكتريمان گرت و درپمان بەجەنگەى جەنگەلى مەرگ دا، ھەستمان بەقەوارۆكەى خۆمان و بەگومكردنى رىگەكە كرد. درەختە مردووھەكان بەچرى سەريان لە يەكتر گير كردبوو، نەماندەتوانى ھەروا بەئاسانى بە نيوانياندا تىپەرىن.

گوگۆم گوتى:

– ھەرگىز نەمدەزانى درەختەكان وا لەيەك گير و ئالۆزن.

نەشمەزانى ئەم تارىكستانە ئەوئەندە تارىكە. ھەستمان بەبچووكى و تەنبايى خۆمان كرد، بەردەوام تەكانمان دەدا، جار ناچار گويمان لە شوڤارەيكى رەش دەبوو كە لە نزيكمانەوہ قسەى دەكرد... ئىنو راستى كرد كە گوتى: «شوڤارەكانى كاتۆ لە ھەموو شوئىنكەدان، جەنگەلى مەرگ پراوپرى ئەوان بوون و لە پەناى درەختەكانەوہ دەمانبىستن، تەنيا من و گوگۆم ھەناسەمان دەدا و كەوتبووينە ھانكە ھانكە.

بەردەوامىش تەكان دواى تەكانمان دەدا.

گۆگۆم گوتى:

– بېگومان لە جەنگەلى مەرگدا، شەو زۆر درېژە، پېم وايە رېي چوونمان
بۆ لاي چەكسازەكە درېژترە.

گوتم:

– لەو بروايەدان بېدۆزىنەو؟

كېبووم و متەقم لەخۆ برى، چونكە شۆقارەكان، يەكانسەر بۆ لاي ئېمە
هاتن، وام بۆ هات كە ئەمە كۆتاييمانە. گۆگۆمىش بينييانى و توند دەستى
گوشىم. هېشتا ئېمەيان نەديوە، بەلام لەوانەيە دەسگيرمان كەن و
كۆتاييمان پى بهيئن، ئەوسا منىش بە هيچ كۆجى ناتوانم لەگەل كاتۆ
بجەنگم. خۆ دوينى شەو ئينو گوتى: «لەوانەيە بەم زوانە گويم لە نالە و
نووزەى دوو چۆلەكەى ترى دەرياچەكە ببى».

شۆقارەكان نزيك، نزيكتر بوونەو، ئېمە هەناسەى خۆمان برى، كەچى
لەپر كۆتەلى كۆنە درەختىك قىرمەى هات و شكا، سەيرم كرد زگەكەى بۆشە
و يەكسەر چووينە ناوييەو. هەلتروشكاين و وەك چۆلەكەيەكى چكۆلانەى
بەردەم هەلۆيەك كەوتىنە لەرزە. شۆقارەكان لە تەنیشتمانەو وەستان،
يەكئىكيان گوتى:

– من بېستم لېرە لە جەنگەلى مەرگدا، يەك قىسەى دەكر دەبى كى بى؟

دووهميان گوتى:

– دوژمن لە نيومانە، بېگومان ئەو قىسەكەرە هەر ئەو دوژمنەيە.

سېيەمیان هەلى داىە:

– ئەگەر دوژمن لەم جەنگەلەى مەرگ دابى، ئەو دەسبەجى دەيدۆزىنەو،
بگەرپن، هەموو شوينى بېشكنن.

بينيماڻ چوڻ ملؤمؤشيان دهڪرد و له نيو درهختهڪان دهگهڙان.

گوڙمان له تريهه پڙيان بوو، له ترسا ڪروشڪه مان ڪرد و ههستمان بهڪه متوانايي دهڪرد... هاموشوئي نيره و نهوييان ڪرد و نهياندؤزينهوه. بهرهبهره دهنگه دهنگيان دور بووهه ٻرا. ناي! كه نهو ڪوته له ناورگ بوڙشه چوڻ قوتاري ڪردين! باشه بو نهو ڪوته له قوتاري ڪردين؟ له مهيان حالي نه بووم، له وانهيه چونكه هه هه مو جهنگه لي مهرگ رقيان له ڪاتويه و بيانه وي يارمه تي نهو كهسه بدن كه بو بهرهنگار بوني ڪاتو هاتوه؟ دور نيهه رڙي له رڙان نه درهخته وشڪهه لگه راهه داريڪي بچڪه لانهي پر لق و پوپ و گه لا بووي و له گه ل شنه با، شنه شني ڪردبي، بيگومانم گياني گلاوي ڪاتو هلي وهراندوه و ڪوشتويه تي، ٻروا ناکه م نه درهخته لهو كهسه بپوري كه ڪوشتويه تي و ورده گه لاکاني هه لوه راندوه. من ناوي بوچووم، نهو درهخته ش نهو كهسه ي پاراست، كه بو شهري ڪاتو خوي ناماده ڪردوه.

كه به زله زل له نيو زگي ڪوته له كه ده رچووين گوتم:

– سوپاس نه ي درهخته دلنه وازه كه.

به لام درهخته مردوه كه وه لام ي نه دامه وه، نيمه ش بو نيو قوولايي جهنگه لي مهرگ شور بووينه وه. گوگوم گوتم:

– وا بوو به گهر دوگولي بهيان و هيشتا نه شڪه وتي چه ڪسازه ڪه مان نه دؤزيتيه وه.

ئا... به لي شهو رڙي، به لام گهر دوگوله كه ي نيره ش نه وهند رووناڪ نيهه و رهنگه كه ي بؤريڪي سامناڪه و هه ره له رهنگي بوليئل دهڪا.

گزيده ي به ربه ياني لاي خو ماني نيو دورگه ي به هه شته سه زه ڪه م هاته وه ياد، ڪاتي كه سواري ميراميس ده بووم و ده گه رام و گڙوگي ي ئاونگداريش هه له ده مه گوڙاني پرشنگاري دهڪرد، بيرم له ميراميس

دەكردەو و گەلى كەرەتتەش نەمدەزانی لە كویم! بۆیە تاس نەبیردەمو و نەشترسام، كاتى لە تەنیشتمەو و تریەى سەمەكانم بیست، وام زانی تریە سمى میرامیسە. بەلام گوگۆم قۆلى گرتم و چریاندی:

– گوئى رادیرە، وا شوقارەكان لە نیو جەنگەلى مەرگدا دەگەرین.

ئالیرە، دەركم بەكۆتایی خۆمان كرد و هیچ كەسى وایش نییە رزگارمان بكات. یەكاندەردوو لە نیو درەختەكانەو و شوقارە رەشەكان دین و دەمانبەین. دین و گزەبا بۆی دەردەچن، بەیەك تاكە خۆچەماندەوئى سەر ئەسپیان، دەمانرفینن و بۆلای كاتۆمان دەبەن... ئەئاوا. منیش ناتوانم لە رووی هەلشاخیم و جەنگم. خۆ ئینۆ دوینی شەو گوتی: «بەم نزیكانە گوئی لە دوو چۆلەكەى تازە دەبى، كە لە دەریاچەى مەرگەو نالەیان دى.» ئەمە دواھەناسەمانە. من ئەمەم نەدەزانی... تریەى سەمەكان تا دەھات نزیكتر دەبوو، لەپەر زەویيەك لە بەردەممان شەقى برد و كرایەو ئەشكەوتیكم تیدا بەدى كرد. بەرلەوئى بزەم چى رووی داو، دیم من و گوگۆم لە نیو ئەشكەوتەكە هەلتروشكاوین و وەك زەرنەقوتەى بەردەم رپۆییەك لەرزە لەزمانە. لە دواساتا بینیمان تریەى ئەسپەكان تادى نزیكتر دەبیتەو، شوقارەكانیش بەسواری ئەسپ لەسەر سەرمان دەسوورپینەو تریەى سمى ئەسپەكانیش لەسەر شانمان ئەوئەندە گران بوون. وەك گرانییە هەورەتریشقە لەسەر زەویيەكەى سەر سەرمان. هەندى خۆل دابارییە سەرمان و كەوتە بن پیمان، چوارمەشقى لىی دانیشتىن و هەستمان بە بى دەسەلاتى و بەترسیكى كوشندە دەكرد. لە هیکرا، تیکرا گشت شتى خامۆش بوو، وەك بلیى: یەك تاكە شوقار لەو جەنگەلەدا نەبووبى... بۆ ماوئەیهكى درێژخایەن چاوئەرى بووین، لە ئاكاما گوتم:

– لام وایە ئیستا دەتوانین بۆ دەروەى ئەشكەوتەكە بخشین.

كەچى هەمدیس گویمان لە تریەى ترسناكى سمى ئەسپەكان بوو،

شوقارهكان هاتنهوه، جارئكى تر سمهكان زهوييهكهى بانمانيانى وهك
ههورهتريشقه دهكوتايهوه و گويمان بۆ هاتوبات و قسهى شوقارهكان شل
كردبوو... له ئهسپهكانيان دابهزين و له شوينئىكى هه زۆر نزيك له
ئهشكهوتهكه دانيشتن، بهجۆرى دهمانتوانى دهستيان بۆ دريژ كهين، له نيو
درزيكهوه دهمانبينين چۆن چۆن قسه دهكهن يهكيكيان گوتى:

– كاتۆى مهن فهرمانى داوه، هه ئهمشهوه دهبي سوارهئهسپه دوژمنهكه
دهسگير بكهين، ئهمه فهرمانه و فهرمانى كاتۆى مهنه.

يهكيكى تر گوتى:

– دوژمن له نيوماندايه، بهئاسانى دهتوانين دهسگيرى بكهين. بگهپين،
هه موو شوينئى بپشكنن.

له نزيك ئيمهوه دانيشتبوون و لهبارهى دهسگيركردنى ئيمهوه دهبان،
بهپهنگه رهشهكهى بهردهم جادوو بهنده بۆرهكهى نيوان درهخته مردوهكان
و بهئهسپه رهشهكانيشيانهوه كه ههژگوهلايان ههلهلووشى و
بهسمهكانيان خاكهكهيان دهكوتى، وينهيهكى يهجار سامدار و ترسناك
بوون. يهكى له شوقارهكان گوتى:

– هه موو شوينئى بپشكنن، ئهى ئا ئهه درزه چيه؟

شوقاريكى تر گوتى:

بهه بهم درزهكه دهپشكنم، خوئهگه دروژمنهكه له نيوى بى، ئهوا هه بهه
بهه گيانى دهردهكهه.

له درزهكهوه بينيمان شوقاريكى رهش بهرهو پومان هات. نهختى
خشايين و دووركهوتينهوه. بههكه زۆر دريژ بوو، سهرهنيژهكهى بهرهبهره
ليمان نزيك دهبووه و بهدواماندا دهگهرا، بهلام كورتى هينا و نهگهيشت و
خوى له قهرهى ديوارى ئهشكهوتهكه دا و نيوان من و گوگۆمى پووشاند،

بهلام ئيمه زهدهدار نهبووين. شوقارهكانى بان سهريمان گوتيان:
- بگهريين، له ههموو سووچيكي جهنگهلى مهرگ بسوورپينهوه و بگهريين.
ئهمه فهريمانى كاتوى هيژايه و دهبي دهسگيري ئهو دوژمنه بگهين، وا
دياره له نيو ئهم درزه نيبه، له شويى تر بوى بگهريين.
سواري ئهسپه رهشهكانيان بوون و دووركهوتنهوه.

ئهمجاره شيان ئهم ئهشكهوته پرگاري كردين و دهشزانم بو؟ تا بهم
خاكهش دهگا، رقى له كاتويه و دهيهوي يارمهتى ئهو كهسه بدا كه
بهرينگاري دهبي و دهجهنگي. لهوانهيه سهوزهگيائى زور و زهبنده لهسهه ئهم
خاكهدا روابن و بهريهه يانان تير تير شهونميان هلمژيبى، بهلام
تاوانهكانى كاتوههلى پرووكاندوون. بپواناكهم ئهم خاكه له ستهمكاري
خوشبى كه گزويگيائى سهريشتى پرووكاندي، نا بهلكو ئهم خاكه، وهك من
بوى دهچم، ئهو كهسهى كه بو بهريهه ركهانيى كاتوههاتووه، دهپاريژي. كه
لهو شويىنه دهريچووين گوتم:

- سوپاس بو تو ئهى خاكه پر له بهزهبييهكه.

بهلام خاكهكه كشمات و وهلامى نه دامهوه و لهپر ئهشكهوتهكه له
بهريچاومان ون بوو... ههمديس بههيژ و پهريتهكهوه، تهكانمان دا، تا
گهيشتينه جهنگهلى مهرگ، وا دياربوو ئهو چيا و تاشه بهردانهى كه له
بهريهه ممان بوون، بهتهواوى ههناسه سارد و بي ئوميده بووبوون، بهرهو
گاشه بهريهه كاني دهووبهري جهنگهلى مهرگ پيچمان دا، ههردووكمان
سهريسام بووبووين، ريگهكان گيرابوون. پيم وايه زورگرانه تازه
چهكسازهكه بدوزينهوه... بهدريژايى شهو له نيو دلى جهنگهلى مهرگ
ههنگاومان هليئا، تا گهيشتينه ههريهه مان ئهو شويىنهى كه سهريشارمان
بوو. زنجه بچكولانه و بوور و داتهپييهكهى ئينو كه پشتى پهسارده ديوارى
تاويژه بهريههكه، زور قووج و بلند و وهك خهلووزيش رهش بوو.

گۆگۆم گوتى:

– من پېم وايه، ئەم چىايە رەشتىن چىاي سەر رووى ئەم جىھانەيە، ئەم
چىا رەشە خەلۈوزىنە، تاكە هىواى ئىمە بوو، خۇ دەبى بەگۆيرەى قسەكەى
ئىنۇ، چەكسازەكە لىرەبى. بە گۆگۆم گوت:

– ھھ... نەختى لىرە ستار دەگرىن.

دەزانم ئەمە دواكۆتايىمانە، وا شۆقارە رەشەكان نزيك كەوتنەو،
سەردەمىكىشە نىو جەنگەلى مەرگىيان تەنىوئەتەو. بېرىكىيان بە پىادە و
ھەندىكىيان بەسوارى ئەسپە رەشەكانەو دەگەرپان و بەرەو روومان بوونەو،
ئاخۇ ئىمەيان بىنىوئە؟ چونكە ھەر ھەموويان، بەلرمە و لوورەيەكى
ناسازەو دەيانقىزان:

– دوژمن لە نىومانە، لىرەيە و دەسگىرى بکەن، دەرفەتى مەدەن و
بەرزەفتى بکەن، ئەمە فەرمانە فەرمان، فەرمانى كاتۆى مەزەنە، ھەردەبى
دەسگىرى بکەين.

ھەردووكممان لە شوينى خۆمان وەستايىن و پشتمان دايە دىوارى
تاوېرەكە، شۆقارە سىخوړەكان بەرەو روومان ھاتن و نزيكتر بوونەو، تا
ئەمە كۆتايىمانە. وا ديارە بېر ھەى بېر من شەرى كاتۆم بۇ نارەخسى. زۆر
خەمناك بووم، ھەزم دەکرد لەپەوړو و خۆم بەزەوى دادەم و تىر بگرىم...
دوینى شەو ئىنۇ گوتى: «گۆيم لە ھاوار و نالەى چۆلەكەيەكى دەرياچەكە
دەبى، چۆلەكەيەك كە زۆر بە كەفوكول دەنالینى و لە ھەموو بالندەيەكیش
خەفەتناكتر دەبى.» ئىنۇ لە پشنت پەنجەرەكە وەستابوو، لەگەل خۆى دەدوا و
دەيگوت:

– ئا ئەلىرەو، ميو ميو بەرز دەبى و دەكەوئتە بەرزەفېر.

له نيو قوولتريين نه شكه وتي
ره شترين چيادا

شتىكى سەير پۈۈى دا، ئەو تاۋىرە بەردەى پالمان پى دابوو، پىگەيەكى بۇ
ۋالا كردين، بەرلەۋەى نەينى ئەو پۈوداۋە بدركىنين، خۇمان بينى ھا لە نىو
چياكەداين، ھەردووكمان ۋەك دوو كارژۆلەى بەردەم گورگىك، ئاۋا
ھەلدەلەرزىن. بەلام دەبۋايە نەترسىن، چونكە لە نىو چياكەدا بوۈين و
شۇقارەكانىش لە دەرەۋە. دەرۋازەى ئەشكەۋتەكەش كە داخرا ناكرىتەۋە،
بەمەيش بەھىچ كلۆجى ناتوانن بمانگرن. گويمان لى بوو، لە دەرەۋە
قاۋەقاۋيان بوو دەيانقىزاندا:

– بگەرپن، لە ھەموو شوينى بەشۈينيان بگەرپن، دوژمن لە نىوماندايە،
دەرفەتيان مەدەن و سەر و سۈيان بۇ بگەن.

ھەلم داىە:

– دەتوانن بگەرپن، بەلام ھەرگىز ناماندۆزنەۋە.

من و گوگۆم زۆر شادمان بوۈين و لە نىو چياكەدا لە پرقەى پىكەننيمان
دەدا. بەلام ھەر كە مىرامىسم كەۋتەۋە ياد پىكەننەكەم دامركا. كە ئاورپمان
دايەۋە لە نىو زگى ئەشكەۋتىكى لەندەھۆر و نەختى تارىكدا بوۈين.
ترووسكەيەكمان لى ديار بوو، بەلام نەماندەزانى لە كوۈۋە دى، چونكە
زۆربەى پىگە تارىكەكان، لە ئەشكەۋتەكەۋە بۇ نىو چياكە درىژ دەبنەۋە،
ئىنۆگوتى: «چەكسازەكە لەۋى لە قوۋلتىن ئەشكەۋتى رەشتىن چياداىە...»
لەۋانەيە يەكى لەم توۋلەپى تارىكانە بۈى بپروا، بەلام كامە توۋلەپى

بگرینه بهر؟ نه مانده زانی... له وانه یه ناچار بین و زور نه پوین، یا تا ماوه یه کی دريژخایه ن و بهرله وهی بیگه نی بوهستین.

گوگوم گوتی:

– بهه حال، ئیستا ئیمه له نیو ره شترین چیا داین.

هه لم دایه:

– وا دیاره ئیمه چووینه نیو چیاکه، په نگیشه قه توقه ت لیی دهر نه چین.

زور سانا بوو له نیو چیاکه دا ریگه گوم بکهین، چیاکه لهو چیا یانه بوو که ئاده مزاد ناوه ناوه له خه ونا دهیبینی، مروف له نیو راره وه تاریک و باریک و دريژه کانیدا هه ر دهروا و دهر ناچی... دهستی یه کتریمان گرت و ته کانمان دا، هه ستمان به بچووی و به ونبوون کرد، چونکه ئه ریگه یه ی ده مانگه یه نیته ئه شکه و ته قووله که. زور زور دووره.

گوگوم گوتی:

– خوژیا ئه م چیا یانه ئه وهنده خاموش و راره وانه ش هینده تاریک و ئیمه ش ئه وهنده بچووک نه ده بووین.

ته کان دواي ته کانمان دا، ریگه کان چهن دین تووله ریپان لی ده که و ته وه، نیو چیاکه زور تاریک نه بوو، جار جار ریگه کان پان ده بوونه وه و ئیمه ش بو چهنده ههنگاوئ، بهردهمی خو مانمان ده دی. له پر تاریکی دا هاته وه، هه ندی جار نه مان ده توانی راسته پشت برپوین و ده چه مپینه وه، جار ناچاریش وه ک کلیسا بهرز ده بووینه وه، دیواری چیاکه شیدار و که شیش ساردوسر بوو، بویه هه ری هه که مان پالتوکه ی خوی کرده بهر، تا خو مان لهو زوقمه سره بپاریزین و که سیره نه بین.

گوگوم گوتی:

– لام وایه ئیمه ریگه که نادوزینه وه و ناشگه یه ئه شکه وتی چه کساره که.

برسییه تی تهنگی پی هه لچنین و نهختی له تکه نانی برسییه تی شکینمان خوارد، ته نیا نهختی، چونکه ده مانزانی چهند وهختیکی دریخایه ن له نیو چیاکه دا ده مینینه وه. که نانمان خوارد وه ستابووین، که ته و او بووین چومه شوینی که سیپانی جیا جیای هه بوو... ئاوی به تافه تاف له بنار دیواری چیاکه، داده چۆرا، تینوویه تی پرزه ی بریبووم، وه ستام و چهند له ویچیک ئاوم هه لقوراندن، تامساریوو، به لام ناچار بووم، گه رامه وه لای گوگۆم که چی نه مبینی، ئاخو ده بی رۆیشتبی؟ له وانیه نه زانیبی من بو ئاو خوارد نه وه وه ستابم و ئه میش له یه کی له و سیپانانه به رده وام بووی و وایشی زانیبی من ها به دوا وه یه م، سه ره تا نه ترسام، له چه قی سیپانانه که وه ستام و بیرم کرده وه که: ده بی گوگۆم کام ریگه ی گرتبته بهر، وا دیار بوو زور نه رۆیشتبوو، بۆیه به هه موو ده نگم بانگیم کرد:

– گوگۆم... تو له کوئی؟

که چی ده نگه که م به چریه بۆم گه رایه وه، نه مده زانی ئه م چیا به چ چه شنه چیا بیکه! دیواری تاویره که ش به چریه وه ده نگه که می بو گه راند مه وه... ئه م چریه یه، زایه له ی ده نگه که م بوو له نیو چیاکه، دووباره له زیر ژنم دا:

– گوگۆم... تو له کوئی؟

خهریک بوو ده ترسام، ویستم به ده نگیکی بهر زتر بانگی بکه مه وه، که چی چیاکه، به چریه یه که وه، ده نگه که ی چریانده وه. بروام نه ده کرد ئه م چریه یه ده نگی من بی، نا... ده نگی یه کیکی تر بوو، یه کی که له نیو چیاکه دانیشتوو وه گالته و گولمه زم پی ده کا. ئای که چهند ده ترسام. له ناو راره وه که به ره و چه پ رۆیشتم، چهند هه نگاویکم هاویشت و یه کسه ر به ره و سیپانانه که بۆی ده رچووم، له پاشان له نیو راره وه که، راسته م گرت بهر، هه مدیس گه رامه دوا وه... به ره و راره وی ناوه راست بوومه وه. «ئی باشه، گوگۆم تو کامه ریگه ت گرت بهر؟». نه متوانی جاریکی تر بزریکنیم، چونکه

دەنگدانەوێ دەنگم بە چرپەییەکی چاش و سامناکەوێ بۆم دەگەراییەوێ. بەلام دەمزانی ئیستا گۆگۆم چاک دەزانی، چەند حەز بە دۆزینەوێ دەکەم، بۆیە هەول دەدا بگەریتەوێ، هەمدیس رینگەکە برپر بوو، تەنگوتیوار بووم و بۆ ئێرە و ئەوئ پەلم دەکوئا و دەمروانی... راپەوێ هەموو لایەکان تاریک و تنووک بوون، ویستم نەگرم چونکە خانەدانم. پێم وابوو گۆگۆمیش وەک من بۆ ئێرە و ئەوئ پەل دەهاوئ و وەک منیش چاش بوو و بانگم دەکا، خۆم هاویشتە سەر تەختایی تاویرەکە و تیر تیر گریام، پتر لەوێ بۆ میرامیسی دەسگیرکراوی شوڤاران بگرم، ئیستا من تەنیام، نە میرامیس و نە گۆگۆم لەگەڵم نین... گریام و هەمدیس گریامەوێ و ئەلھایشم دەکرد لێرە نەبوام، نەشمزانی بۆ باوکی پادشام ویستی بێمە ئێرە و لە رووی کاتۆ بجهنگم، حەزیشم دەکرد باوکی پادشام، لێرە بوایە، تا لێم بپرسیایەو بمگوتایە:

- باوگیان، سەیرکە من چەند تەنیام، وا گۆگۆم، گوم بوو، خۆیشت دەزانی کە چاکترین هاویدەنگم بوو، ئەمە دواي ئەوێ سەردەمانیکیشە «بینکە» شم لئ و ن بوو. تازە گۆگۆم نابینمەوێ، تەنیا ئیستا من تەنیام، هەموویشی هەر ویستت تەنیا لە رووی کاتۆدا بجهنگم.

لە بەراوییەوێ وام بۆ هات کە باوکی پادشام - کەم تا کورت - ستەمی لئ کردووم، کاتی ویستی رووبەرپووی ئەم جۆرە کارە خۆکوژە و مەترسییە بێمەوێ، لە ئانیکا من کە دانیشتبووم و دەگریام، وام هاتە بەرچاو کە گویم لە دەنگی باوکی پادشام، دەزانم ئەمە سیتافکەکی رووتە و بەس، واهاتە بەرچاو و گویم کە پێم دەلی:

- کورم میو!

ئەمەو بەس! کەچی دەنگەکەئی نائومیدانە نەبوو، بۆیە گومانم نەما کە گۆگۆم دەدۆزمەوێ، کە هەستام، شتی لە گیرفانم بەربوووێ، نایە دارینەکەئی نوونوو بوو کە بۆی دروست کردبووم و لە کاتی ئاگر هەلایساندەکەئی

دوورگه‌ی به‌هسته سوزده‌که‌دا ده‌مژهنده. ویستم بیژهنم و ئه‌و گۆرانیه بلیم که نونوو فی‌ری کردبووین، لیره‌دا به‌لینه‌که‌ی من و گوگۆم که‌وته یاد که: «ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌کی له ئیمه ئه‌وه‌که‌ی تری گوم کرد، به‌م ئاوازه دیره‌یه بانگی بکا».

نایه‌که‌م خسته سه‌رلیوم و به‌توندی تیم توورانده، له هیچ نه‌ده‌ترسام، به‌لام ده‌نگی‌کی یه‌ک‌جار قورسی لی‌ی ده‌رچوو. ویستم جاریکی تر، تی‌ی بتوویریم، یه‌ک‌سه‌ر گۆرانیه‌که‌ دا‌پ‌ژا، ده‌نگه‌که‌ی له نیو ئه‌و چیا تاریکه‌دا زۆر ئاشکرا و پروون و به‌سۆز ده‌هات، نا به‌لکو زۆر له‌وه‌که‌ی دوورگه‌ی به‌هسته‌ی سه‌وز، زراف و شیرینتر بوو. هه‌موو ئاوازه‌که‌م ژهنی... له‌په‌ر ئاوازیکی پروون و شیرین، له شوینیکی یه‌جگار یه‌جگار دووری نیو چیاکه به‌رپه‌رچی دامه‌وه، توژی کزبوو، به‌لام زانیم ئه‌وه گوگۆمه و وه‌لام ده‌داته‌وه، هیچ روژی به‌قه‌ده‌م ساته‌ دینج و دلخۆش نه‌بووم، به‌شادمانیه‌وه ژهنده‌م و ژهنده‌م و نه‌شمتوانی گریانه‌که‌م راگرم. به‌گۆرانی و گریانه‌وه چومه نیوزگی چیاکه و گویشم هه‌ر له نایه‌ی گوگۆمه که جار‌جار ده‌نگه‌که‌ی نزیکه ده‌که‌وته‌وه. بویه هه‌ولم ده‌دا شوین پیی هه‌لگرم، نه‌خاسمه تا ده‌هات نزیکه و نزیکه‌تر ده‌بووه‌وه. له پاشان هه‌ر له نایه‌که‌ی تره‌وه، ئاوازه‌که‌ تا ده‌هات پروون و پروونتر و به‌رز و به‌رزتر ده‌بووه‌وه.

له هیکرا، له پاره‌وه تاریکه‌که‌ گوگۆم له به‌رده‌مم قوت بوو، ده‌ستم درێژ کرد و گرتم و باسکم خسته سه‌رشانی، ویستم بزانه‌م ئه‌وه یا نا؟ ئه‌وبوو، هیژاترین براده‌رم بوو.

گوگۆم گوتی:

— ئه‌گه‌ر نونووم بینیه‌وه، سوپاسی ده‌که‌م، چونکه بۆ هه‌ریه‌که‌مان نایه‌یه‌کی دروست کرد.

وام به‌دلا هات که ئیمه جاریکی تر، نونوو ده‌بینینه‌وه، بویه گوتم:

– منیش ھەروا، ئینجا گوتم:

– گۆگۆم گیان، ئیستا کام ریگه بگرینه بەر؟

گوتی:

– مادامەکی لەگەڵ یەکدا، کارەکه مان وەک یەکه، خۆمنیش بیرم لەمە دەکردەو.

تەکانمان دا و کەوتینە پێ، تەکان دواى تەکان، بى ئەوێ ھەست بەزەبوونی خۆمان، یا بەرپێگە گومکردن بکەین. لە تەک یەکدا بووین، لە نیۆ ئەو چیا پەشەدا، زۆر بەدنیایی و دەسپەنگینی ئاوازه دیرینه که مان دەژەنی، ژەنینه که ی دەبوو مایە ئاسوودەیی و ھاندانمان، پێگە که لێژبوو، ئەو ئاگرە کزە ی که جارە که ی تر بینیمان، تا دەھات نێرگە ی گەشتەر دەبوو، وەک بلێی: لە نیۆ ئاگردانیکی گەوێتە دەر. بەلێ: ئاگردانیکی بەکلۆکۆی ناوقەدی دیواری تاویرە که دەردەھات، که چووینە نیۆ ئەشکەوتی چەکسازە که، بەدوو قۆلییەو ئاوازه دیرینه که مان دەژەند، گەشتین، ئاگردانیکی گر و سندانى ئاسنگەر و پیاویکمان بینی ھەلتروشکابوو. من لام وایە ئەم کابرایە کەتە و بەھێزترین پیاویکە من لە ژیانما بینیبێتم، قزێکی سوور و ردینێکی سووری ھەبوو، پەشباو بوو، دەست و مەچەکی زل و پان بوو، شتی وام نەدیوو، لەگەڵ دوو برۆی چروپ. کە ئیمە ی دی، لە ژیر برۆو، بەحەپەسانیکەو سەیری کردین و گوتی:

– کى لە نیۆ ئەم چیا یە مندا، ئەو نایە دەژەنی؟

گۆگۆم وەلامى دایەو:

– خانەدانیک و ھاوکارە که ی، خانەدانیکى ولاتە دوورە که، ئەو مێر میوێ، کە لە نیۆ چیاکە ی تۆدا، نایە دەژەنی.

بەرەو پیرم ھات و بەسەرسامییەو نینۆکە تۆخەکانى خستە سەر

ناوچهوانم و گوتی:

- ناوچهوانت چهند جوانه و چاوهکانیشت چهند گهشن. ئەهی ئەم سرووده شیرینه چیه که له نیو ئەم چیایهی مندا دهیژەنیت؟

گوتم:

- ئینۆ، ناردمی بۆ لات و منیش هاتووم تا شمشیریکم بۆ دروست بکە.

گوتی:

- چی لی دەکەیی؟

گوتم:

- له دژی کاتۆ شەپ و بناری پی دەکەم.

که ئەو ناوهم هینا، چهکسازهکه بهتوندی نهپاندی، که من بهر لهمه، نهپاندنی وام نهبیستوووه و گوتی:

- کاتۆ، بمری کاتۆ.

ئەم نهپاندنەهی وهک گۆلهی هه‌ور له نیو کهژ و کهلین و تاویژ و راپه‌وه تاریکه‌کان، که دهنگی دایه‌وه، زایه‌لهی نهپاندنەکهی بوو. راپه‌پی و هه‌ردوو کۆله‌ مشتە رهش و زله‌کهی تیگ کیشا، ئەو چریسه‌یهی که له ناگردانه‌کهی چریسکا، کهوته سه‌ر پوخساره‌ رهش و سه‌خته‌کهی و هه‌مدیس گوتی:

- برووخی، بمری کاتۆ.

هه‌ر هه‌مان چریسه‌ی نیو ناگردانه‌که، کهوته سه‌ر چه‌ندین شمشیری تیژی له زاخدار و، که به‌دیواری ئەشکه‌وته‌که‌وه هه‌لواسرابوون و به‌شپۆه‌یه‌کی زۆر سامناک ده‌بریسه‌کانه‌وه. نزیك که‌وته‌وه تا بیان‌بینم، چه‌کسازه‌که له نه‌پاندنەکهی وهستا و به‌ره‌و پووم هات و گوتی:

- بینیت، شمشیره‌کانت بینی، گشت شمشیره‌کانم تیژ و له زاخداراون، ئەمانه‌م من بۆ کاتۆ دروست کردوووه، من شمشیرسازی کاتۆم.

گوتم:

– جا كه تۆ پياوى ئەويت، بۆ وا دهنه پىنى و دەلپى با بمرى كاتۆ؟

بەتوندى مشتەكۆلە رەشەكەى و يىكنا و گوتى:

– ھەرچەندەيش من شمشىرسازى كاتۆم، بەلام كەس بەقەد من پقى لى ناپىتەوھ.

لە كابرا رامام و ديم بەزنجيرىكى دريژى ناسنين لە ديوارى ئەشكەوتەكە كۆت كراوھ، كە دەبزوى، زپەى دى.

لیم پرسى:

– بۆ وا بەم زنجيره قايمە لەم چيايەدا كۆت كراوى؟ ئەى بۆ زنجيره كەت ناخەيتە نيو نيرگەى ئاگرەكە و لەسەر سندان و بەچەكووش ناپىسىنى و خۆتى لى راناپسكىنى؟

گوتى:

– كاتۆ، كۆتى كر دووم، ھىچ ئاگر و چەكووشىكىش نىيە بىپىسىنى، زنجيره كۆتى كاتۆ، وا بەناسانى ناپسى.

پرسيمەوھ:

– ئەى بۆ لەم كۆتى شەرمە زاربيە، رازى دەبى؟

گوتى:

– چونكە من شمشيرەكانى بۆ دروست دەكەم، ئەو شمشيرانەى كە مرۆقى بىگوناھ و خەلكى نيازپاكى پى دەكوژى، بۆيە بەم زنجيره قايمانە كۆتى كر دووم، ئەويش ئەم شمشيرانەى من ھىچى پى ناكرى.

ئىنجا بەدووچاوى تيزەوھ سەيرىكى كر دم و گوتى:

– من شەو و پۆژ لەم ئەشكەوتە دانىشتووم و شمشير بۆ كاتۆ دەسازىنم،

ئەمەيان دەزانی، بەلام شتی ھەییە نایزانی، تۆ تەماشای ئا ئەوی بکە؟
 بەدوای خۆیەو زنجیرە کوۆتەکانی، بەرەو گوۆشەییەکی تاریکی نیو
 ئەشکەوتەکە راکیشا و لە کەلینی تاویرەکەو، شمشیریکی گرتە دەست کە
 وەك بلێزە لە نیو لەپی دەیلێزکاند و گوتی:
 - ھەزاران ھەزار سالەو من خەریکی دروستکردنی شمشیریکم کە بەرد
 شەق بکا ئەمشەو، ھەر ئەمشەو لێی بوومەتەو.
 لە پاشان شمشیرەکەیی ھەلکیشا و تەنیا بەیەك وەشاندن، درزیکی
 گەورەیی لە دیواری شاخەکە کرد و گوتی:
 - ئەمە شمشیری رەسەنی منە، بلێسەیی گرە، ئەو شمشیرەییە کە بەرد شەق
 دەکا.

لیم پرسییەو:

- جا بۆ ئەم شمشیرە زاخدارەت دروست کردوو؟

گوتی:

- گوئی بگرە، ئەم شمشیرەم بۆ قەرکردنی بیگوناھ و خەلکی نیازپاک
 دروست نەکردوو، ئەم شمشیرەم چاوەرپی کاتۆیە، چونکە زۆر دلەسەختە،
 تێم گەیشتی؟

گوتم:

- نا... زۆر شت لەبارەیی کاتۆو نازانم، تەنیا ئەو دەزانم کە من بۆ شەر
 و کیشەیی ئەو ھاتووم.

گوتی:

- زۆر دلەسەختە و چنگرۆکی لە ئاسنە؟

گوتم:

- چنگرۆكى ئاسن؟

گوتى:

- بۇ نازانى؟ دەستى راستى داپاچراوه و لەجياتى ئەو، چنگرۆكىكى لە ئاسنى بۇ كراوه!

گوتىم:

- جا بەو چنگرۆكە ئاسنىنە چى دەكا؟

گوتى:

- دلى خەلك لە سىنەيان هەلدەقەنى، هەلدەقەنى و دلىكى بەردى لە شوين دادەنى، هەموو دەورەيان لىداوه، دەبى دلىان لە بەرد بى، ئەمە فەرمانى ئەوه.

كە ئەمەم بىست، پەست و بىزار بووم، تاسەمەندى ئەو ساتە بووم كە: رووبەرووى كاتۆ بىمەوه و بجەنگم. چەكسازەكە لە تەنىشتەوه وەستابوو، بەدلىنەوايىيەكەوه، شمشىرەكەى بەهەردوو دەستى رەشى لە مشتۆيەوه گرت. ئەمە وای لى كردم كە بەراستى ئەم شمشىرە بەهادارترین سامانىكى ئەوه. بىم گوت:

- ئەم شمشىرە هەو جۆشەم پى بىخەشە، تا بەرەنگارى كاتۆ بم.

بۇ ماوهيەك چەكسازەكە بىدەنگ وەستا، لەپاشا سەيرى كردم و گوتى:

- ئا بەلى، دەبى تۆ ئەم شمشىرەم بىهەيت، ئەو شمشىرەى كە بەناوى (بلىسى ئاگر) ناوزەدم كردووه، چونكە چاره و ناوچەوانت زۆر جوان و چاويشت زۆر گەشن، لە نىو چياكەى منىشدا، گۆرانى بەسۆزت چرپوه.

ئىنجا شمشىرەكەى دادەستم، وام زانى ئاگرى لى دەپرژى و تىنى دەگاتە ناخمەوه. لەو ساتەدا هەستم بەهيزىكى بى بن و سەراسا كرد. كابرا چووه نىو دىواری ئەشكەوتەكە و كەلەبەرىكى گەورەى كردووه، شەبایەكى سارد

و به فراوی هه‌لی کرد، گویم لی بوو، دهنگی شه‌پۆله‌کان هاشه‌یان ده‌کرد.

چه‌کسازه‌که‌گوتی:

- کاتۆ زۆر شت ده‌زانئ، به‌لام نازانئ من ئەم چیا‌یه‌م کون کردووه و
که‌له‌به‌ریکم بۆ زیندانه‌که‌ی خۆم کردووه‌ته‌وه، چه‌ندین سا‌له‌ خه‌ریکم، تا ئەم
که‌له‌به‌ره‌م بۆ زیندانه‌که‌م بکه‌مه‌وه.

چوومه‌ لای که‌له‌به‌ره‌که‌ و له‌ که‌لینیا سه‌یری ده‌ریاچه‌ مردووه‌که‌م کرد که
ده‌وری له‌ کۆشکی کاتۆ داوه، کۆشکه‌که‌ خه‌م و په‌شیکی وای پۆشیبوو، که‌ من
هه‌رگیز شتی وام به‌چاو نه‌دیوه. ئەو پۆشنا‌یییه‌ی که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌ر
ده‌ریاچه‌ مردووه‌که‌، ده‌رده‌فرتا، هه‌ر له‌ چاوی دیوی ده‌کرد.

گۆگۆم هات و له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ وه‌ستا، نقه‌مان له‌ خۆمان بریبوو، بیرم له
ململانئیی داها‌توو، ده‌کرده‌وه، گویم لی بوو، چه‌کسازه‌که‌ له‌ دوامانه‌وه
ده‌یگوت:

- دی... دی... دی... ئەمه‌ دوا جه‌نگی کاتۆیه، دوا جه‌نگ.

چنگرۋكى ئاسنين

113

مىو جگەرگۆشەكەم (۸)

په له هه ورېکې رهش بالی به سهر دهریاچه ی مردودا کیشا، نیو با و باهوژ پر بوو له فیژوواژ و هه راهه رای چوله که فروسمینراوه کان، شه پوله کان له نیو تاریکیدا هاژوواژ بوو بوون، ده بوايه قايغه که ی نیمه له نیو دهریاچه مردووه که وه تیپه ریټ، له وان هیشه نه گهر خو ی له و تاویره به رده ی که له ژیر کو شکی کاتوی دایه، بدا په راش په راش بی.

چه کساره که له تهنیشتمانه وه راوه ستابوو، له که لینی نه شکه و ته که یه وه چاودیږی ده کردین، قايغه که له که نداویکی نیو چیا که له نگره ی گرت، که نداوه که که وتیووه دیواری تاویره به رده بلنده که، چه کساره که گوتی:

– کاتو ژور شت ده زانی، به لام نازانی دهریاچه مردووه که له نیو چیا که وه دووبه دهر بووه و هیچیش له باره ی په نامه کی هم که نداوه نازانی، هه روا له باره ی قايغ و شوسته نه ینیه که ی خواره وه ی که لینه که.

لیم پرسى:

– نه گهر نازانی سه ول لی ده ی بو هم قايغه ت راگرتووه؟

گوتی:

– ده توانم له که لینه که وه دهرچم و تا بو م ده کری کۆته کانم به دوا ی خو مدا راکیشم، به مجوره ده توانم بو مه و دایه که له نیو هم که نداوه نه ینیه م، سه ول لی دم.

به له شه زه به للاح و پیسته په شه که ی له نزيك که لینه که راوه ستابوو، له و ی

له لای شوسته نهئینییهکه، زور تاریک و نووتەك بوو، بهئاستەم دەمتوانی ببینم، گویم لی بوو پی دەکەنی، پیکه نینیکی زور سەیر و ترسینەر، که وای نیشان دەدا، نازانی چون پی بکەنی، خو هەر خۆیشی گوتی: «کاتو، زور شت دەزانی، بەلام شتیکی هەلبژاردوو، نازانی ئەمشەو لەم دەریاچە مردوو نیو قایغەکهی مندا چی هەیه.» بۆیه گوتم:

– شتیکی هەیه تو نازانیت، نازانیت که ئایا جاریکی تر ئەم قایغەت چاو پی دەکەوی یا نا؟ لهوانهیه هەر لهسەر دەریاچە مردووکه لهنگەر بگری، لهوانهیشه وهك جۆلانه له نیو شەپۆلهکاندا له هەلبەزو دابەز دابی، من و گوگۆمیش له نیو ئەو جۆلانهیه خەوتووین، تو چی دەلیی؟

– من تەنیا ئەوه دەلیم: میر میوگیان، بەدنیایی بنوو، بەدنیایی له نیو ئەو قایغەدا بنوو، که شەپۆلهکان رای دەپێچن.

کهوتەمە سهول لیدان، تا چهکسازەکه له نیو تاریکیدا نقووم بوو و بانگیشی دەکردین، بەر لهوهی بچینه نیو پوی کهنداوه تەلەزگەکهی نیوان دەراوه نهئینییهکهی چهکسازەکه و دەریاچە مردوووه، بەدەنگیکی رێژنده دەیگوت:

– میر میوگیان، کاتی چنگرۆکه ئاسنینهکه دەبینی، زور وریای خوت به، ئەگەر به شمشیرەکهت کهمەر بهسته و ئاگەدار نهبی، ئەوا کوتایی بهمیر میو دی.

دەردەنگەکه بهکزی، له نیوان دیواری تاویرەکهوه، دەلهرییهوه: «کوتایی بهمیر میو دی، میر میو، کوتایی میر میو». دەنگەکه زور خەمگین بوو، بەلام من بواری بیرکردنەوهم نهما بوو... لەم ساتەدا شەپۆلهکانی نیو دەریاچە مردووکه، بههەلکشان و داکشانیکهوه، قایغەکهی ئیمە له چپای چهکسازەکه زور دوور خستهوه، لهسەر ئاوهقوول و بلوقاوهکه هەر سهولمان لی دەدا. له هەموو خاکیک دوور کهوتبووینهوه، هەستمان بهبجووکی و

تەنبايى خۇمان كرد.

گۆگۆم گوتى:

- خۇزىيا ئەم قاىغە ئەمەندە بچووك و ئەم دەرياچە يەش ئەوئەندە قوول و ئەم شەپۇلانەش ئەمەندە ھاروھاج و ئىمەش ئەمەندە بچووك، نەبوينا يە! پەح! شەپۇلەكانى نىو دەرياچە مردووكە چەند بەتەوژم بوون، ھەرگىز شەپۇلى وا بەتەوژم نەديون، كە سەرشىتانه لە يەك گىر دەبوون و دادەكشان و بەرەو ئىمە شالا ويان دەھىنا... سەول لىدان دادى نەدا، ناچار ھەردووكمان بەھەموو ھىزىكمانەو خۇمان بەسەولەكانەو ھەرت، لەپىر شەپۇلى بەگۆژمە گۆژمەو ھات و يەكى لە سەولەكانى راپىچا. شەپۇلىكى تر بەھارە و ھارەو ھات و سەولەكەى ترى تىكشكاند، شەپۇلەكان تا پەراويزى ئاسمان ھەلدەچوون و شلپەيان لە قاىغەكەمان دەھىنا... گۆگۆم گوتى:

- ئىستا بى سەولين و زۆرىشى پى ناچى قاىغەكەش لەدەست دەدەين، چونكە كە شەپۇلەكان تەنگمان پى ھەلچن، بەرەو تاویرەكەى كاتۆ دەبىنەو و قاىغەكەمان ھەلا ھەلا دەبى، ئەو كاتە بى قاىغ دەمىنەو.

بالندە فروسمىنراوھكان، لە ھەموو لایەكەو ھەلڤىن و دەورەيان لى داین و دەستیان بەگازە گاز و شىن كرد، لە تەنىشت ئىمەو ھەلدەڤىن و منىش لە گىژىنەى ئەو تارىكىيەدا، بەتەواوى چاوه پىشنگدار و خەمگىنەكانم دەبىنى، لىم پرسىن:

- ئايا لە نىو ئىو، بەرەو نونوو ھەيە؟ ئەى لە نىوتان خوشكى ژىرى ھەيە؟

كەچى چۆلەكەكان بەچاوى چكۆلانەى پىشنگدار و بەناتومىدبىو ھەيە سەيرىان دەكردم و بەنامۆبىو ھەيە شىن و رۆرۆيان بوو. ئىمە بى سەول ماینەو، لە قاىغەكەش ھىوا بر بووین، بۆیە يەكسەر بەرەو كۆشكى كاتۆ ملمان نا، شەپۇلەكان دەیانوىست بمانبەزىن، زانىم بەرەو تاویرەكە پالمان

پېوه دەنن و ناچارېشمان دەكەن له ژېر پېي كاتودا بكهوېنه گيانه لا. ورده ورده له تاوېره به ترسه كه نزيك، نزيكتر بووېنه وه. پتر، پترېش له كوښكه چاو ئه هرېمه نه كه نزيك كه وتېنه وه، قايغه كهش دوور، دوورتر كه وتوه، شه پوله كانېش هار و گېژتر بوو بوون.

گۆگۆم گوتى:

– ميوگيان، ته واو ئه مه كو تايمانه، كو تاى.

له و ساته دا، كه ئېمه له لېستى مردوواندا بووېن، شتېكى زور سهرېر پووى دا، شه پوله كان داكه وتن، قايغه كه يان له نيو تووله رېيه مه ترسيه كانه وه، به ره و تاوېره كه ي ژېر كوښكى كاتو راکېشا و خستيانه سهر ئاو. نه مزانى شه پوله كان بۆ له سهره تاوه ئه مه نده توند و توورپه بوون، كه چى له پېر داسه كنان؟ له وانه يه رقيان له كاتو بېته وه و ده شيانه وى يارمه تى ئه و كه سه بدهن كه له گه ل كاتو ده جه نگی؟

گاها! جارن ئه م ده ریاچه مردووه، ده ریاچه يه كى پېرۆزه يى و به خته وهر بووه و ئه و تاوېره كپانه ي له ئامېز ناوه، ده ریاچه يه كه كه رۆژانى هاوېن لېزگی خورى ورشه دار داى پۆشيوه و به مېهره وه ده سبازى له گه ل شه پوله كان كردووه، گاها! جارن مندا لان مه له يان تېدا كردي و له ته نگالېدا گه مه يان ساز دابى و پېكه نېنيان رژابېته سهر پووى ئاوه كه. نه ك وهك ئېستا ده بېنېن، كه پره له واته وات و شېن و فيغانى بالنده فروسمېنراوه كان. لام وايه ههر ئه مانه، وايان كردووه كه شه پوله كانى له ده وره ي ئېمه دا له نگر بگرن و داسه كنىن و له رۆشنايى په نجه ره ي چاو ئه هرېنمه كه ش بمانشارنه وه. به ده ریاچه كه م گوت:

– سوپاس بۆ توو ده ریاچه كه، سوپاس بۆ ئيوه ش ئه ي شه پوله هارو هاجه كان.

شه پوله كان دامردن، ئاوه كه ش داسه كنى و له نيو تاريكيدا ورتى لى برا

و وہلامی نہدایہوہ. ئالہوئی لہو بہرزاییہی بان سہرمان، کۆشکہکەئى کاتۆ لہسەر ترۆپکى تاویرہ زلہکە چەقى بەستبوو، ئیستا ئیمہ لہسەر کەنارہکەین، لہ جاران زیاتر لئی نزیک بووینہوہ. ئەمشەو شەوى جەنگ و بہرہرہکانیہ. لہ خۆم دەپرسی: «تۆ بلئی ئەوان بہم کارەیان زانیبی، ئەوانہی کە ہزاران سالہ، چاوە چاوی ئەمشەوہی جەنگن؟ یا بیر لہمن دەکەنہوہ؟ ئاخۆ باوکی پادشام بیرم لى دەکاتہوہ؟ خۆزیا، حەز دەکەم بیرم لى بکاتہوہ. دەشزانم ئیستا لہ شوینیکی دوور، تەنیا دانیشتووہ و بیر لہ من دەکاتہوہ بەدلساردییہکەوہ لہگەل خوی دەدوی و دەلی: «کورم میو!»...

شمشیرہکەم لہ کالان راکیشا و ہستم بەگەرماييہکى وەک پەنگرہ ئاگر کرد... ھای! لہوشوہ سامناکەئى چاوەنۆرمہ. دەبی لہمە زیاتر وچان بگرم. موکور بووم کە بہمەرگیش بہرہنگاری کاتۆ بم، دەبی ئەو شەرہ بہرپا بی، لہمەودوايش میو چی لى دى، باببی! گوگۆم گوتى:

– زۆر برسیمہ.

نانہ برسییہتى شکینہکەم دەرہینا و لہ نزیک تاویرہ زلہکەئى بن کۆشکى کاتۆ خواردمان، کە خواردمان ہستمان بہتیری و ھیز و شادمانییہک کرد، بہلام تەنیا یەک پارچە نانمان مایہوہ و نەشماندەزانى کەئى دەبخوین. بەگوگۆم گوت:

– دەبی ھەلگژیینہ سەر تاویرہکە، ئەمەیان تاکە رینگە یەکە بۆ کۆشکہکەئى کاتۆ. گوگۆم ھەلی دایە:

– دەبی وا بکەین.

سەرکەوتین، تاویرہکەئى بان سہرمان زۆر بلند بوو و زۆریش سامناک و تووش و ئاستەنگ... گوگۆم گوتى:

– خۆزیا! ئەم تاویرانہ ئەوہندە لێژ و شەویش ئەوہندە تاريک و ئیمەش ئەمەندە بچووک و تەنیا نەدەبووین.

خۇ ئەگەر ورشەي ئەو چرايە لە شوورەكە بىدا، ئەوا دەمانبىنى و كۆتايىمان پى دى و تەنيا رىمەكەي بۆمان رادەوشىنى و بەس، ئەو ساتە پىويست ناكە بەدواي ئەو دوژمنە بگەرى كە سواری ئەسپە سىپىيەكە بوو، ھەر بەتەنيا ھەلخلىسكانىكىمان، لىنگ و قووج بەرەو دەرياچە مردووەكە دەبىنەو و تاھەتايە ون دەبىن، يەكى لە شۆقارەكان گوتى:

- با ھەموو شوينىك بگەرىين. چراكەت ئاراستەي تاويرى كۆشكەكە بگە، لەوانەيە ئىستا دوژمنەكە لە ھەلگزان دابى، با لە ھەموو شوينى بەدوايدا بگەرىين، شۆقارەكەي تر، چراكەي ھەلگرت و بەرەو شوورەكە بوو، ورشەكەي ئەو ناوہى رۇشن كردهو، باوہشمان گرتە يەك و وەك دوو مريشك لەبەردەم پشيلەيەكدا كەوتىنە لەرزە.

ورشەكە تا دەھات نزيكتر دەبوو، گۆگۆم چىپاندى:

- تەواو، كۆتايىمان ھات.

كەچى لەم ساتەدا شتىكى سەير پووى دا، تيمە چۆلەكەيەك لەودىوى دەرياچەكەو پەيدا بوون، چۆلەكە فرسەپىراوہكان، ئاسمانى دەرياچەكەيان بەپەرەوازەو تەنى، چۆلەكەيەكيان بەتيرى ھەلفرى و خۇي لە چراي دەس شۆقارەكە دا كەوتە زەوى. لە ژىرەو ورشە ورشكىمان بىنى، چراكە بوو بەرەو دەرياچەكە شۆر بوو، ھەر لەو ساتەشدا تەنىكى رۇشمان بىنى، بەرەو خوار دەبوو، ئەو تەنە ئەو بالندەيە بوو كە پزگارى كردين، بە شەقەي بالەكانى لە نيو شەپولى دەرياچەكەدا نوقمەسار بوو، يەكجار بوى پەروش بووين.

ھەرچەندەيش دەمرانى نامبىستى، بەلام چىپاندىم:

- سوپاس بۆ تۆ ئەي چۆلەكەكە.

گرىانىك بۆ ئەو بالندەيە قورقوراگەي گرتىم، بەلام يەكسەر دوو شۆقارەكەم بىر كەوتەو... ھىشتا نەگەيشتووينەتە تروپكەكە، مەترسش

دورهی داوین، دوو شوقارهکه لهو چولهکویه زور پهست و سوخت بوون...
بهر له نیمه لهسه شورهکه وهستان، من وانیم شفقه رهش و توقینه رهکان
ببینم، گویشم له بریس بریسی گروقه بهیان بی، که دهیانگوت:

– بابگه پین، هه موو شوینی بگه پین، له وانیه دوژمنه که لیروه دور
بی، له وانیه شته نیستا له لایه کی دیکه وه هلدگژیته شوروی کوشکه که... با
بگه پین، هه موو شوینی بگه پین.

چونه لایه کی تر و سهیری نهو لایه بیان کرد. چرپاندمه گوچکه ی گوگوم:
– یاللا خیراکه.

به پهله پهله هه لپه رکاین، تا بگه یه ترویکی تاویره که، زور به تیژره ویش له
نیو نهو تاریکیه دا به رهو کوشکی کاتو بووینه وه و خومان له په نای
دیواریکی رهشی کوشکه که له مه لاس نا، ههست و خوستمان له خو بری،
چونکه لهو دوو شوقاره دترساین، نی نه وهک بمانینن.

گوگوم چرپاندی:

جا چون بچینه نیو کوشکه که ی کاتو؟ چون؟ خو نه وه ره شترین کوشکی
سه رپووی نه م دنیا یه یه!

له م ساهدا ده رگه یه که له دیواره که کرایه وه، ده رگه یه کی رهش به نه سپایی
له تهنیشتمانه وه. هیچ دهنگی که نه ما و دنیا زور خاموش و ترسناک بوو. من
نیازخواز بووم – که متا بیژ – گویم له جیره ی ده رگه که بی، خو نه گهر گویم
لهو جیره یه، له نزمترین جیره ش بووایه، که شه که بهم چه شنه ترسناک
نه ده بوو، خاموشی نه م ده رگه یه له خاموشی هه ر ده رگه یه کی دی پتره...
دهستی یه کترمان گرت و به رهو کوشکی کاتو ملمان نا، ترس و بیمی کی
مه زن جهسته مانسی خرؤشان دبوو، ده رپه زور تاریک و نووته که بوو،
دنیاش وه که سه هول به ند، بی دهنگیه دیو جامه ئاساکه ی نیو کوشکی کاتو، له
را ده به ده ر خاموش بوو... له ده رگه وه ریگه یه که مان به دی کرد، که به رهو

په‌یژه‌یه‌کی بچووک و باریکی سهر به‌ره‌وژوور ده‌چوو... ریگه‌که ره‌شترین ریگه‌یه‌ک بوو که من له ژیانما بینیبیتم، گوگوم چرپاندی:

– نیازمه‌ندم ئەم تاریکییه دامان نه‌خورپینی، ئاواته خوازیشم کاتۆ له‌گه‌لمان زۆر دل‌سهخت نه‌بی، ئیمه‌ش له‌م ته‌نیا‌یه‌ماندا ئەوه‌نده بچووک نه‌نوینین.

ده‌ستم دایه شمشیره‌که‌م له‌ په‌یژه‌که سهرکه‌وتین، من ئینجا گوگوم. هه‌ندی جار له‌ خه‌ونما ده‌مبینی، هام له‌ نیو چه‌ندین خانووی تاریک و سه‌یر و ترسینه‌ر، ری ده‌که‌م، ژووره‌کانی تاریکن و منیش له‌ نیویدا گیرم خواردوووه هه‌ناسه‌شم سواره، له‌سه‌ر زه‌مینه‌که‌هیشی چه‌ندین درز و قورتی قوول و ره‌ش له‌ ژیر پام ده‌کرینه‌وه و په‌یژه‌کانیش ری‌نوینیم ده‌که‌ن. هه‌ستم به‌شتیکی ئاوا ده‌کرد، به‌لام له‌ خه‌ونیشما هه‌رگیز خانوویه‌کی تۆقینه‌ری وه‌ک ئەمه‌ی کاتۆم نه‌بینیوه.

سهرکه‌وتینه سهر په‌یژه پیچه‌لپنچه‌که، نه‌شمانده‌زانی له‌ سه‌ره‌وه چیمان تووش دی. له‌ پشته‌وه گوگوم گوتی:

– من ترسکی زۆرم لی نیشتوووه.

ئاوړم دایه‌وه تا ده‌ستی بگرم، که‌چی یه‌کسه‌ر له‌ به‌رچاوم نه‌ما و دیواره‌که هه‌شاری دا. له‌سه‌ر په‌یژه‌که ته‌نیا بال مامه‌وه و هه‌ستم به‌ته‌نیا‌یه‌کی کوشنده‌ی، پتر له‌و ته‌نیا‌یه‌ییه کرد، که له‌ چپای چه‌کسازه‌که‌دا یه‌کتریمان بزر کرد، له‌ هه‌موو جاری زیاتر هه‌ستم به‌ته‌نیا‌یی کرد. نه‌مویست هاوار بکه‌م، به‌لام دوو ده‌ستی له‌رزۆکم له‌ رووی ئەو دیواره‌دا بینی که گوگومی تیدا هه‌شار دراوه... گریام و چرپاندم:

– گوگوم گیان، تۆ له‌ کوئی؟ تۆ له‌ کوئی گوگوم گیان، بگه‌پنوه! دیواره‌که له‌ ژیر ده‌ستما زۆر سارد و سهخت بوو، هیچ درزیکی تیدا نه‌بوو، تا گوگومی تیدا هه‌شار دری. هه‌موو شتی وه‌ک جارێان دامرکا، گوگوم وه‌لامی قسه و

گریانمی نه دایه وه، هه موو شتی داسه کنا بوو. بروا ناکه م هیچ مروقی له کاتی سه رکه وتنی سه ر په یژه که به قه د من ههستی به ته نیایی کردبی، هیچ لاقیکیش به قه د لاقی من قورستر و به ره راوتر نه بوو، به تایبه تی که ده مویست له سه ر په یژه که به رزی بکه مه وه، له سه ر دوا په یژه دا، نه شمه د زانی ئه مه دوا په یژه یه یا ترۆپکه که! جا چۆن له م تاریکییه دا ئه وه م بۆ بدرکینری، که قاچم به رز کرده وه، هیچ پیگه یه که نه ما بوو له سه ری بوهستم، که که وتم هاوارم لی هه لسا و ویستم شتی بدۆزمه وه و بیگرم، به حال خۆم له په یژه که ئاو یزان د و به دوا ی پیگه یه که ده گه رام تا له سه ری بوهستم، هیچم نه دۆزییه وه، به خه رهن دیکی هه زار به هه زاری رهش هه لواسرا بووم، کهس نه بوو رزگارم بکا، دوا ی چهن د ساتی بۆ نیو هه ل دیره که لینگه و قووج ده بمه وه و سه ربه ره و ژیر ده پۆم. ئه مه کۆتاییمه. وام به بیرا ده هات.

له زریکه م دا:

- رزگارم بکه ن، با یه کی رزگارم بکا.

به کزییه وه گوتم:

- گوگۆم گیان، باوانه که م گوگۆم گیان، رزگارم بکه.

له بهر تاریکی نه متوانی به دی بکه م، نه متوانی روخساره شیرینه که ی ئه و چاوانه ی که له چاوه کانی «بینکه» ده کا ببینم. دهنگی وه لآمی دامه وه، وام زانی دهنگی گوگۆمه و گو تی:

- به لی، من رزگارم ده که م، دهستم بگره من رزگارم ده که م.

دهستم گرت، به لآم دهست نه بوو، چنگرۆکیکی ئاسنین بوو.

شمشیر کی سامناک

پوڙي له پوڙان هر هه موو ٽه مانه له بير ده کم، يه کجاره کي کاتو و روخساره ترسناک و رموزن و چاوه داپلو سينه و چنگرپوکی ناسينه توقينه ره که ي فراموش ده کم، ٽه! که تا سهر داري ٽه پوڙه که کاتوي تيډا فراموش کم، ٽه ژوره خه ماوييه له بير ده کم.

ژوري کاتوي نيو کوښکه که، ٽاو هه واکه ي ناساز و قورسه و پر له ٽامازه ي شه، شه و پوڙ خوي له وي حه شاردها و نه خشه ي پو پوڙه شه رهنگيز و گلاوه کاني دادنا، به دريژايي شه وان و پوڙان له مه لاس دابوو، ٽاو و هه واکه ي پر بوو له به دننگيزي و ده بخنکاندم، که ده شچورا هه موو شتيکي پر له جواني و ژياني له دهره وه ده له وتاند و ده کوشته، گه لا سه وره کاني ده ژاکاند و گوله کاني هه لده وهراند و گژوگي اي هه لده پراوند، ٽه ٽاو و هه واهه مواره، په ژوو پوډ ده بوو، به ي خوري ده گرت، ٽه شوينه پوڙي تيډا نه بوو، هر سيا شه و نيمچه شه بوو. سه يريش نييه ٽه گهر په نجه ره ي ژوره که وهک دوو چاوي دزيو و به دخواز له سه ر پوي ده رياچه ي مردوودا ده چريسکايه وه.

شه رهنگيزي کاتو له په نجه ره که وه ده يمراند. شه و پوڙ نه خشه ي پوڙه گلاوه کاني ده کيشا، ٽا ٽه مه ٽه ژوره يه که کاتو مني تيډا به ند کرد، کاتي که ده ستم دريژ کرد و شمشيره کم به کار نه هينا، شو قاره په شه کاني منيان ده سگير کرد و به پال منيان برده به رده مي. گوگو م به له من گيرابوو، نيگه ران و په نگی زهره هه لگه پابوو، که مني دي، به کزييه که وه گوتي:

— ميو، ٽه مه کو ٽايي مانه.

كاتۆلېمان بەژوور كهوت، هه موو شەپخووزى و پوخساره ترسناكه كهيمان بىنى، هيچى نه گوت، تەنيا سەيرى كردين، شەرخوازيه كهى وهك روياريكى ساردوسر بەرهو پرووم دادەكشا و وهك ئاگرى گردار بەرهو دەستوپېمان دەخشا و چاوى دەگەزىن و لەگەل هەناسەكيشان دەرژايە نيو سيبه كانمانهوه. شەرخوازيه كهى هەر هه موو شانەى جەستەمى تەنيوو، يەكجار شەكەت بووم، نەمدەتوانى شمشيره كهەم هەلكيشمهوه. شوقارهكان شمشيره كهەيان دا بەكاتۆ، سەرنجم داىي هانابر بوو، بەشوقارهكانى گوت:

– من لەم كۆشكەمدا، شمشيرى وام نەديوه.

چووە لای پەنجەرەكه و لە شمشيره كهەى دەستى رامما و گوتى:

– چى لەم شمشيره بكهەم؟ بى تاوان و نيازپاكان بەم جووره شمشيره كهەلەپاچه ناکرین! چى لى بكهەم؟

چاوہ زپه مارينه كانى لى زهق دەكردم. ئاي! كه چەندەم حەز دەكرد بيزانپايە، من چەند ئەو شمشيره مەبەستە. لە پاشان بۆلاندى:

– توورپى دەدمە نيو دەرياچه مردوووهكه، بۆ ناخى ناخى ئەو دەرياچهيه، تا لە كۆشكەمدا شمشيرىكى جگه لە ئەمانەى من نەمىنى.

شمشيره كهەى بلند كرد و لە پەنجەرەكهوه هەواى دا، ديم لە نيو بوشاييى ئاسماندا لوول دەخوا... چەكسازەكه هەزاران هەزار سألە خەريك بووه، تا ئەم شمشيره مووکارو بەردشكینهى دروست كردوووه، هەزاران هەزار سألېشه، خەلك بەهيوان و بەتەمان، من كاتۆلە ناوبەرم! كهچى وا ئىستاكى شمشيره كهەى تووردايه نيو دەرياچهكه و زۆر ئەستەمە جارېكى تر بيبينمهوه... هاتە لامان و لە بەردەمماندا وهستا، كه لە من نزىك بووهوه، خەريك بوو بخنكىم و نەپراندى:

– باشە! چ لەم دوژمنه بكهەم كه هاتوون بمكوژن؟ ئەمە كارېكه و شايانى

لیكدانه و هییه، بیانکه به دوو چولهکه، تا هزاره هزار سال له تهك
 چولهکهکانی تردا، له سهر ئه و دریاچه یه په رهازه بکهن؟
 که بیرى ده کرده و سهرنجه شهرهنگیزهکانی به ره و ئیمه هله دکشا، له
 پاشان به بلمه و بلمه و گوتی:
 - باشه، وایان لیده کهم، یا دلایان هله که نم و دوو دلای بهردینی له جی
 داده نیم، به و دوو دل بهردینه ش ده بنه دهسکه لا و نوکری خوّم.
 خه ریک بوو بگریم و بپاریمه وه:
 - تکات لی ده کهم چاکتر وایه هه بالنده بم، چونکه هیچ شتی به قه د
 دل بهردینه، به د نییه.
 به لام ناچار بووم و فززه لی نه هات، چونکه ئه گهر ئه و داوایم لی
 بکر دایه، به کسه دلکی بهردینی ده دای! به چاره په تیارهکانی که له چاری
 زه مار ده کهن، هه ره که له موسی پی تا ته و قی سهرمان، سهرنجی لی داین
 و بلماندی:
 - یا له قه لاو کاخه که به ندیان کهم تا دهمرن؟ چونکه بالندهم زورن و
 کاسه لیس و نوکهریشم زوره، و چاکتره ئه م دوو دوژمنه م به خمه ناو قه لاو
 کاخه که، تا له برسا ئاو زینگ ده دن و دهمرن.
 له ژوره که که و ته هاموش و بیرکردنه وه، هه ر بیرکردنه وه یه کیشی ده بوو
 به شه رای مهرگ و ژوره که ی قورستر و پر له ئاورینگی به دنیهای ده کرد،
 له پر گوتی:
 - نا به لکو ته نیا یه که شه و له کوشکه کهم به ندتان ده کهم، تا له برسان
 بمرن، شه وی من زور دریزه و برسینه تی تیدا زور به تینه.
 له به رده مم وه ستا و چنگر و که ئاسنینه که ی له سهر شانم دانا و بولاندی:
 - میو، من ده تناسم، ده زانم تو به دوا ی سهری مندا ویلی، کاتی که ئه سپه

سپییەكەتم بینی، من لەوئ دانیشتبوووم و چاوەرپیت بووم، ئەوەبوو هاتی.
چەمایەووە و چرپاندییە گوچكەم:

– تۆ وات دەزانی ئەمشەو شەوی هەرای جەنگە، بەلام بەهەلەداچووی
ئەمی میر میو، ئەمشەو شەوی برسپیەتیە. تا ئەمشەو لەم كۆشكەمی مندا
تەواو دەبی، تۆ دەبی بەتۆپەلە ئیسكوپروسكیك و هیچی تر.

میر میو و یاوەرەكەمی تەنیا ئەو ئیسكوپروسكە جی دەهیلن و بەس.
بەچنگرۆكە ئاسنینهكەمی لە خوانە بەردینهكەمی نیو ژوورەكەدا و چەند
پاژیکمی لی هەلپروا و بەچنگرۆكەكەمی ئاماژەمی بۆ كردین و گوتی:

– یاللا رایان كیشنه نیو قەلاوكاخەكە، رایان كیشن و بەهەوت كلیل
دەرگەیان لەسەر كۆم بكەن، با حەفتا و حەوت شۆقاریش پاسەوانیان لی
بکەن.

لە پاشان لەسەر خوانەكە دانیشت و گوتی:

– دەمەوی بەئاسوودەمی و دلنیایی دانیشم و نەخشەمی پرۆژەمی تر بکیشم.
با کەسیش لەمە زیاتر بەمیر میو خەریك و بیزارم نەکا، کە ئەمشەو رۆمی،
دەچم و سەرنجی لەو ئیسكوپروسكە وردانەمی نیو قەلاوكاخەكەم دەدم.
بای بای میر میو! بەدلنیایی لە نیو قەلاوكاخەمی برسپیەتیدا بنوو.

شۆقارەكان پەلاماریان دابن و لە كۆشكەكەو سەریان خستین و بۆ نیو
قەلاوكاخەكە پەلكیشیان كردین، تا لەوئ گیان بەدین و بمرین. شۆقارەكان
لە هەموو شوینی بوون، راپەو و پەیزەكانی نیوان ژووری كاتۆ و
قەلاوكاخەكەیان تەنیبوو! ئی باشە، بۆ كاتۆ، نەئاوا لە من دەسلەمیتەووە و
چ پیویستی بەم هەموو پاسەوانانە هەیه؟ ئایا لە مروقی دەترسی كە
نەشمشیری هەیه و لە پشت حەوت كلیلی كۆمدراو و حەفتا و حەوت
پاسەوانی دەرەوئەشدا بەند كراو؟

پاسهوانهكان دهستيان گرتين و بهرهو زيندانهكه رويشتين. له نيو كوشكه
رېش و لهندههورهكه، ههنگاومان ههلهههينا و دهرويشتين، له رويشتنا يهك
تاكه شوينمان بيني، پهنجهرهيهكي بالهاويشتووي لي بوو، لهويوه
دهمانتواني حهوشهه كوشكهكه ببينين. له ناوهراستيدا ئهسي بهميخ زنجير
بهسترابوو، ئهسپيكي رېش و له تهنيشتهوهش جوانوهكهه. بينيني ئهه
ئهسپه زور نازاري دام و ميراميسي له دهسچووي بير خستمهوه، لهبهه
خومهوه گوتم:

– دهبي چييان لي كردي؟ لهوانهيه ئيستا نهمايي.

سيخوره شوفاړهكان دهستيان راكيشام و بهزورملي تهكانيان پي دام،
لهه ساتهه هيج بواريكم نهما، تا بير له ميراميس بكهمهوه. گهيشينه ئهه
زيندانهه كهوا شهوماني تيدا بهسهه دهبهين... دههگه ئاسنينه ناقولاكهيان
كردهوه، توورپان داي و خر دههگهيان داخست، حهوت جاران كليلهكانيان
سوړاند. ههردووكمان لهو زيندانهه، تاكوتههرا ماینهوه... زيندانيكي خر و
ديوارهكهه له تهنكه بههه لهچنرابوو، كونهكهه له يهك ديوار و بهتيمياني
قورسي ئاسنين داپوشرابوو، له نيو ئهه توره ئاسنينهوه، گويمان له
ههراوزهناي ئهه بالنده فروسمينراوانه بوو، كه له ئاسماني دهرياچه
مردووهكهه ههلههفرين. لهسهه زهوييهكه دانيشتين و بهبي دهسهلاتي و
بهترس و بهه مههگه كر كه بهه له روييني شهو، يهخههگيرمان دهبي.

گوگوم گوتي:

– نيازخوازم مههگمان ههلهتاو و بهئازار نهبي، له ئههنجامي بي
دهسهلاتي و تهنيايي، نيازخوازم مههگمان ههلهتاو نهبي.

لهسهه زهوي زيندانه بههدينه ساردهكه ههلهتروشكاووين، بهتوندی زور
بهتوندی دهستی يهكترمان گرت، برسپيههتي تهنگهتاوي كردين و خهريك
بوو ونجرونجر بين، برسپيههتيهك بوو، دلپ دلپ خويني دههژين، تا

وامان لیٰ هات تهنیا بیر له پراکشانی سهر زهوییه که بکهین و خهویکی قوول
بخهوین و ههلهستینه وه. بهلام له چاوه پروانی مه رگدا به رهنگاری تاسه ی
نووستن بووینه وه. ژیانی ولاته دووره که مان دهگپراهیه وه. من بیرم له باوکی
پادشام کرده وه، ئه سرین له سهر تیمانجی دیدم قه تیس مابوو، بهلام
برسییه تی برستی شکاندم و هون هون دلویه ئه سری گهرم به سهر
پرومه تمدا رپچکه ی بهست، گوگومیش وه ک من به بیدهنگی دهگریا و
به سهراسیمه بییه وه چرپاندی:

– ئه گهر...! خوزیا ولاته دووره که لیروه وه دوور نه بوایه، دوورگه ی به هه شته
سه وره که دوور نه بوایه، ئیمه ش ئه مه نده که م دهسه لات و تهنیا نه بووینایه.
هه لمدایه:

– له بیرته کاتی که له زوورگ و تهلان و میرگوزاری به هه شته سه وره که
ده سووراپینه وه و نایه مان ده ژهنی و گورانیمان ده گوت؟ له بیرته، گوگوم
گیان له بیرته؟

به خه فه تیکه وه گوتی:

– ئه وه، سهر ده مانیک بوو.

گوتم:

– ده توانین نایه بژهنین، ده توانین ئه و ئاوازه دیرینه یه بژهنین، تا
برسییه تی ده مانگری و ده خه وین.

گوتی:

– با تی هه لکه یین.

به شپرزهی هه ریه که نایه ی خوی گرته دهست، چونکه داهیزرابووین،
ژهنیمان، ئاوازه دیرینه که مان ژهنی. گوگوم له گه ل ژهنینه که دهگریا و دلویه
فرمیسک به سهر گونایدا هون هون ده هاته خواری. له وانیه من له ئه و پتر

گریابم، نازانم. ئاوازهکه یهکجار بهسۆز و گۆداز بوو، بهلام کزبوو، وهک بلیی ئهویش وهک ئیمه و ههر بهم زوانه گیان دهدا و دهمری، کهچی ههر گۆرانیمان دهگوت و دهگوتهوه... گویمان له: بالنده فروسمینراوهکان بوو، بالندهیهک گوئی له ئاوازه کزهکه بوو، هات و له دهرهوهی تهیمانه ئاسنینهکه، کهوته بالهشنه، لهودیو شیشی پهنجهرهکه دهبریسکایهوه و چاوه چکۆلهکانی پر بوون له ژان و خهم... لهپر له بهرچاو نهما، هیزمان لی برا و نهمانتوانی لهمه زیاتر، له ژهنین بهردهوام بین. نایهکهم خسته گیرفانمهوه و گوتم:

- ئیمه وا دواهمین جار، دوا گۆرانی خۆمان چری.

ههستم کرد شتی له نیوگیرفانم ههیه، ئا ئهمه ئهوهکه وچهکه چکۆلانهیهیه که خوشکی ژیری بهکاری دههینا و من دۆزیمهوه و خسته گیرفان. نیازخوایم بالندهکان بگهرینهوه و کهوچهکه ببینن، ئی بهلکو خوشکی ژیری بیناسیتهوه. بهلام تازه بالنده فروسمینراوهکان رویشتن و ناگهرینهوه، ئهوهنده شهکته بووم، لاکهم دههات و کهوچهکه له دستم بهربووهوه. بهگۆگۆم گوت:

- کهوچکیکمان پییه.

گوتی:

- جا چ سوودی ههیه، ئهگهر خۆراکمان نهبی؟

گۆگۆم لهسه مازگی پشت پراکشا و چاوی نووقاند، ئهوهنده شهکته بوو، نهیدهتوانی بدوی. منیش ههروا. لهبهر بی خۆراکی پهژاره دایگرتم. ئیستا ههرچیمان دهسکهوی دهیخۆین. تامهزرۆی نانی برسیهتی شکینهکه بووم، بهلام تازه تا ههلیکی تر، تامی ناکهمهوه، تینووش بووم تا سهرداری ئاوی ئهوه کانیواوه سازگاره بووم که تینوویهتی دهشکینن، بهلام تازه کهرهتیکی تر ناینۆشمهوه... تامهتامی ئهوه شووبایه بووم که پوره ئیدلام، قاوهلتی پی

دهكردم و ههزم لى نهدهكرد، ئىستا ههزم لىيه، ههز له ههرشتى دهكهم كه بخورى و بخورىتهوه، له تهكانىكما هه هه موو ههزم دايه بهرخوم و كهوچكه كهه بولوم بهرز كردهوه و هه بهروالهت خسته نيو دهممهوه. وهك بللى شتى دهخوم نهئاوا. ئاليردها شتىكى سهير پرووى دا، شتى بهكهوچكه كهوه لكابوو، شتى تامى بوژهنى نهو نانهى دهدا كه برسپيهتى دهشكىنى، چىژى نهو ئاوه سازگاردهش دهدا كه تينوويهتى لادهبا، نان و ئاوهكه له كهوچكه كهه دا بوو، تامى نانهكه تير و تهژى كردم. سهيرترين شت لهو كهوچكه كهه نهوهبوو كه، تهواو نهدهبوو، نانهكهى هه بهردهوام پيوه لكاوو، تا وام لى هات لهوه زياترم پى نهخورى. گوگوم بهكه نهفتى لهسه زهويهكه راکشابوو، ههردوو ديدهكانى نووقاندهبون. كهوچكه كهه خسته دهميهوه، هه مووى ليستهوه و هوشى هاته بهر، ئينجا گوتى:

– خهونىكى خوشم بهنانه برسپيهتى شكينه بينى.

ههلم دايه:

– نهوه خهون نهبوو.

گوگوم چاوى كردهوه و دانىشت و زانى هيشتا له ژياندايه و نه مردوووه و برسپيشى نييه، ههردووكممان له بهردهم نهو رووداوه تاس برديوينيهوه، ناوميد بووين بهلام رهگى شادمانيهكه له ناخمان روا.

گوگوم گوتى:

– نهى باشه، كاتو چيمان لى دهكا، نهگه زانى ئيمه له برسان

نه مردووين؟

گوتم:

– نازانم، نهگه دوو دلى بهردينمان نه داتى! من زور لهو دله بهردينه دهترسم، پيم وايه سينه دهخاته خارشت و داي دهرووشينى.

گوگوم گوتی:

– مادامه کی هیشتا هەر شهوه، کاتوش هیشتا نه هاتووه، با کاته که به باسی ولاته دووره که بپرین. با پال بدهینه پال یهک، تا سه مامان نه بی، ئەم قه لاکاخه زور سارده و دانه چۆقهی تیخستووین.

پالتۆکه م له سه ر شان که وته زهوی، هه لم گرت و له خۆم لوول دا، ئەو پالتۆیهی که ژنه ته ونکه ره که، له که تانی نه رم بۆی چینی بووم. له م ساته دا بیستم گوگوم دهلی:

– میو، میو تو له کوئی؟

وه لامم دایه وه:

– لیڤه م، لای ده رگه که.

ئهو مۆمه ی که شو قاره کان بۆیان جی هیشتبووین، تا دوا چرکه ی ژیانمان پی روشن بیته وه، گوگوم دهستی بو دریز کرد و هه لی گرت و له نیو ژووره که سووړاندی، ژووریکی گه لی سامدارمان بینی، ئینجا گوتی:

– من ناتبینم!

من شه و کویر نه بو بووم، چونکه ده رگه و کلیل و هه موو شتیکی نیو زیندانه که ده بینم، ئالیڤه هۆیه که م زانی. به به ره واژی پالتۆکه م له بهر کرد بوو، ته نیا ناواخنه که ی دیار بوو. پالتۆکه م وه رگیڤایه وه. گوگوم به گلله بییه وه گوتی:

– جاریکی تر مه متر سینه، ئەوه خۆت له کوئی شارده وه؟

لیم پرسی:

– ئیستا ده مبینی؟

گوتی:

– ئەه ی چۆن، ده زانم خۆت له کوئی شارده وه.

گوتم:

– له نيو پالتوكهه! لهوانهيه ژنه تهنكهرهكه، سيحري له ناواخنهكهه
كردبى.

چهند جارى پالتوكهه له بهر كرد، زانيم بهم جوړه نابينرئمه وه.

گوگوم گوتى:

– با بهه ممو دنگمانه وه بزريكينين، بهلكو شو قارهكان بيته ژوره وه،
لهو ساته دا دهوانى پالتو فروسمينراوهكه له بهر بكهيت و بهنيوياندا پرت بى
و كوڅكى كاتو بهر بدهيت و بگه رپيته وه ولاته دوورهكه.

پيم گوت:

– ئهه توكوگوم گيان؟

بهله رينه يه كه وه گوتى:

– ناچارم ليړه بمينمه وه.

بهرده واميش بوو:

– چونكه يهك تاكه پالتوى فروسمينراوت ههيه.

گوتم:

– وايه، بهلام يهك تاكه هاوريشم ههيه، ئهگه نه توانين بهسه لامهتى ليړه
دهرچين، كه مردين با بهيه كه وه بمرين.

گوگوم باو هشى پيدا كردم و گوتى:

– بهراستى من دمه وئ، بهسه لامهتى ليړه دهرچيت و بگه يته ولاته
دورهكه، من زور بهخته وهرم چونكه تو دته وئ بهرم نه ددهيت، دمه وئ ئه و
بهخته وهر ييه م بشارمه وه، بهلام پيم ناكري.

كاتى كه ئه و ددوا، شتيكى سهير رووى دا، بهشه قزنى باله وه و بهپهله،

بالئندە فروسمينراوهكان هاتنه لاماڻ و له تيماني په نجره كه نزيك بوونه وه و شتيكيان به دهنووكيان هه لگرتبوو، هه هه موويان له هه لگرتني نه و شته قورسه دا شانيان دابووه بهر، نه و شته شمشيره كه م بوو، نه و شمشيره ي كه بهرد شفقار شفقار دهكا.

گوځوم گوتی:

– ميو گيان، وا بالئنده فروسمينراوهكان، شمشيره كه تيان له ناخي دهريا چه كه بوټ هاورده وه.

به ره و په نجره رام كرد، بازنده م له نيو ته يمانه كه دريژ كرد و شمشيره كه م راكيشا، وهك ناگر ليزگي تنوكه ناويسي لي دهچوپا و دهره مخشا. گوتم:

– سوپاس بو ئيوه نه ي چوله كه كان.

به چاوه چكولانه ي پر ژاروژوور و پرسنگداريانه وه، سه يريان كردم. له پاشان بالئنده يه كه، به شين و زيقرنه وه، به ره و په روچكه ي ئاسماني دهريا چه كه له شقه ي بالي دا و پويي.

گوځوم گوتی:

– من زور به خته وهرم، چونكه نه گهر نايه مان نه ژه ندايه، بالئنده كان شويني ئيمه يان نه ده دوزيه وه.

نه و قسه يه م بيست و رابووم و شمشيره كه م گرتنه دست، شمشيره راسته قينه كه م، بليسه ي ناگر: هيژيكي مهن هاته بهرم، كه من له ژيانما هيژي وام نه هاتووه ته بهر. هه ندي دنكي جيا جيا له نيو ميشكوله ما ده يانزيراند، باوكي پادشام كه و ته وه ياد، وهك بير له من بكا ته وه. گوتم:

– گوځوم گيان، ئيستا جهنگي نيوان من و كاتو دس پي دهكا.

رهنگي زهره هه لگه را و چاوه كان ي زور سه ير بريسكانه وه و گوتی:

– باشه، نه ي چون نه و حوت كليله ده كه يته وه؟ چون به نيوان هفتا و

حهوت شوقار تىدەپەپى؟

گوتىم:

– ھەر ھەت كىلەكە بەم شمشىرەم دەشكىنم، پالتۆكەشم لە چاوى ھەر
ھەفتا و ھەت شوقارەكە دەمشارىتەو.

پالتۆكەم خستە سەرشانم، تەونە سەيرەكەى لە نىو تارىكىدا
دەبرىسكايەو، وا ديارە بەشى رۆشنىردنى ھەر ھەموو كۆشكى كاتۆ ناك،
گۆگۆم گوتى:

– دەزانم لىرەى، بەلام من ناتىنم، تا دەگەرپىتەو من چاوەنۆرتىم.

گوتىم:

– ئەى ئەگەر نەگەمەو؟

ئەو بىدەنگ بوو، منىش كەوتەمە وتەوئىرە:

– ئاخۆ لە دوا جەنگى كاتودا، كى زال بى و سەرىكەوئى؟

زىندانەكە خامۇش بوو، بۆيە گۆگۆم گوتى:

– ميو گيان، ئەگەر نەگەرپايتەو با يادى يەكتر بکەينەو، با بەدرىزايى
تەمەن يادى يەكتر بکەينەو.

ھەلم دايە:

– بەلى، گۆگۆم گيان، من يادى دەكەم، تا دوا ھەناسەش يادى باوكى
پادشام دەكەمەو.

شمشىرەكەم ھەلگرت و لە دەرگە ئاسننەكەم دا، وەك بلئى لە دەرگەيەكى
مينا بەندىم دابى، جا بۆ شمشىرىكە بەرد شەق بكا، لە چاويدا ئاسن مينا
بەندە و ھىچى تر. ھەر بەدو و راوہشاندىن ئەلقەرئىزە زلەكەم شكاند.
دەرگەكەم كرددو و جىرەيەكى لى ھات، ھەر ھەت شوقارەكەى دەرەو لە
پاسەوانى دابوون، كە گوئىيان لە جىرەكە بوو، ھەموويان بەرەو دەرگەكە

شالايان برد. سهيرى دهركا و منيان كرد. به پالتو پيشنگداره كه مه وه
وه ستام. له وانهيە منيان ديبي.

يه كيكيان گوتى:

- گويم له جيپهيهك بوو.

يه كيكي تر ههلى دايه:

- منيش گويم له شتيكى وهك جيپه بوو.

پهرشى هه موو لايهك بوون، به لام منيان نهدي. سييه ميان گوتى:

- من وام زانى نهو جيپه له نه نجامى شه پهنگيزى كاتوه هات.

من لييان دوور كه وتمه وه، شمشير و پالتوكه م گرت و به ههله داوان و پاكه
راك گهيشتمه ژوور كهى كاتو. شو قارهكان له نيو هوول و له سههه پهيژه و
راپه وهكان، پاسه وانبيان گرتبوو. ههه هه موو كو شكه ره شه كه، به شو قارى
رهش ته نرابوو، به لام منيان نه بينى و نه بيست. پام كرده ژوور كهى كاتو،
ببره هاى ببر ههستم به ترس نه كرد. ئيستا من نهو ميويه نيم كه زنجى له
گولستان بنيات دنا و له بهه شته سهوزه كهش يارى ده كرد. ئيستا من
شاهنه ژادم و به رهو جهنگين بوومه ته وه. پام كرده ژوور كهى كاتو، پالتو
فروسمينرا وه كه م، تاريكى كو شكه كهى رو شنه ده كرده وه، له پاكه پاكه م به رهو
ژوورى كاتو به رده وام بووم، شمشيره كه له ده ستما وهك ئاگر ده گرا و
ده بريسكايه وه. زور به توندى مشتوكه يم گرت و به رهو ژوورى كاتو بوومه وه،
بيرم له باوكى پادشام كرده وه، ههستم كرد، نه و يش ببر له من ده كاته وه، ها
ئيستا، ها ده ميكي تر شه رهقه ومى. كه بيرم له شه ره كه كرده وه نه تر سام،
چونكه من شاهنه ژادم و نازانم ترس چييه و شمشيره كهش له نيو ده ستمايه،
كه به رهو ژوورى كاتو بوومه وه، چه ندين ههرا و دهنگ، وهك تا فگه له نيو
تويژالى ميشكما ده يانزيراند. له ده ره وهى ده رگهى ژوور كهى كاتو وه ستام،
ده رگه م كرده وه و بينيم كاتو له به رده م خوانه به ردينه كه دانيشتوو و پشتى

له منه.

پيم گوت:

- ئاور بدەرەوہ جەنابى کاتو، ئىستاکی وختى دواجەنگە هاتووہ.

کە کاتو ئاورى لى دامەوہ، پالتۆکەم داکەند و بەشمشیری دەستمەوہ لە بەردەمى وەستام، پوخسارە شەپەنگیزەکەى گۆرا و بۆر هەلگەرا و گرژ و مۆن بوو، چاوە نەگرسەکانى پى بوون لە ژەهرخەنەى ترس و رق و تۆقاندن. بەپەلە دەستى دایە شمشیریکی تەنیشت خوانەکە و دواجەنگ لەگەل کاتودا دەستى پى کرد. بیگومان ئەمیش شمشیریکی ترسناکی بەدەستەوہیە، بەلام شمشیرەکەى ئەو وەك ئەمەى من نییە، شمشیری من بلێزەدارە و دەبریسکی و لە نیو بادا وەك ئاگر، دەگرێ و بى بەزەبییانەش دادەپاچى. ئەو جەنگە چاوەروان کراوہى هەزاران هەزار سال، تەنیا یەك سەعاتى ماوہ، جەنگیكى سامناک و بى ئامان و خامۆش. شمشیرەکەم وەك بلێسە دەبریسکایەوہ، رووبەرووی شمشیرەکەى کاتو بووہوہ و رفاندی، کاتو بى شمشیر مایەوہ، کە زانى جەنگەکە دواى هات، خیرا کراسە قەیفە رەشەکەى کردوہوہ و سینەى بەدەرخت و نەپاندی:

- لە دلم بدە، دلم، دله بەردینەکەم بسمە! سەردەمانیکە ئەم دلم جوش دەخوا... تیرم تى هەلەدە و بمکوته.

کە سەیری چاوەکانیم کرد، شتیکی سەیرم بینی، بینیم کاتو زور حەز دەکا لەو دله بەردینەى رزگارى بى، لەوانەىە هیچ مروۆقیک نەبى، بەقەد ئەم رقی لە خووی بیتەوہ...! نەوہستام، شمشیری بریسکەدارم هەلگرت و ئاوقەى دلى کاتوی شەپەنگیز و بەردین کرد، لەپەر هەر لەم ساتەدا، کاتو بزر بوو، کەچى کەلەکە بەردیکم لەسەر زوویەکە بینی. تەنیا کەلەکە بەردیک و چنگرۆکیکی ئاسنین.

لە پەنجەرەکەش بۆرە چۆلەکەىەکی چکۆلانە وەستابوو، دەنووکى لە

شوشەكەى دەدا، لە دیمەنى ديار بوو دەیهوئى دەرچیت، بەر لەوه من
نەمدیوو، ناشزانم لە كوئى خوئى شار دیوووه، چومە لای پەنجەرەكە و
کردمەوه تا بیته دەر و برۆا، دەریهپی و بەرزە فر پۆیى و بەشادمانییەوه
گۆرانىی دەگوت، پیم وابى شوقاریك بوو، دەمانیک بوو زیندانىی کرابوو. لە
تەنیشت پەنجەرەكە وەستام و سەیری چۆلەكەكەم دەکرد كە لە ئاسمان
هەلفر هەلفری بوو، بۆیشم پروون بووهوه كە:
شەو پۆیى و كازیوهی زېرین شەبەقى دا.

کورم... میو

به‌ئى: شهو رۆيى و كازيوهى زيرين شهبهقى دا، خور گرشه‌دار و سروهى هاوينيش له تله‌كانى قزى ده‌دام و منيش له به‌ردهم په‌نجه‌ره والاكه وه‌ستابووم و لهو بانچيلهيه سهيرى سه‌ر چه‌مى ده‌رياچه‌كه‌م كرد، ده‌ريا چۆكه‌يه‌كى به‌زروون و ته‌ر و تلييس بوو، تيشكى خور گرتبوويه هه‌مييز و بالنده‌ فروسمينراوه‌كانيش رويشتبوون. ئاي! كه رۆژيكي جوانه، لهو رۆژانه‌يه روو بكه‌يته گه‌شتوگوزار و رابواردن. ته‌ماشاي رووبه‌رى ئاوه‌كه‌م كرد كه به‌شنه‌باي به‌يان كه‌روييشكه‌ى ده‌كرد، هه‌زم كرد شتى فريده‌مه نيو ده‌رياچه‌كه، مروّف هه‌ميشه كه ته‌ماشاي ئاو ده‌كا ئه‌م جوړه هه‌ز و گزوفته داى ده‌گرئ، هه‌ر ئه‌وه بيinne به‌رچاو ئه‌گه‌ر يه‌كى شتى له‌م به‌رزايبه‌وه فرئ بداته نيو ئه‌و ده‌رياچه‌يه، چ جوړه شلپه‌يه‌كى لى دئ. هيچم نه‌دوژيه‌وه ته‌نيا شمشيره‌كه نه‌بئ، توورپم هه‌لدا و لوولى خوارد و شلپه‌ى هات و ئاوه‌كه جما و شه‌پولى زل زلى، لى له شلپه‌ دا. چهنده شه‌پولكي ناسك و جوان كه شمشيره‌كه‌ى تيدا رۆچوو، تا ده‌شهاات ده‌موچركا و ده‌شنايه‌وه و هه‌موو سه‌ر رووى ده‌رياچه‌ى ته‌نييه‌وه.

ده‌ره‌تانكي وام نه‌بوو تا بوه‌ستم و ته‌ماشاي په‌رشبوون و موچرکه‌ردنى شه‌پوله‌كان بكه‌م. ده‌بوايه يه‌كسه‌ر بچه‌ لاي گوگۆم، ده‌زانم ئيستا به‌دلّه قرچيوه چاوه‌نورمه.

له هه‌مان ريگه‌وه رويشتم كه به‌ر له سه‌عاتى لىي تپه‌ريم. هوّل فراوان و راره‌وه‌كان بوّش و خاموش بوون، چ شوقاريكى ره‌شى تيدا نه‌مابوو،

سەرجه میان رۆیشتبوون، تیشکی خۆر هۆلهکانی پر کردبوو، نیوان شیش و پهنجهره و تەونی هەلواسراوی جالجالۆکهکەمی بنمیچهکانی پۆشن کردبوو. پهه! پهه! لهم کۆشکه کۆن و خەم لی نیشتوو. هەژمەت و خامۆشی له هەموو کون و کارزێرکیک تەشەنەئە کردبوو. لهپر ترسام نەوهک گۆگۆم رۆیشتبێ، بۆیه هەنگاو دواى هەنگاوم هەلینا، بەلام کە له قەلاوکاخەکە نزیک بوومەوه، سۆزی نایەى گۆگۆم بیست و دلم داکەوت و هەسامەوه. دەرگەى زیندانەکەم کردەوه و دیم گۆگۆم دانیشتوو، کە منى دى، چاوهکانى ترووسکاوه هەلسا و گوتى:

– دەبوايه بەدریژایی ئەو وهخته نایه بژەنم، چونکه یهكجار بۆت له دلەپراوکیدا بووم.

– لهمهولا پێویست بهدلەپراوکی ناکات.

من و گۆگۆم زۆر شادمان بووین، سەیری یهكترمان کرد و بزەخەنینه دایگرتین و گوتم:

– با لێره تێکشێین، دەرچین و جارێکی تر نهیبینینهوه.

دەستی یهكتریمان گرت و رۆیشتین و کۆشکی کاتۆمان جی هیشت... له هیکرا له نیو گۆرپەپانی کۆشکهکە وهستاین و تەماشامان کرد و دۆش داماین، دەبی ئەو ئەسپه چ بی که بهرهو پیرمانهوه دى، ئەگەر میرامیس خۆی نهبی؟

ئا، میرامیسی پۆینه زێرین بوو، جوانوویهکیش له تەنیشتییهوه هەلبەز و دابهزی بوو. یهكسەر بۆ لای من هات و باسکم ئالانده ملی، بۆ ماوهیهک سەری جوانیم لهسەری خۆی نزیک کردەوه و چرپاندم:

– میرامیس! گیانهکەم، ئەسپهکەم.

بەدوو چاوه وهفادارهکانى چاوى تى بریم، زانیم ئەو له من پتر بۆم

تاسەدارە. لە ناوەرپاستى گۆرپەپانەكە مېخ زنجىرىكى دارىنە ھەبوو، لە تەنەشتىيەو زنجىرە كۆتەك كەوتبوو. ئاليرە زانيم كە مىرامىسەش فرۆسمابوو، ئەو ئەو ئەسپە رەشە زنجىر كراو ھەبوو، كە دويىنى شەو ليرە بينيم، ئەو جوانووش كە لە تەنەشتى بوو، كاتۆ لە جەنگەلە تارىكەكە دەسگىرى كەردبوو. ھەر بۆ ئەم جوانووش، ئەو سەد ئەسپە گريان و فرمىسكى خويىنيان رشت، لەمەولا ئەو فرمىسكە خويىنەى بۆ نارپژن، لە نزيكترين دەرفەتەش بويانى دەگەرپنمەو.

گۆگۆم گوتى:

– ئەى ئەوانەى كە كاتۆ دەسگىرى كەردبوون، كوان لە كوین؟ ئەى بالندە فرۆسماوھكان بۆ كوى چوون؟

گوتم:

– با گەشتى لە دەروەى دەرياچەكە بكەين و بەدوايانا بگەرپين.

سواری پىشتى مىرامىس بووين و جوانووشەش خيرا بەدواماندا ھات. بەرەو دەروازەى كۆشكەكە چووين و لىي دەرچووين، ليرەدا زاوہزاوئىكى سامناكمان بىست، كە ھەرگىز نەمانبىستبوو، زاوہزاوئىكى ترسناك بوو لە پىشمانەو دەھات، زاوہزاوئىكى وا كە زەوييەكەى خستە لەرزە، ئەو كۆشكى كاتۆ بوو، دارماو بوو بەكەلەكە بەردىك. لەمەولا نەقەلاوكاخ و نە ھۆلى ھەژمەتدار و نەپەيزەى ھەلواسراو و نەپەنجەرەى شيشدار نەما، تەنيا كەلەكە بەردىك نەبى.

گۆگۆم گوتى:

– تا ھەتايە، كۆشكەكەى كاتۆ بەدەم باوھ چوو.

گوتم:

– واىە، تەنيا چەند كەلەكە بەردى نەبى.

له تاویره بهردهکە ی بن کۆشکەکە، راپه‌ویکی تهنه‌بەر، به‌رهو ده‌ریاچه‌که هه‌لده‌کشا، راپه‌ویکی تهنه‌بەر و پر له مه‌ترسی بوو، به‌لام میرامیس به‌وریایی ده‌رۆیشت و سمه‌کانی له شوینی شیاو داده‌نا، تا به‌سه‌لامه‌تی گه‌یشتینه‌که‌نار و جوانووه‌که‌ش له ته‌کمان بوو، پۆله منالیک له بناری تاویره‌که وه‌ستا بوون، وا دیار بوو چاوه‌پێی ئیمه‌ بوون، چونکه‌ روخساریان زۆر گه‌ش بوو.

گۆگۆم گوتی:

– هه‌ه! ئەمانه‌ براكانی نوونون، ئەمه‌ش خوشکه‌ چکۆلانه‌ی ژیرییه‌، مناله‌کانی تریش ئیستا بالنده‌ی فروسمینراو نین.

له‌سه‌ر پشته‌ی میرامیس دابه‌زین و مناله‌کان به‌رهو پیرمان هاتن. شه‌رمیان له‌ چاو ده‌باری، به‌لام له‌ هه‌مان کات ته‌باترو دلگوشادتر بوون. زارۆیه‌که‌ له‌ براكانی نوونوو ده‌ستی گرتم و نه‌یویست که‌س ببیستی، بۆیه‌ چرپاندییه‌ گۆچکه‌م:

– من زۆر به‌خته‌وه‌رم که‌ تو پالتۆکه‌ی منت له‌به‌ره‌، به‌خته‌وه‌رتريشم چونکه‌ ئیمه‌ ئیستا چه‌ند بالنده‌یه‌کی فروسمینراو نین.

کچۆله‌یه‌کیش، که‌ تاقه‌خوشکی ژیری بوو هات، سه‌یری منی نه‌کرد به‌شه‌رمیکه‌وه‌ رووی له‌ ده‌ریاچه‌که‌ کرد و چرپاندی:

– من زۆر به‌خته‌وه‌رم، چونکه‌ که‌وچکه‌که‌مت به‌کار هیناوه‌، به‌خته‌وه‌ریشم که‌ ئیتر له‌مه‌ولا ئیمه‌ چه‌ند بالنده‌یه‌کی فروسمینراو نین.

برای دووه‌می نوونوش هات و ده‌ستی له‌سه‌ر شان دانام و گوتی:

– من به‌خته‌وه‌رم، چونکه‌ شمشیره‌که‌مان له‌ ده‌ریاچه‌که‌وه‌ بۆ هینای، به‌خته‌وه‌ریشم که‌ له‌مه‌ولا وه‌ک بالنده‌ نافروسمینرین.

گوتم:

- ئیستا، وا شمشیرکه له بن ده‌ریاچه‌که دایه، ئه‌مه‌ش کاریکی باشه، چونکه له‌مه‌ولا کارم به‌شمشیر نابیی.

براکه‌ی نوونوو گوتی:

- ئه‌مه‌ راسته، چونکه جاریکی تر نابینه‌وه به‌بالنده‌ی فروسمینراو. سه‌یری زارۆله‌کانم کرد و گوتم:

- ئه‌ی کوا کچی ژنه ته‌ونکه‌ره‌که؟

که‌س وه‌لامی نه‌دامه‌وه، هه‌مدیس دووباره‌م کرده‌وه:

- کوا کچی ژنه ته‌ونکه‌ره‌که، ده‌مه‌وی پئی بلیم که: دایکی ناواخنی پالتۆکه‌می به‌ته‌لی سیحراوی چنیوه.

براکه‌ی نوونوو گوتی:

- مه‌به‌ستت میلیمانی کچه چکۆلانه‌که‌یه، که ژنه ته‌ونکه‌ره‌که‌ی دایکی گومی کردووه؟

گوتم:

- ئا، له‌ کوئییه؟

گوتی:

- ئا... له‌وی پاکشاوه.

مناله‌کان لاکه‌وتن، کچۆله‌که‌له‌ بنار تاویر و له‌ ته‌نیشته‌ پرده‌که‌ پاکشابوو، چومه‌ لای و چۆکم دادا و دانیشتم، جوولیه‌ی لی برابوو، هه‌ردوو چاوه‌کانیشی نووقابوون و دوا هه‌ناسه‌شی دابوو.

براکه‌ی نوونوو گوتی:

- ئه‌م کچۆله‌یه، یه‌که‌ له‌و بالنده‌نه‌ بوو، که‌ خوئی له‌ چراکه‌ی ده‌ستی شوقاره‌ ره‌شه‌که‌ دا و خستی.

هەر يهكجار خه م خوار د، ميليماني مرد، تا من رزگار بكات. من يهكجار
خه مناكم، له مهولا له بهر ميليمان، تامي شادي نازانم، مرد تا من رزگار
بكات.

براکه ی نوونوو هه لی دایه:

– خه م دات نه گری، ميليماني خو ی ئەمه ی خواست، ویستی به ره و چراکه
بروا، ئەوه بوو هه ردوو باله کانی هه لقرچا.

گوتم:

– به لام ئیستا مردوو، بویه من شیوه نی بو ده که م.

براکه ی نوونوو، هه ردوو دهستی هه لقرچاوی ميليماني گرت و گو تی:

– ميليماني گیان، لی رت جی ده هیلین، به لام بهر له وهی برۆین، گۆرانیت
بو ده لیین.

له بناری تاویره که ده وره یان له تهرمی ميليماني دا و گۆرانیه کیان
چری، که خو یان له نیو خو یان شیعه ره که یان هۆنیبو وه:

ميليماني، خوشکی چکۆله مان

ئهو خوشکه چکۆله یه ی که وته نیو شه پۆله کان

که وته نیو شه پۆله کان و باله کانی هه لقرچا

ميليمان! ميليماني!

کپ خه وتوو و جار یکی تر بیدار نابیته وه.

ميليماني گیان، له مهولا هه لنافری

له مهولا له سه ر ئاوه په شه که، شین و فیغان ناکه ی

گۆگۆم گو تی:

– خو زیا به شتی دامان پۆشتایه، با به کراسی دای پۆشین، تا له سه ختی

تاویره که بیپاریزی.

گوتم:

- میلیمانی بهم پالتویه‌ی خوم دای دهپوشم، ئەو پالتویه‌ی که دایکی بو‌ی چنیوم.

میلیمانیم بهو پالتویه‌م داپوشت که ناواخنه‌که‌ی له که‌تانی فرۆسماو بوو، که له گولە سیو نهرمتر و له‌شنه‌بای پیره‌شه‌ویش که ده‌سبازی له‌گه‌ل گژوگیا ده‌کا، ناسکتر، له خوینی دل‌یش گهرمتر، نه‌خوازهللا دایکی ئەم چنیبووی. به‌وپه‌ری دل‌نه‌وایی و ریزه‌وه میلیمانی بیگونا‌هم که نیستا به‌وپه‌ری ئاسووده‌یی له‌سه‌ر ئەو به‌رده پراکشاو بهو پالتویه‌م داپوشت.

لیره‌دا شتیکی سه‌یر رووی دا... میلیمانی چاوه‌کانی کرده‌وه و سه‌یری کردم. به کپی پراکشابوو سه‌یری ده‌کردم، به‌واقورماوی وه‌ستام و سه‌یریم کرد، سه‌یری مناله‌کانم کرد، ئەمیش به‌حه‌په‌ساوی سه‌یری ئەملا و ئەولای کرد و ئینجا گوتی:

- ته‌حا! ئاوی ئەم ده‌ریاچه‌یه‌ چهن‌دی شینه.

ئهمه‌ی گوت و پالتوک‌ه‌ی لادا، نیشانه‌ی هیچ سووتانیکی پیوه‌ دیار نه‌بوو، شادمانی هه‌موو لایه‌کی داگرت، چونکه سه‌رله‌نوئ میلیمانی ژیاپه‌وه.

له ده‌ریاچه‌که‌وه قایغیک به‌ره‌و ئیمه هه‌لده‌کش، یه‌کی زور به‌سرکی و به‌په‌له‌په‌ل سه‌ولی لی دها، که نزیکه‌ته‌وه چه‌کسازه‌که‌م بینی، ئینوی له‌گه‌ل بوو، که له بناری تاویره‌که‌وه گه‌یشت، هه‌ردووکیان خویان بو تاوگه‌که هه‌لدا.

ئینو به‌تاسه‌یه‌که‌وه هاته‌لام:

- میرمیو گیان، ده‌مه‌وی ته‌نیا شتیکت پی نیشانده‌م.

ده‌ستی دریز کرد تا شته‌که‌م پی نیشان دا، گه‌لا سه‌وزه‌ی دره‌ختیکی

چكۆلانه بوو، بەراستی گەلایهكى جوان و پر له ورده رى رى ناسك بوو،
نهرم و تالەكهى مى سەوز بوو.

گوتى:

– ئەمەم له جەنگەلە مردووەكه هیناوه، ئیستا دیم لهسەر درهختىكى ئەم
جەنگەلە روابوو.

بەخوشحالییهوه ئاماژەى بۆ کردم، سەرەبۆره شانەكراوه بچووكەكهیشى
بەرزە بوو و دەنیشتهوه، بەرزە بوو و دەنیشتهوه، ئینجا گوتى:

– هەموو بەیانیهك دەچمه جەنگەلە مردووەكه، تا گەلای سەوزى تر
بێنم.

هەمدیس هەلیدایه:

– میر میوگیان، ئەمەیان بۆ تۆیه.

گەلاکەى خستە نۆ دەستمهوه، وهك بلی: جوانترین دەستودیاری لەم
جیهانەدا، بۆ هینابم. هەم سەرى لهقاندەوه و گوتى:

– میوگیان، دانیشتم داواى سەرکهوتنم بۆ خواستى له نۆ زنجەکهەم
دانیشتبووم، داواى سەرکهوتنم بۆ دەخواستى.

چەكسازەكەش گوتى:

– ئەى پیم نەگوتى؟ نەمگوت ئەمە دواجەنگى کاتۆیه؟

لیم پرسى:

– ئەى قايغەكەت چۆن هینایهوه؟

گوتى:

– شەپۆلەکان بۆیان هینامهوه.

له دەریاچەکهوه تەماشای چىای چەكسازەکه و زنجى ئینۆم کرد.

چەندىن قاىغ و بەلەمى گەورەم بىنى لەسەر ئا و بوون و خەلكى واپان تىدا بوو، نەمدەناسىن، خاكسار و رەنگپەريو بوون و بەواقورماوى و شادمانىيەو سەيرى خور و دەرياچە شىنەكەيان دەکرد، وا دياره بەرلەمە خورى پرشنگداريان نەديبى، كە بە گرشەكرى ھەمىزى لە دەرياچە و تاويرەكان گرتووہ. لە بەردەم خۆمەوہ گوتم: «رۆژى دادى لە نيو ئەم كەلەكە بەردەدا، كەوژ و قەوزە پەيا دەبى، قەوزەى سەوز و ناسك دايدەپوشى، كەسپش نازانى كۆشكى كاتوى لەژىر پاكشابوو. ھەندى گولەمىخەكم دى لە نيوان قەوزەدا شكۆفەى كرديو، ديمەنەكەى وەك چەند وردە زەنگولەپەك واپوو، گەلا ورد و نەرمەكانى روابوون. لەوانەپە رۆژى لە رۆژان دابى و گولەمىخەك لە دەوروبەرى قەوزەكانى كۆشكى كاتودا، وەك وردە زەنگولە بروى. لام واپە ئەمە ئەوپەرى جوانىيە.

رېگە بۆ مالمەوہ ھەر زور دوور بوو، بەلام رۆيشتن ئاسان بوو. منالەكانم جى ھىشت تا سواری ميراميس بن، ھەرە بچووكيشيان سواری پىشتى جوانووەكە بوون، سەرتاپايان شاد خورەم بوون، ھەندىكيان بەپيادەپى، تا گەيشتىنە جەنگەلە تاريكەكە. لەم ساتەدا شوو داھات، جەنگەلەكە وەك جاران رۆشن بووبووہو، درەختەكان داسەكنا بوون، كە ميراميس بەتوندى و بەرز حيلاندى، يەكسەر سەد ئەسپى نيو جەنگەلە تاريكەكە بەتوندى و زور بەرز حيلانديان، بەراكە پاك و لاق ھاويشتنى سرکەوہ، ھاتنە لامان، سمەكانيان وەك ھەورەترىشقە دەيگرماند، جوانووەكەش حيلاندى و ويستى بەتوندى و وەك ئەسپە بەرزەكان بحيلينى، بەلام تەنيا ئەو سوووكە حيلاندنە بوو كە حيلاندى و ھەر لە چرپەپەكى نەبيستراوى دەکرد، ویدەچوو سەد ئەسپەكە گوپيان لى بوو، شادمانيش بوون كە جوانووەكە بۆيان گەراوہتەوہ. لە دەوریدا كۆبوونەوہ و لى نزيك كەوتنەوہ و لالموزيان لى خشاند، تا بزائن بەراستى جوانووەكەى خويانە، يا نا؟ تا لەگەل خويانى بەپننەوہ.

ئىستا سەد ئەسپمان لەگەلە و پىويست ناکا پيادە رى بين، ھەر منالى

سواری یهکی له ئەسپهکان بوو، تییان تهقاند، منیش سواری میرامیس و وهك جاری جاران گوگۆم له پشتمهوه، چونکه نهیویست سواری ئەسپیکی تر بی جگه له میرامیس. کچۆله هه ره بچکۆلانهکهی نیوانیشمان سواری جوانوهکه بوو. به سواری له نیو جهنگه له که دهرویشتین و دیمه نی سه د ئەسپه کهش له ژیر خه رمانه ی هه یقدا زۆر به جوانی خو ی ده نواند. له پر شتیکی سپیم دی له نیوان درهخته کان ده بریسکیته وه، ئەمه یان گو له سیوه که ی ده وره ی زنجی ژنه ته ونکه ره که بوو. چرو ی درهخته سیوی ئەو ناوه، ده وره یان له زنجه که دابوو، بووبوو به چراخانیک بو خو ی، له نیو زنجه که وه چرکه چرکی کمان بیست، میلیمانی گوتی:

– ئەمه دایکمه و ته ون ده کا.

له لای ده رگه که، خو ی له سه ر پشتی ئەسپه که هه لدا و ئاماژه ی بو کردین و گوتی:

– من به گه رانه وهم زۆر شادمانم، شادمانیشم به ر له هه لوه رینی چرو ی سیوه کان گه یشتمه وه مال.

خیرا له راره وه ته سه که ی نیوان درهخته کان رویشت و له نیو زنجه که له چاو ون بوو. ته ونه که له چرکه چرک وه ستا بوو، ئیمه ش هیشتا زۆرمان مابوو بگه ینه دوورگه ی به هه شته سه وزه که، زۆر تاسه داری ئەو به هه شته ژنگاره و باوکی پادشام بووم... له نا کاو سه د ئەسپه که و له سه روویانه وه ش میرامیس به رز بوونه وه له ئاسمانی جهنگه له تاریکه که وه هه لفرین و به ره و ترۆپکی شاخه کان به رز بوونه وه و ریگه ی دوورگه ی به هه شته سه وزه که یان گرت به ر. که گه یشتینه پردی مانگی تریفه دار، تازه به تازه گزنگی دابوو، له ژیر لیزگی زیڕینی خو ردا ده بریسکایه وه. که سه د ئەسپه سپیه که، به خو یان و پۆینه ی شه پۆلدار یانه وه به سه ر پرده که تیپه رین، کابرای پاسه وان سه ری سو رما و هه ر سه یری ده کردن، به لام ئەسپیک پارچه داریکی راکیشا و فرپی

دايه نيو دورگه‌ی بهه‌شته سه‌وزه‌که. له خانوو زنجه‌کانيشه‌وه، حه‌شاماتی خه‌مگینی خه‌ك وروژان و به‌دوای مناله‌کانیان ده‌گه‌پان، ئەوانه‌ی که به‌زۆری زۆرداره‌کی رڤینرابوون... له‌سه‌ر پشته‌ی ئەسه‌په‌ سپییه‌کانه‌وه به‌ره‌و روویان بووینه‌وه، هیچ منالێك دوانه‌که‌وتبوو، هه‌موویان له‌ نيو شایلوغانیکا گه‌رانه‌وه مالى خویمان، ئەسه‌په‌ سپییه‌کانیش به‌رده‌وام له‌ نيو کيلگه‌ له‌ راکه‌پاک دابوون. تا گه‌يشته‌ینه‌ گولستانى باوکی پادشام. هه‌ر هه‌موو مناله‌کان دابه‌زین و دایک و باوکیان به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و روویان بوونه‌وه، هه‌ر وه‌ك چۆن سه‌د ئەسه‌په‌ سپییه‌کان له‌گه‌ل جوانوه‌که‌ کردیان، ئەوانیش ئائیه‌ها. نوونوو له‌ نیویاندا بوو، سیوکی گرتبووه‌ ده‌ست، ژیری و برا و خوشکه‌کانی، دایکی گۆگۆم و باوکی، له‌گه‌ل حه‌شاماتیک که‌ من نه‌مدیبوون، شه‌کره‌گریان و نه‌رمه‌ پیکه‌نین ئاویتیه‌ی یه‌ك بووبوو، یه‌کتریان له‌ هه‌میز ناو مناله‌کانی خویمان تیر تیر پامووسی.

به‌لام باوکی پادشام له‌گه‌ل ئەوان نه‌بوو، تازه‌ پتوئیستیمان به‌و سه‌د ئەسه‌په‌ نه‌مابوو، به‌ره‌للآمان کردن تا له‌ میرگه‌کانه‌وه بگه‌رینه‌وه شوینی خویمان. بینیم هه‌ر هه‌موویان به‌ره‌هایى له‌ نيو ئەو کيلگانه‌ راده‌که‌ن و له‌سه‌روویانه‌وه‌یش جوانوو به‌چکۆلانه‌که‌.

گۆگۆم به‌سه‌ره‌اتى هه‌را و هه‌نگامه‌که‌ی بو دایک و باوکی ده‌گيرایه‌وه. کاتى که‌ ده‌رگه‌ چکۆلانه‌که‌ی گولستانه‌که‌م کرده‌وه نه‌مبینی. که‌ چومه‌ نيو گولستانه‌که‌ش که‌س نه‌یبینیم. من زۆر دلگوشاد بووم، چونکه‌ به‌ته‌نیا ده‌چمه‌وه نيو گولستانه‌که‌، له‌ ژیر سه‌پى چناره‌ زیوینه‌که‌ تپه‌پريم، وه‌ك جارى جاران کردى به‌شه‌پپوور... چرۆی گوله‌کان، وه‌ك جارانی خویمان بوون، هه‌موو شتى وه‌ك خوئى ماوو.

ئائهلپه‌روه‌ه‌ کۆشکی باوکی پادشامم به‌دی کرد، هه‌ر له‌و شوینه‌ وه‌ستابوو، که‌ من جیم هیشته‌ و به‌سواری به‌ره‌و جه‌نگه‌له‌ تاریکه‌که‌ و

کیشوهره دووره که و تمه ری. وه ستابوو، خوّم خسته نیوان ههردوو دهستی
و به ههردوو دهستم له گهردنی ئالام، تیر گوشیمییه سینهی خوی و ئینجا
گوتی:

– میؤ! جگه رگۆشه کهم

باوکی پادشام منی خوڤ دهوی، منیش ئهوم خوڤ دهوی.
بهدریژیی ئه و رۆژه، زۆر به خوڤی رامبوارد، له گولستانه که من و گوگۆم
و نوونوو و براکانی، ژیری و خوشک و براکانی و هه رهه موو منالهکانی تر،
ته وه ز و گه مه ی خوڤ خوڤمان سازاند بوو. ئه و زنجهی که من و گوگۆم
بنیاتمان نابوو، پیمان نیشانان، زۆر به دلایان بوو. سواری میرامیس بووین
و چووینه گه شتوگوزار و له سه ر پرده گولینه په رینه وه و یاریمان به پالتۆکه م
کرد، براکه ی نوونوو ش نه یویسته وه و گوتی:

– میؤ گیان، به هه رحال با ناواخنه که ی بو تو بی.

له پاشان چاوشارکیمان سازدا، له دهره وه پالتۆکه م له بهر کرد که س
نه بیینیم، له نیوگژوگیا و گولاندا رام ده کرد و ده مزیکاند، که س نهیده توانی
بمگری، هه ر چیه کیان کرد نه یانتوانی بمگرن.

بولی ئیواره داها ت و منالهکان گه رانه وه مائی خویان، من پیم وایه
دایک و باوکیان هه ز ناکه ن له یه که م ئیواره ی گه رانه وه یان له دهره وه بمینن.
ته نیا من و گوگۆم له زنجه که ی خوومان ماینه وه، تا گزیده ی به یان
گولستانی گرته باوه ش ئیمه هه ر نایه مان ده ژنه ی.

گوگۆم گوتی:

– ده بی زۆر ئاگه مان له نایه که مان بی، هه ر یه کی که مان له ئه وه ی تر
بزر بوو، با ئاوازه دیرینه که بژنه ی.

له م ساته دا باوکی پادشام هات و به دوام ده گه را، به گوگۆم گوت:

- گوگۆم گیان شهو باش.

ئەمیش بەرەو مالم بوو، میرامیسیش لە پشت زنجەکه دەلەوهری و پیم
گوت:

- شهوت باش.

ئینجا لەگەڵ باوکی پادشام، بەنیو گولستانهکه وه هاتین، تا گەشتینه
مالم، باوکی پادشام گوتی:

- کورم میو، لام وایه لەم گەشتەت، بالات دەرکردوو و گەرەتر بووی،
بۆیه دەبی ئەمشه و نیشانهیهکی تر، لەسەر دەرگهی مۆبهق دابنن.

لە ژیر سپی چنارهکه رویشتین، گزیدهش زۆر بەتەرچکی ئاوابوو،
ئاسمانی سەر گولستانهکهی لە نیو دەمامکی شیندا بەجی هیشت.

بالنده سپیهکانیش بو هیلانەیان گەرانهوه، کهچی بالنده خه مگینهکه
لەسەر چله پۆپی سپی چنارهکه هەلنیشتبوو، دهیچریکاند، نەشمهزانی چی
تر دهچری، نهخاسمه هه مو منالهکان ئازاد بوون و گەرانهوه نیو مالمی
خویان، لهوانهیه بالنده خه مگینهکه بهدوای شتی بگهری تا بوی بخوینی.

له دهرهوهش شوانکارهکان ئاگری خویانیان داگیرساند. یهکهیهکه
دهتبینین زۆر به جوانیهوه له ژیر تیشکی ئەو گزیدهیهدا دەرەوشیتهوه، له
دورهوه ئاوازه دیرینهکهیانم بیست. لەگەڵ باوکی پادشام دەست له ناو
دەس ریمان دەرکرد و دەستمان دەرکەند. باوکی پادشام سهیریکی کردم و
خنایهوه، منیش که لهوپهری بهختیاری دابووم، سهیریکیم کرد، باوکی
پادشام گوتی:

- کورم میو!

لهمه زیاتری نهگوت، لهو گزیدهیهدا که بهرەو مالم دهگهراپنهوه، باوکم
هه لیدایه:

- کورم میو!

زهردهپهپر و ئینجا شهو داهات.

سهردهمانیکه و لهو رۆژهی گهراومهتهوه، ئاشتی و ئاسایش بآلی بهسهر ولاته دورهکه کیشاوه، زۆر بهدهگمهن بیر له ژيانی گهپهکی نهپلاند دهکهمهوه، بهلام تاو ناتاوئ «بینکه» م دیتتهوه یاد، چونکه ههر له گوگۆم دهکا. هیوادارم بینکesh له یادم نهکا، کهسیش بهقهده من، نازانی خهک له یادکردن چهندی گرانه. بهلام بینکه دایک و باوکی ههیه، لهوانهیشه گهلی برادهری بهوهفای وهک منی دۆزیبیتتهوه. چهل ناچهل بیرى پوره ئیدلا و مامه سیکستینم دهکهمهوه. ئیستا لییان تووره نیم، حهزم دهکرد بزانه که من گوم بووم ئهوان چییان دهگوت. من دهزانم ئهوان بهگومبوونی من دلپهست نهبون، ناشزانن من خۆم له دهستیان رام کرد. لهوانهیه پوره ئیدلام وا بزانی ههر که هاته باخچه گشتیهکه لهسهر کورسییهکی ئهواوه دهمدۆزیتتهوه، یا وا بزانی له ژیر گلۆپی شهقامهکه دانیشتووم و قهپ له سیو دهگرم و یاری بهشوشهی قالی بیره دهکهم. یانهکو وا بزانی من له پهنجهره رۆشنهکانهوه، سهیری ئهوا خانوانه دهکهم که مندالهکانی تیدا دانیشتون و لهگهل دایک و باوکیان نانی شیوان دهخۆن، پيشم وایه، چونکه دواکهوتووم و کولیچهشم لهگهل خۆم نههاوردووه، زۆر لیم تووره بووه، بیگومان، پوره ئیدلام زۆر ههلهیه، ههله. لهوی چ بووسی ههیه و چ کورسییهکهی نیو باخچه گشتیهکه. چونکه ئیستا له ولاته دورهکاندا دهژی، ولاته دورهکان. له شوینیکه که سپی چناره ئاوازه دارهکانی لییه و ئاگری گر و شهوانی سازگار و خۆش. نانه برسیهتی شکینهکهی لییه. باوکی پادشامی لییه، که خۆشی دهوی و ئهویش ئهمی خۆش دهوی.

ئائهمه، بوفیلهیلیم ئولسنه و ئیستا لهگهل باوکی پادشای له ولاته دورهکاندا دهژی و ههموو شتیکیش لهگهل میوئا تهبا و دینج و ئاسودهیه.

لەباتى پېشەكى

دوكتور فازىل جاف

ئەستىد لىندگرېن (۱۹۰۷-۲۰۰۲) گەرەتتەن نووسەرى مىندالانى سوئدە
ويەككىشە لە نووسەرە مەزنەكانى ئەدەبى مىندال لە ھەموو جىھاندا،
بەرھەمەكانى ۋەرگىردراۋنەتە سەر پتر لە (۷۰) زىمانى ئەم دىيائە.

لىندگرېن لە ۱۴ى نۇقەمبەرى ۱۹۰۷ لە كىلگەيەكى نىكى شارىكى
چووكى سوئد لە دايك بوو. ھەر لە مىندالىيەۋە شەيداي چىرۆك و حىكايەت
و داستان و سەرگوزشتە بوو. لە ھەموو ھونەرىك زياتر ھەزى لە ۋ چىرۆكانە
بوو كە پالەۋانەكانى كچ بوون.

پاش قۇناغەكانى خويندىن لىندگرېن بۇ ستۆكھولم كۆچى كرد و لەۋى
ژيانى خىزانى پىك ھىنا. پاشان بوو بەدايكى دوو مىندال، ئەمجا يەكەم
چىرۆكى كچانەى خۆى لە ژىر ناۋى «برىت مارى دلى خۆى دەكاتەۋە» لە
سالى ۱۹۴۴دا نووسى.

پاشتر لە سالى ۱۹۴۵دا ۋ لە جەژنى دە سالى كچەكەيدا يەكەمىن
شاكارى خۆى «پىپى گۆرەۋى درىژ» كرد بەدىارى جەژنى لە دايكبوونى.
پاشان دوو چىرۆكى دىكەى ھەر بەناۋى «پىپىيەۋە» نووسى، كە لە
ھەرسىكىاندا كەسايەتى «پىپى» پالەۋانى سەرەكى بوو. ئەم چىرۆكە زوۋ
دەنگى دايەۋە، يەكسەر بوو بەمايەى ناۋبانگىكى جىھانى بۇئەستىد
لىندگرېن و چەندىن خەلاتى جىھانى پى ۋەرگرت «پىپى گۆرەۋى درىژ» لە
كولتورى سوئىدىدا پىگەيەكى تايبەتى ھەيە و ۋەرگىردراۋتە سەر زۆربەى
زمانە زىندوۋەكانى جىھان، ۋەكو فىلم و شانۆگەرى و ئوپىرا بەردەۋام
پىشكىش دەكرىت.

له ههشتاكانه وه ئهستريد ليندگرين له بواری بهرگرکردن له مندال و له ئاژهل رولئكي گرینگ دهبينيت. زور چالاكانه له راگهيانندن، بهتايهتي له راديودا بهرگري له مافي مندال و ئاژهل دهکرد. خهلكي سویدی ههريگيز ئهوهيان له بير ناچيته وه كه ليندگرين چون دژ بهپوليسي سویدی وهستايه وه، كاتيگ كه پوليس دهويست مندالئكي يازده سالاني پهناهنده پاش ههشت سالي ژيان له سوید دهرېكهن.

سهراهای چيرۆكي كورت ليندگرين ناوبانگي بهچيرۆكي دريژي رومانووسي مندالان و ميژدمندالانيش دهرکردوه، ئهمهش له هونهري چيرۆكي مندالاندا سهختترين تهريزه. وهكو نمونهيهك «ميؤ جگه رگوشه كه م» لووتكه ي چيرۆكي ميژدمندالانه.

پالهواني چيرۆكه كاني ليندگرين مندال گهليكن گياني نازايهتي بويري و رووبهروو و نهوهي مهترسييه كاني ژيانيان تيدايه. چيرۆكه كاني وهكو: «پيبي گورهوي درين» و «رؤنياي كچي ريگر» و «براياني شيردل» و «ميؤ جگه رگوشه كه م» گهواهي ئهم بوچوونهن.

ليندگرين وهستايه كي گهوره ي هونهري گيرانه وه و تهكنيكي حيكايهت چنين و داستانبيرزيه. زيدهرپوي نيه ئهگه ر بلئم بهيه كيگ له گهوره داستانبيرزه كاني ئهدهبي مندالان دهژميردريت. هيژي له بن نههاتووي هونهري حيكايهت گيرانه وه ي ليندگرين له وهدايه كه حيكايهتهكان قهت وهستانيان بو نيه و له هيچ شوينئيدا چهق نابهستن و له دايناميكيهت و جوش ناكهون. بهسهرهاتهكان كردار دواي كردار بهردهوام له گوراندان و بهرهو پيشه وه دهچن. ئهمه جگه له وه ي كه ليندگرين له هونهري گيرانه وه دا بو خوي خاوهن تهكنيكي تايهته، تهكنيكيگ كه دهنگي حيكايهتخوان تيدا هميشه له گه ل دهنگي خوينه ردايه.

حيكايهتخوان له «ميؤ» و له زوربه ي چيرۆكه كانيدا به دهگمهن دهچنه ناو

فەزايى حىكايە تەكەو، بگرە ھەر وەكو لە شانۇدا باو، ھەمىشە لەگەل
خوینەردايە و خوۋى لە فەزايى ئەودا دەبىنەت. ئەم تەكنىكە لە چىرۆكى «مىو
جگەرگۆشەكەم» دا گەشتووتە ترۆيك. تەنانەت ھەندىك جار خوینەر وا
ھەست دەكات كە لىندگرىن داستانبىژىكە لە ئىستا و لىردا دەژىت و
بەردەوام بەرامبەرى خوینەر دانىشتوو.

ھەر لە دەستپىكەو، لە يەكەم رەستەو لىندگرىن روۋى دەمان تى دەكات
و پىمان دەلەت:

كەس گوۋىستى ئەو ھەوالە بوو، كە... كەس گوۋى لە رادىو بوو...

تەكنىكى گىرپانەو لە فەزايى خوینەرەو، بەھىزترىن تايبەتمەندى
چىرۆكى «مىو جگەرگۆشەكەم» ە. ھەر بۆيە ئەم چىرۆكە لە ناو چىرۆكەكانى
لىندگرىندا پاىيەكى تايبەتى ھەيە و بەچەندىن شىوۋى ھونەرى «شانو،
سىنەما، مۇسقىقا» پىشكىش كراو.

شاكارەكانى ئەستىرد لىندگرىن ئەو دەسەلمەن كە لە بوارى داھىنانى
پالەوانى مندالدا، چ كچ كور داھىنەرىكى بى ھاوتايە.

كچى بوۋر و نەترس. ئەوئەندە بەجورئەت وەكو پىپى لە «پىپى گۆرەوى
درىژ» دا، كە بەو مندالىيەى خوۋى دەست لە ژيانى شار ھەلدەگرىت و لە ناو
خانويەكە لە لادىيەكدا ژيان دەباتە سەر. يان وەكو رۇنيا لە «رۇنياى كچە
رېگر» دا كە بى باك بەناو پانتايىيەكانى مەرگ و مەترسى و خىر و شەردا
گوزەر دەكات.

(مىو جگەرگۆشەكەم) لە راستىدا وەكو لىندگرىن دەلى، كورتترىن چىرۆكە
نووسىبىتى. ھەر وەھا دەلەت: «خۆىشم نازانم چۆن ئەم چىرۆكەم بۆم ھات.»
چىرۆكەكە لەو ھەو دەست پى دەكات. كە لىندگرىن رۆژىك چاوى بەكورپىكى
مندال دەكەوۋىت لەسەر تەختىك بەخەمبارى دانىشتوو، وەكو دەلەت:
«يەكسەر بىرم بۆ ئەو چوو، كە دەبىت ئا لەو خانوویدا بژىت. تۆزىك بىرم

لهوه كردهوه: چي دهبيت تهگهړ نهو روحه ي كه له ناو بوتله كدايه دهرباز بيت و نه م كورهي كه ليړه دانيشتووه له گه ل خويدا بو ولاتي دور هه لېگري؟ به لام نه مده ويست شتيكي له مه زياتر بنوسم. چيروكه كه له كاتي خويدا هر بهم قه باره يه له روژنامه دا بلاو كرايه وه. پاش چند ساليك بيرم لي كردهوه، دهبيت له ولاتي دوردا چي روو بدات؟» وه لامي نه م پرسياړه، داستاني ژباني ميؤ له هر يمي مهرگدا به سرهاتيكي ته فسانه ناسايه كه زاده ي واقيع و بهري باخچه ي خيال و فنه تازي اي كور ه مندا ليكي بو يره و ناوهر وكي نه م كتبه ي شه.

به لام له ميؤ دا ليندگري نهو ده سه لميني ت كه به ه مان توانا ده تواني ت كور يكي مندا ل بكات به پاله وان. له راستيدا ميؤ له نه ده بي مندا لاني هاوچه رخدا نمونه يه كي به رزي پاله واني نيړينه يه. كور يكي نه به ز و به جهرگ كه ده ويړي ت دنيا ي واقيع به جي به لي ت و دست له ملي نه فسانه بكات، مندا ليكي بي دايك و باب ناماده يه به رهنگاري هه موو مه ترسيه ك ببته وه بو نه وه ي بگاته باوكي، كه پي وايه ئيستا له جيهاني نه فسانه دا پادشايه و هه تا هه تايه نه مره.

ميؤ زور هه ست به ته نيايي و بيكه سي دهكات، له پر پهر ي ناو شووشه كه دهر ده پهر ي ت و ده ست يار مه تي بو دريژ دهكات. نه مه هر ه مان پهر ي ناو نه فسانه كاني هه زار و يه ك شهويه، په ريه كه هلي دهگري ت و گه شتيكي دورودريژي هه زاران هه زار ساله ده ست بي دهكات، ته نانه ت نه ستيرا نيش تي ده پهر ي ت تا ده گه نه نهو ولاته دورهي كه بابي تي دا پادشايه. باب و كور به ديداري يه ك شاد دهن، نه ميس گه ليك پي سه يره كه بابي پي ده لي ت ناوي راسته قينه ي ميؤيه و نو ساله چاوهر يي دهكات.

بو يه كه م جار ميؤ چيژ له بابي تي وهر بگري ت، نه ك هر نه وهنده بگره بابي پاشايه، بابيشي نه وهنده نازي هه لده گري ت و خو شه ويستي ده داتي و

دهيلا ويٲنٲته وه، هه رگيز له گهل رڤفتاري ئه و خيزانه به راورد ناکرٲت که وهکو هه تيو به خيويان ده کرد.

به لام ميؤ ته نانه ت له جيهاني ئه فسانه يشدا ژياني ئاسووده يي پي رها و نابي نرٲت، هه زو و شادي ديداري له گهل بابيدا ده رڤه وٲته وه، چونکه ئيستا ده بٲت دواي ئه و پيش بينيي به که وٲت که بابي بوي ده گيرٲته وه: هه زاران ساله چاوه رٲي ئه م ده کرٲت، که ده بٲت خوي له گهل گوم گومي ها ورٲي گياني به گياني و ئه سپه به جه رگه که ي ميراميس ساز بکات و رٲگه ي هه رٲمي تاريکي بگريته بهر، تا کو "کاتو" دل رها، که دلي له بهر دروست کراوه، له ناو به رٲت و ئه و مندا لانه رزگار بکات، که ديلي کردوون و کردوونيه تي به بالنده.

ميؤ چيرؤکيکه ده رباره ي نازايه تي و بويري و ته ني ايي. له هه مان کاتي شدا چيرؤکيکه ده رباره ي ئه مه ک و وه فاداري به رام بهر به دل رها قي. چونکه له به نه رتدا ميؤ چيرؤکيکه ده رباره ي کورٲيکي ته ني اي بي دايک و باب به کؤمه ليک خه ون و ئه نديشه وه. جيهاني ميؤ ته نراوه به: خه ون... مه ترسي... ته ني ايي... هيو. به رجه سه ته کردني ئه م باب ته تانه به قوولي ئه رکيکي ئاسان نييه له چيرؤکي مندا لدا.

بويه له ناو چيرؤکه کاني ليند گريندا ميؤ له هه موويان زياتر خوٲندنه وه ي جوړا و جوړ هه لده گريٲت، ته نانه ت ده کرٲت بلٲين که مندا لان به جوړيک ده يخوٲننه وه و، گه و ران به جوړيکي دي.

بو مندا لان ميؤ چيرؤکيکي گه ليک گه شه، چونکه بو پتر ده رباره ي نازايه تي و بويري و به رهن گار بوونه وه ي مه رگ و مه ترسييه.

له کاتي کدا بو گه و ران چيرؤکيکي خه مناکه، شاعيرييه و ناسکي و رؤمانسيه تي چيرؤکه که ده گه يه ني. له وه ش قوولتره که ته نيا وه کو چيرؤکيکي مندا لان ته ماشا بکريٲت، گه و ره ده توانٲت به ئاساني په ي پي

بهري.

له «پيپي گورهوي دريژ» دا ليندگرين وينهي كچيكي ئازاو بهجهرگ دهكيشيت كه بهتاقى تهنيا له گهل ئهسپيك و مهيمونيك له لادييهكدا دهژيت، پيپي كه جلوبه رگيكي سهيري له بهر دايه و دوو پهلكي سهيري ههيه، خاوهني هيزيكي بي ئه اندازه و سامانيكي زوره ده توانيت ژيان به ئازادي و سهرفرازي به سه بهريت، بهو شيويهيه كه هه موو منداليك خهوني پيوه ده بينيت.

تو بللي شيوازي ژياني پيپي كه دهيه ويت له لادييهكي دوور له شار ژيان بهريته سه، تاسه ي ليندگرين نه بيت بو ژياني مندالي خوي كه له لادي ده ژيا؟

كه سايه تي ميويش هه وهكو (پيپي گورهوي دريژ) لووتكه يهكي ديكي داهيناني ليندگرين و، رهخنه گراني سویدی به شاکاري له قهله م دهن، شاکاريك نهك تهنيا له ناو ئه ده بي مندال و گه نجاندا، بگره شاکاريكي ئه ده بييه به شيويهيه كي گشتي.

سهرنج

تهرجهمه ی ئهم دهقه، له دهقی دهسنووسیکی تهرجهمه کراوی عه ره بی،
هونه رمه ندی لیّهاتوو دکتور فازیل جاف، کاری له سه ر کراوه.

هه ولیر - ۱۹۹۵

* وینه ی بهرگ و ناوه وه، به په په مووچی کچه هونه رمه ندی پوس Anja
یه. Skorko.

